

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะข้าราชการและ นนร. ชั้นปีที่ ๔ เดินทางไปทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑ์สวนพระองค์ พระตำหนักบ้านสวนปทุม และ บริษัท ลูเมนตัม อินเทอร์เน็ตชั้นนำ ประเทศไทย จำกัด เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

พลโท จิรเดช กมลเพชร

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ยศ, ชื่อ, สกุล พลโท จิรเดช กมลเพชร
วัน, เดือน, ปีเกิด ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕
ที่อยู่ปัจจุบัน ๙๙ รร.จปร. ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑

- ★ **การศึกษาก่อนรับราชการ**
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (มศ. ๔) รุ่นที่ ๙๗ พ.ศ. ๒๕๒๐
 - โรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๒๑ พ.ศ. ๒๕๒๑
 - โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๓๒ พ.ศ. ๒๕๒๓

- ★ **การศึกษาเมื่อเข้ารับราชการแล้ว**
- หลักสูตรส่งทางอากาศ รร.สพศ.ศสพ. พ.ศ. ๒๕๒๖
 - หลักสูตรการรบแบบจู่โจม รร.สพศ.ศสพ. พ.ศ. ๒๕๒๗
 - หลักสูตรชั้นนายร้อย เหล่า ม. รุ่นที่ ๑-๓๑/๒๕๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๐
 - หลักสูตรการใช้เครื่องคำนวณการยิงคอมพิวเตอร์ในการอำนวยความสะดวก ค. รุ่นที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๑
 - หลักสูตรชั้นนายพัน เหล่า ม. รุ่นที่ ๓๔ พ.ศ. ๒๕๓๓
 - หลักสูตรหลักประจำ รร.สธ.ทป. ชุดที่ ๗๒ พ.ศ. ๒๕๓๖
 - หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐

- ★ **ตำแหน่ง**
- ผบ.มว.ร้อย.ค.ม.๓ พ.ศ. ๒๕๒๘
 - ผบ.ร้อย.ค.ม.๓ พ.ศ. ๒๕๓๐
 - ผช.หน.ฝยก.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๓๗
 - หน.ฝชว.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๔๐
 - หน.ฝยก.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๔๒
 - ผบ.ม.พัน.๑๕ พ.ศ. ๒๕๔๓
 - เสธ.ม.๒ พ.ศ. ๒๕๔๘
 - รอง เสธ.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๔๘
 - ผบ.ม.๒ พ.ศ. ๒๕๕๐
 - เสธ.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๕๔
 - รอง ผบ.จทบ.น.น. พ.ศ. ๒๕๕๖
 - รอง ผบ.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๕๗
 - ผบ.พล.ม.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙
 - รอง มทภ.๓ พ.ศ. ๒๕๖๑
 - ผบ.รร.จปร. พ.ศ. ๒๕๖๓

- ★ **ราชการพิเศษ**
- ปฏิบัติหน้าที่ พมพ.ภูษิต, หัวหน้าชุดปกครองแลพัฒนา - เสธ.ฉก.ม.๒
 - หน.ฝ่ายยุทธการ กอ.รมน. ภาค ๓ สาย ๒ - ผบ.ฉก.ม.๒
 - ผบ.พัน.ม.๑๓๕ - รอง ผบ.ฉก.ยะลา
 - เสธ.ฉก.ม.๓ - รอง เสธ.กกล.ผาเมือง
 - ผบ.ม.พัน.๑๓๕ - ผบ.กกล.ผาเมือง
 - ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น นายทหารราชองครักษ์

- ★ **เครื่องราชอิสริยาภรณ์**
- ๕ ธ.ค. ๕๔ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
 - ๒๗ ก.ย. ๖๐ ประถมาภรณ์ช้างเผือก

รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

- ยี่สิบสามตุลาคราครั้งนั้น
ธ เสด็จเสวยสวรรคตอันสุกใส
หนึ่งร้อยสิบปีผ่านนานเพียงใด
ประชาไทยยังจงรักภักดีพระองค์
- เมื่อสิบสามตุลามาบรรจบ
สี่ปีครบยังจำได้ไม่ลืมหลง
น้อมถวายบังคมก้มกราบลง
รำลึกเบื้องบาทบงส์พระทรงธรรม
- เดือนตุลาสองพระมหากษัตริย์ไทย
เสด็จสู่สวรรคาลัยต่างฉา
แม้จะนานเพียงใดใจจดจำ
"บ้านผู้นำ" น้อมสำนึกพระกรุณา
- พระปิยมหาราชพระราชทาน
กำเนิดสถาน "ตะเต็ตสะกุล" แหล่งศึกษา
พระภัทรมหาราชพระราชนัดดา
ทรงขนานพระนามมาให้ยืนยง
- โรงเรียนนายร้อย "พระจุลจอมเกล้า"
จากที่เก่าด้วยพระราชประสงค์
"ให้ไปอยู่เขาชะงอก" พลิกป่าดง
หยั่งรากลงคงมั่นนรินทร์กาล

พลตรี จิระ เหล่าจิรวงศ์ : ร้อยการอง

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาากิตติมศักดิ์

● กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.จิรเดช กมลเพ็ชร

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.วิชาติ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.สิทธิธา สาริบุตรานนท์

พล.ต.องอาจ พิมพ์ทนศักดิ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.อ.สิทธิพล ชินสำราญ

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิคศาสตร์

พล.ท.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.หญิง ปิยนุช รัตนวิชัย

พ.อ.อำนาจ แยมผกา

พ.อ.นันทยศ บุชา

พ.อ.ศักดิ์ระวี พึ่งเย็น

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พ.อ.ณรงค์ ภัคศิษุผล

พ.อ.วันปิยะ ไชยเนตร

เลขานุการ

พ.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

ผู้ช่วยเลขานุการ

พ.ท.หญิง กัลย์ทิพา พงษ์สุப்பு

● กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.จิระ เหล่าจिरอังกฤษ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง ผศ.เยาวภา ทองอร่าม

พ.อ.หญิง อุษา หอมอุป

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง บุษยามาศ ทรรทรานนท์

พ.อ.หญิง จิราภา ธรรมวิหาร

พ.อ.หญิง อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์

พ.ท.จูนัส มานวงค์

พ.ท.หญิง ขึ้นหทัย สุริยโสภณพันธุ์

พ.ต.หญิง ธนัชพร ยอดเพ็ชร

พ.ต.สมโชค วีรภัทรเวธ

ร.อ.สุทธอด ชือมาก

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษา

น.นร. ธนกฤต แสนอินทร์

น.นร. ณัฏชานนท์ ทองรอย

น.นร. เปรมปรีดิ์ สู

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

พล.ต.หญิง ภาวดี ศีพึ่งคน

พ.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

ฝ่ายศิลป์

พ.อ.ศึกษา วรรักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พ.อ.ธรา ไหมทอง

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนะจงงาม

● กองจัดการ

ผู้จัดการ

พ.อ.อำนาจ แยมผกา

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

เหรียญณี

พ.อ.อภิพัฒน์ บุญตา

ผู้ช่วยเหรียญณี

ร.ต.หญิง นัฐภัทร พันธ์ผา

ฝ่ายจัดส่ง

พ.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

จ.ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นายบุญเชิดอนันต์ เกษมสวัสดิ์

นางนันทวิภา ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

นายปฐม กอบแก้ว

นายณัฐวุฒิ เอมแยม

ฝ่ายธุรการ

ร.อ.หญิง ชนิศ รัตนสิน

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยิงขวัญ

จ.ส.อ.กฤษฎาภรณ์ ปาละสิทธิ์

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๔๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารที่ส่งจ่าย ปรณ.ร.ร.จ.ปร. ในนาม เหรียญนิตยสาร โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๙๗ - ๐๐๕๕๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา อาคารหอสมุด โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า ร.ร.จ.ปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผง.ของหน่วย

บรรณาธิการผู้พิมพ์และโฆษณา ● พล.ต.จิระ เหล่าจिरอังกฤษ

บรรณาธิการแถลง เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๑ ตอนที่ ๕ เดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๖๓

สวัสดิ์ศรับ สมาชิกและผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

“ใดใดในโลกล้วนอนิจจัง สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม” ถ้าเรากำลังเผชิญอยู่กับปัญหาใด ทั้งเล็กหรือใหญ่ ที่เมื่อเราคิดวิเคราะห์ และแยกแยะปัญหานั้นอย่างถ่องแท้แล้ว ปัญหานั้นไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพังด้วยตัวของเราเอง ก็อยากบอกว่าอย่าไปประทมทุกข์กับปัญหานั้นให้มากนัก เพราะจะก่อให้เกิดความเครียดสะสม เกิดโรคต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย ก็จะขอแนะนำให้ท่านพิจารณาที่มา จากพุทธพจน์ข้างต้น เพื่อลดความเครียดลง ไม่ต้องแบกปัญหานั้นไว้ ซึ่งเท่ากับแบกทุกข์ไว้จนหนัก ถ้าวางได้มันก็จะเบา

ในเดือน กันยายน ตุลาคม ของทุกปี จะเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นรอยต่อของปีงบประมาณ ในระบบราชการของไทย การเปลี่ยนแปลงมีทั้งในทางที่ดีและไม่ดีบ้าง ถ้าเราเตรียมตัวให้พร้อมยอมรับทุกสถานการณ์อย่างมีสติ เราก็สามารถจะปรับระดับประคองตนเองให้เข้มแข็ง หยัดยืนพร้อมก้าวไปข้างหน้าด้วยการทำงานในหน้าที่ความรับผิดชอบให้ดีที่สุด

สาระดี ๆ ในนิตยสารของเรา มีครบทุกรส มีทั้งเรื่องสั้นและเรื่องยาวในฉบับ ขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามอ่านเสนาศึกษา ผมและคณะยังคงมุ่งมั่นทำงานเพื่อผลิตนิตยสารให้มีคุณภาพเพื่อประโยชน์ของสมาชิกและนักอ่านอย่างเต็มศักยภาพ

ขอบคุณครับ

(พ.อ. จิระ เหล่าจिरอังกูร)

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

โครงการวิจัยและการสัมมนาวิชาการเฉลิมพระเกียรติ ๔๐ ปี
กุลกระหม่อมอาจารย์
 เรื่อง ๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี

๑๓

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๕ เดือนกันยายน - เดือนตุลาคม ๒๕๖๓

★ การปฏิรูปแผ่นดินสยามในรัชกาลที่ ๕	๒๕
★ เป้าหมายที่มั่นคง ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง	๓๕
★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้	๔๒
★ กฎหมายนำรู้ (ตอนที่ ๒)	๔๕
★ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ แสดงศักยภาพความพร้อมจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม ระบบอากาศยานไร้คนขับ ตามมาตรฐานสากลแห่งแรกของประเทศและภูมิภาคอาเซียน	๖๐
★ ย้อนอดีต ๑๙๖ ปี แห่งความทรงจำในราชการทหารและพลเรือนของไทย	๖๖
★ ภาษาอังกฤษ	๗๐
★ คลองกระ	๗๓
★ คุณแม่ตั้งครรภ์ ควบคุมน้ำหนักอย่างไรดี	๘๓
★ ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	๘๖
★ ภูมิปัญญาไทยในการนำสมุนไพรมาใช้ตามวิถีไทย	๙๑
★ ไฟร์ไฟสงคราม	๙๖
★ มีของดีมาฝาก	๙๙
★ เกมส์	๑๐๒
★ ที่พึ่งในกาลทุกเมื่อ	๑๐๔
★ ใคร อะไร ที่ไหน	๑๐๙

๕๔

มหาอำนาจทางทหาร กับความขัดแย้งในทะเลจีนใต้ ๒๐๒๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมาจารย์

๑

๒

๓

๔

๕

๑-๕ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะข้าราชการและ นนร. ชั้นปีที่ ๔ เดินทางไปทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑ์สวนพระองค์ พระตำหนักบ้านสวนปทุม และบริษัท ลูเมนตัม อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ประเทศไทย จำกัด จว.ป.ท. เมื่อ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๖-๑๐ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับเชิญเสด็จฯ ไปทรงดนตรีไทย เพื่อบันทึกแถบวีดิทัศน์ เนื่องในวันปิยมหาราช ณ ททบ. เมื่อ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓

๑

๒

๓

๔

๑-๔ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีทำบุญถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครบรอบ ๑๖๗ ปี (๒๐ กันยายน ๒๓๙๖) และวันคล้ายวันพระราชสมภพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล ครบรอบ ๙๕ ปี (๒๐ กันยายน ๒๔๖๘) ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓

๕

๖

ตามสัมพันธกิจกรมทั่วไป

๗

๕-๗ พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุณหะนนท์ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีสดุดีและเทิดเกียรติ อดีต ผบ.รร.จปร. พล.อ.สิทธิพล ชินสำราญ ปช.พิเศษ ทบ. และกำลังพล รร.จปร. ที่เกษียณอายุราชการ และผู้ที่รับย้ายเป็นประจำ หน่วยทหารภูมิภาค เพื่อรอเกษียณอายุราชการ ประจำปี ๒๕๖๓ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

ตามสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป

๘-๑๓ พิธีรับและส่งหน้าที่ ผบ.รร.จปร. โดย พล.อ. ณัฐวุฒิ ชุณหะวัณ นันทน์ ปช.พิเศษ ทบ. (ผบ.รร.จปร. ท่านเดิม) ส่งมอบหน้าที่การบังคับบัญชาให้กับ พล.ท. จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. (ท่านใหม่) ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

๑๔

๑๕

๑๖

๑๗

๑๘

๑๔-๑๘ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธี
บำเพ็ญกุศลถวายเป็นพระราชกุศลครบรอบ ๔ ปี วันสวรรคต (๑๓ ตุลาคม
๒๕๕๙) พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

๑๙-๒๑ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีวางพวงมาลา เนื่องในวันปิยมหาราช โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ นนร. และส่วนราชการจังหวัดนครนายก ร่วมพิธี ณ พระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ ๕ หน้ากองบัญชาการ รร.จปร. เมื่อ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

๒๒-๒๔ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีจิตอาสาพัฒนา รร.จปร. “เราทำความดีเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์” พัฒนาพื้นที่ภายใน รร.จปร. โดยมี ข้าราชการ รร.จปร. นนร. ทหารกองประจำการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และประชาชนจิตอาสา เข้าร่วมกิจกรรม เมื่อ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

เสนาศึกษา

พันเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ

โครงการวิจัยและการสัมมนาวิชาการ เฉลิมพระเกียรติ ๔๐ ปี ทูลกระหม่อมอาจารย์ เรื่อง ๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี

บทนำ

เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ณ ชลพฤกษ์รีสอร์ท จังหวัดนครนายก ทรงเป็นประธานการสัมมนาวิชาการเรื่อง “๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี: มุมมองจากเอกสารของเกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย” ซึ่งโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ร่วมกับสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) จัดขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระกนิษฐา

ธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖๕ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๖๓ และครบ ๔๐ ปี แห่งการทรงสอน ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อเผยแพร่ต้นแบบ (Idol) ความเป็น “ทหารวิชาการ” ของพระองค์ ที่มีลักษณะก้าวหน้าและสร้างสรรค์บนฐานความรู้มานานสี่ทศวรรษให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมไทย ตลอดจนเพื่อสืบสานพระราชดำริในการนำเอกสารสำคัญของไทยจากหอจดหมายเหตุต่างประเทศมาจัดเก็บและให้ประชาชนไทยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทาง

**หน่วยบรรเทาทุกข์สหประชาชาติไทย
ในสงครามเกาหลี และ ๗๐ ปี ไทยกับ
สงครามเกาหลี: มุมมองจากเอกสาร
ของเกาหลี จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและ
ออสเตรเลีย**

ในการสัมมนาครั้งนี้มีการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ทางวิชาการ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับไทยในสงครามเกาหลี ๒ ส่วนใหญ่ด้วยกัน ในส่วนแรก พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงบรรยายพิเศษเรื่อง “หน่วยบรรเทาทุกข์สหประชาชาติไทยในสงครามเกาหลี” และพระองค์ยังทรงร่วมฟังการอภิปรายในส่วนที่สองเรื่อง “๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี: มุมมองจากเอกสารของเกาหลี จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย” จากวิทยากรของกองวิชาประวัติศาสตร์ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และจากอาจารย์ นิสิตนักศึกษาปริญญาโทและเอก

ประวัติศาสตร์ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งการแนะนำโครงการหอจดหมายเหตุกองวิชาประวัติศาสตร์ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในพระราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเพื่อสืบสานพระราชปณิธานการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ที่พระองค์พระราชทานไว้แก่นักเรียนนายร้อยว่า “รู้จักอดีต เข้าใจปัจจุบัน และก้าวทันอนาคต”

จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ทางวิชาการที่น่าสนใจเกี่ยวกับไทยในสงครามเกาหลีทั้ง ๒ ส่วนนี้ ล้วนก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจประวัติศาสตร์ไทยสมัยสงครามเกาหลี และสมัยสงครามเย็นจากมุมมองต่าง ๆ อย่างรอบด้าน การสัมมนานี้ได้รับความสนใจจากข้าราชการ นักวิชาการ อาจารย์ นิสิตนักศึกษาปริญญาตรี โทและเอก และนักวิชาการอิสระ ผู้สนใจทั่วไปจากสถาบันการศึกษา ๑๕ สถาบัน และองค์กรอิสระ ๘ องค์กร รวมจำนวน ๒๒๐ ท่าน และการสัมมนาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ในพระราชดำริฯ

โครงการวิจัยและการสัมมนาวิชาการ

โครงการวิจัยนี้มีชื่อ “การวิจัยเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ” (Research on Significant Historical Documents of Modern Thai History From Overseas Archives) ซึ่งลักษณะของโครงการวิจัยนี้อยู่ในขอบข่ายเป็นโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการวิจัยด้านประวัติศาสตร์ไทย สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่มาของโครงการงานวิจัยนี้เป็นการสืบสานพระราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งทรงเป็นผู้บริหาร

ของกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า และทรงมีพระราชดำริ ดำเนินโครงการหอจดหมายเหตุของกองวิชา ประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า (โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ. สกศ.ร.จปร.) ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นมา เพื่อ รวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่เอกสารที่เกี่ยวข้อง ประเทศไทยจากหอจดหมายเหตุของต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี และจีน ทั้งนี้นอกจากพระองค์ทรงมีเป้าหมายเพื่อ สนับสนุนการวิจัยของอาจารย์โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้าแล้ว ยังทรงมีพระราชประสงค์เปิด บริการให้นักวิชาการ อาจารย์ นิสิตนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี โทและเอก และประชาชนผู้สนใจ สามารถมาอ่านและใช้เอกสารดังกล่าวได้

การดำเนินการตามโครงการนี้ ทางโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้เคยจัดสัมมนาทาง วิชาการเฉลิมพระเกียรติและแนะนำเอกสารของ โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.จปร.

อย่างเป็นทางการมาแล้ว ๒ ครั้ง ครั้งแรกเรื่อง “๗๐ ปี แห่งการสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ ๒: ไทยจาก เอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี และจีน” ในโอกาส เจริญพระชนมายุ ๖๐ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒ เรื่อง “๑๒๐ ปี แห่งความสัมพันธ์ ระหว่างราชอาณาจักรไทย-รัสเซีย จากมุมมองของ เอกสารรัสเซีย สหรัฐอเมริกา และนักวิชาการไทย- รัสเซียศึกษา” ในโอกาสเจริญพระชนมายุ ๖๒ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๖๐ ทั้งนี้เพื่อให้นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและประชาชนชาวไทยทั่วไปมีโอกาส เข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญเหล่านี้ได้อย่างทั่วถึงและ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ ความคิดอ่านไปในทิศทางที่ถูกที่ควรเพื่อเป็นพื้นฐาน ที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพของประชากร สังคม และประเทศชาติต่อไปอย่างมั่นคง

เพื่อให้การดำเนินการของโครงการหอ จดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.จปร. ตามพระราชดำรินี้ เป็นไปอย่างต่อเนื่องและกว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อ

เป็นการสืบสานพระราชดำริในการรวบรวมเอกสารสำคัญของไทยจากหอจดหมายเหตุต่างประเทศกลับมาจัดเก็บและเผยแพร่ให้ประชาชนไทยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์อย่างทั่วถึง ทั้งยังเป็นการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ (Critical Research Infrastructure) เพื่อการวิจัยด้านประวัติศาสตร์ไทย ผู้เขียนจึงเสนอโครงการวิจัยเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยจากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ เพื่อดำเนินการรวบรวมและจัดเก็บเอกสารสำคัญดังกล่าวจากหอจดหมายเหตุต่างประเทศทั่วโลกกลับมาจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบสำหรับเปิดให้บริการแก่นักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป และจัดการคัดเลือกเอกสารบางส่วนสำหรับการแปลและเผยแพร่สู่สังคมไทยในวงกว้างต่อไป ด้วยเหตุผลพื้นฐานว่า ถ้าต้องการส่งเสริมให้การศึกษาประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่มีความก้าวหน้าและสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในฐานะองค์ความรู้และบทเรียนสำหรับสังคมไทยในปัจจุบันและอนาคต จำเป็นต้องมีฐานของแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ ที่

ทันสมัยและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งการสร้างความเท่าเทียมของการเข้าถึงแหล่งข้อมูลขั้นต้นดังกล่าวให้กับประชาชนอีกด้วย

การสร้างฐานแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ นี้จำเป็นต้องอาศัยแหล่งข้อมูลจากเอกสารตามหอจดหมายเหตุต่างประเทศเป็นจุดตั้งต้น เนื่องจากหอจดหมายเหตุแต่ละประเทศมีเอกสารจำนวนมากและทันสมัย รวมทั้งยังเปิดเผยความรู้และข้อมูลทางประวัติศาสตร์อย่างตรงไปตรงมา ที่นักวิชาการและคนไทยส่วนใหญ่มักไม่มีโอกาสได้เห็น ได้อ่าน เอกสารเหล่านี้จึงมีความสำคัญทั้งในฐานะแหล่งความรู้ของคนไทยและในฐานะเป็นหลักฐานขั้นต้นของการศึกษาประวัติศาสตร์ไทย เพราะเอกสารเหล่านี้มีการบันทึกจากหลากหลายแง่มุมของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเวลาที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์จริงในขณะนั้น และที่สำคัญก็คือ แม้ว่าหลักฐานต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเอกสารในชั้นความลับระดับความลับมาก/ลับสูงสุด (Top secret) ก็ตาม แต่เอกสารเหล่านี้ส่วนมากจะได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน เมื่อกาลเวลาผ่าน

ไปซึ่งอาจจะใช้เวลา ๓๐-๕๐ ปี ตามกำหนดของ
หอจดหมายเหตุแต่ละประเทศ

การดำเนินการตามโครงการวิจัยนี้จะต่อ
เนื่องจากงานที่เคยทำ และได้เน้นการค้นคว้า
เอกสารชั้นความลับระดับความลับมากที่ได้รับการ
เปิดเผยแล้ว (declassified) จำนวนหนึ่งจากหอ
จดหมายเหตุต่างประเทศของจีน เยอรมนี ฝรั่งเศส
รัสเซีย สหรัฐอเมริกา และอังกฤษ เพื่อเป็นตัวอย่าง
ของการเปิดเผยความรู้และข้อมูลทางประวัติศาสตร์
ของไทยในเหตุการณ์สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และ
สมัยสงครามเย็นให้มีความก้าวหน้า มีความรู้ใหม่ ๆ
ที่ทันสมัยและใช้เป็นบทเรียนสำหรับสังคมไทยได้
ดังเช่น กรณีองค์ความรู้และบทเรียนจากแนวทาง
การบริหารจัดการกับชาติมหาอำนาจที่ผ่านมา เช่น
นโยบายการทูตนำการทหาร ยังคงสะท้อนความรัก
ชาติและความชาญฉลาดของผู้นำไทยบนเวทีโลก
และเป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยในปัจจุบันและ
อนาคต โดยเฉพาะยุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการ
รักษาชาติบ้านเมืองและแนวทางการพัฒนาประเทศ

ให้มั่นคง ดังนั้นการนำเอกสารสำคัญทางประวัติ
ศาสตร์ไทยกลับมาสู่สังคม เพื่อการพัฒนาความรู้
ความคิดอ่านสำหรับประชาชน จึงถือเป็นเรื่องพื้น
ฐานของการศึกษาและการพัฒนาประเทศบนฐาน
ความรู้ให้มั่นคงสืบต่อไป

โครงการนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงาน
การวิจัยแห่งชาติ และมีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ
ใหญ่ คือ

๑. เพื่อจัดทำโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล
ประวัติศาสตร์ไทย โดยส่งเสริมและสนับสนุน
โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.ร.จปร. ในพระ
ราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จ
พระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราช
สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อย่างต่อเนื่องในการ
รวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่เอกสารสำคัญทาง
ประวัติศาสตร์จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำ
เอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ จาก
หอจดหมายเหตุต่างประเทศในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

มาจัดเก็บไว้ในประเทศไทยอย่างเป็นระบบตามระบบหอจดหมายเหตุฯ หรือห้องสมุดที่ทันสมัยสำหรับเปิดบริการแก่นักวิชาการและประชาชนทั้งระบบ online และการเข้ามาใช้บริการ/อ่านในห้องสมุด และดำเนินการคัดเลือกแปลเอกสารดังกล่าว เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนชาวไทยทั่วไปสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ไทยได้อย่างทั่วถึง และ

๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์นักวิชาการรุ่นใหม่ นักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก รวมทั้งนักวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และประชาชนทั่วไป มีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้และร่วมผลักดันความรู้ใหม่ ๆ ทางประวัติศาสตร์ไทยสู่สังคมไทย โดยผ่านกระบวนการการค้นคว้า การสัมมนา การวิพากษ์และแปลเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย รวมทั้งการวิจัยประเด็นเชิงลึกหรือเรื่องใหม่ ๆ หรือการเขียนงานวิชาการสารคดี จากข้อมูลเอกสารของหอจดหมายเหตุต่างประเทศ เพื่อการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์

ไทยสมัยใหม่ให้มีความสมบูรณ์และทันสมัยยิ่งขึ้น และเพื่อการสร้างความสำเร็จเข้าถึงชาวต่างประเทศที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับไทยในแต่ละช่วงสมัยที่ผ่านมาอีกด้วย

การดำเนินงานตามโครงการฯ เป็นการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการวิจัย รวบรวมข้อมูลไทยกับสงครามเกาหลีในชั้นเบื้องต้น เพื่อเป็นการนำร่องการรวบรวม การจัดเก็บและการเผยแพร่ข้อมูลเอกสารหลัก ๆ ของไทยจากต่างประเทศ โดยจะมีกิจกรรมตามแผนการที่กำหนดไว้ คือ การรวบรวมเอกสาร การจัดเก็บเอกสารและการเผยแพร่เอกสาร

การรวบรวมเอกสารแบ่งไว้ ๒ ส่วน คือ **ส่วนที่หนึ่ง** กำหนดตัวเอกสารที่จะรวบรวม โดยจะเน้นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่เป็นหลัก ซึ่งแบ่งเป็นช่วงอายุของเอกสารได้ ๓ ช่วงใหญ่คือ ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ และช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ (ช่วงสงครามเย็น) และ**ส่วนที่สอง** กำหนดประเทศที่จะดำเนินการเก็บเอกสาร โดยจะเน้นประเทศที่

เกี่ยวข้องโดยตรงกับประเทศไทยในสงครามเกาหลีเป็นหลัก เช่น เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สหภาพโซเวียต (รัสเซีย) สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลียและอังกฤษ (แต่เนื่องจากการระบาดของโรค Covid-19 ทำให้ไม่สามารถไปประเทศต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ แต่ก็สามารถเจาะข้อมูลกลับมาได้ ๕ ประเทศคือ เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย)

ส่วนการจัดเก็บเอกสารจะเป็นการนำเอกสารที่รวบรวมกลับมาได้ในแต่ละประเทศนั้น มาจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบ ในสถานที่ ๒ แห่ง คือ **แห่งที่หนึ่ง** ห้องสมุดของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ **แห่งที่สอง** ห้องสมุด กองวิชาประวัติศาสตร์ สกศ. รร. จปร. ตามระบบหอจดหมายเหตุและห้องสมุดเพื่อเปิดให้บริการแก่นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงเอกสารต้นฉบับอย่างทั่วถึงและสะดวกทั้งทาง online หรือห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ของห้องสมุดของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สำหรับการเผยแพร่เอกสารมี ๓ รูปแบบ ได้แก่ (๑) การจัดสัมมนาทางวิชาการประจำปี เพื่อให้คณะคณาจารย์เอกสารนำเสนอภาพรวมของเอกสารในแต่ละประเทศที่นำกลับมา โดยการจัดสัมมนาจะกำหนดแกนเรื่องหรือประเด็นสำคัญที่หัวหน้าโครงการและคณะคณาจารย์ได้กำหนดไว้ เพื่อเผยแพร่เอกสารสำคัญบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ไทยช่วงต้นสมัยสงครามเย็น คือ “๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี” และจะมีเอกสารประกอบการสัมมนาเผยแพร่ต่อสาธารณชน ๑ เล่ม ซึ่งรวมบทความ/ข้อมูลของวิทยากรจากที่ส่งไปค้นคว้า ประกอบด้วยการนำเสนอข้อมูลทั่วไป ข้อมูลที่น่าสนใจ ข้อมูลใหม่ และสรุปภาพรวมของข้อมูลจากแต่ละประเทศที่กำหนดไว้ และเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นข้อสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้สนใจที่มีต่อหัวข้อสัมมนาและเอกสารต่างประเทศที่นำกลับมาจัดเก็บไว้ รวมทั้งเพื่อระดมความคิดสำหรับทำการศึกษา

วิจัยในเชิงลึกต่อไปจากแหล่งข้อมูลดังกล่าว

(๒) การคัดเลือกเอกสารสำคัญบางส่วนสำหรับการแปล เพื่อเผยแพร่ทั้งในรูปแบบทางบทความวิชาการหรือบทความสารคดี หนังสือและทาง online สำหรับเอกสารสำคัญที่จะแปลและพิมพ์เผยแพร่ทางคณะผู้ค้นคว้าจะคัดเลือกจากเอกสารที่เก็บรวบรวมกลับมา และจะพิมพ์เผยแพร่เป็นหนังสือ ๒-๓ เล่ม โดยอาจรวมเอกสารจากประเทศต่าง ๆ ในเล่มเดียวกันและใช้ช่วงประวัติศาสตร์เป็นตัวกำหนด เช่น เอกสารสำคัญของไทยสมัยสงครามเกาหลี หรืออาจแยกเป็นแต่ละประเทศ เช่น เอกสารสำคัญของเกาหลี ของจีน หรือของญี่ปุ่นในประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ เอกสารสำคัญของสหรัฐอเมริกาหรือออสเตรเลียในประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ และภายหลังจากการค้นคว้าข้อมูลและการสัมมนาประจำปีเสร็จแล้ว หัวหน้าโครงการฯ และคณะจะกำหนดงานด้านการแปลเอกสารและพิมพ์ให้ชัดเจนว่าควรมีลักษณะอย่างไรต่อไป และ

(๓) การจัดบรรยายพิเศษหรือการสัมมนากลุ่มย่อย เพื่อให้ตรงกับความสนใจของนักวิชาการ นิสิตนักศึกษา ผู้สนใจเฉพาะเอกสารนั้นๆ เช่น เอกสารจากเกาหลี จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลียหรือสหรัฐอเมริกา หรืออาจสนใจเป็นช่วงสมัยของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ เช่น สงครามเกาหลี เป็นต้น (ตามการร้องขอจากสถาบัน มหาวิทยาลัย ประชาชนผู้สนใจเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม) และในขั้นตอนนี้จะเป็นการต่อยอดการพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่ นักเขียนใหม่ ๆ งานวิชาการและงานวิจัยใหม่ ๆ บนฐานข้อมูลที่นำกลับมาจัดเก็บและส่งเสริมให้นักวิชาการรุ่นใหม่ ผู้สนใจเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในคณะคณาจารย์เอกสารต่างประเทศและคณะวิจัยเชิงลึกต่อไป

ดังนั้นผลผลิตของโครงการนี้ตามเป้าหมายคือ การจัดทำโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลในลักษณะ

ตัวเอกสาร/ข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศของประเทศมหาอำนาจและประเทศเพื่อนบ้านที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ในจำนวนที่มากพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพสำหรับการเปิดประเด็นใหม่ ๆ ของการศึกษาประวัติศาสตร์ในหัวข้อหรือช่วงนั้น ๆ ได้ ทั้งก่อน ระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ไทยกับสงครามเกาหลี

ประโยชน์ที่คนไทยและสังคมไทยจะได้รับจากผลผลิตของโครงการวิจัยนี้ซึ่งก็คือ เอกสารข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศจำนวนมากมายและหลากหลายนั้น น่าจะเป็นเรื่องของกระบวนการพัฒนาความรู้ความคิดอ่านที่เกิดขึ้นเป็นลูกโซ่ เริ่มจากการได้รับข้อมูลสำคัญ ข้อมูลใหม่ เกิดประเด็นใหม่ เกิดการศึกษาวิจัยสร้างความรู้ใหม่ ๆ ทำให้คนไทยเข้าถึงและตระหนักในความสำคัญของหลักฐานชั้นต้น และเกิดความคิดอ่านใหม่ที่อ้างอิงบนหลักฐานอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาความคิดอ่านให้คนมีคุณภาพและสังคมพัฒนาไปสู่สังคมแห่งความรู้ ที่มีเหตุผลและคิดอ่านบนฐานความรู้ อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

กล่าวอีกทางหนึ่งคือ ประโยชน์ในเบื้องต้นของโครงการนี้ คือการได้พบข้อมูลสำคัญ ข้อมูลใหม่ และจะนำไปสู่การวิจัยใหม่ สร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับแวดวงประวัติศาสตร์ไทย ทั้งในแวดวงสัมมนา งานวิจัยและงานเขียนเชิงสารคดี ซึ่งอาจจะเริ่มจากแวดวงของนักวิชาการและผู้สนใจ แต่เชื่อว่าในระยะต่อมาจะขยายวงออกไปสู่ประชาชนทั่วไป ในวงกว้างขึ้น และทำให้กิจกรรมการสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์เป็นของมวลชน

ประการต่อมาคือ การสร้างองค์ความรู้ใหม่นี้มีทั้งระดับแวดวงวิชาการและระดับประชาชนผู้สนใจทั่วไป และจะทำให้งานวิจัย งานเขียนสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่มีความลุ่มลึก

และรอบด้านยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการใช้ข้อมูลและมุมมองต่าง ๆ จากต่างประเทศอย่างหลากหลาย และสิ่งที่ตามมาคือ คนไทยและสังคมไทยจะตระหนักถึงความสำคัญของหลักฐานชั้นต้น ความสำคัญของความรู้บนหลักฐาน บนข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุมีผล และจะช่วยให้สังคมไทยพัฒนาไปสู่สังคมแห่งความรู้มากกว่าสังคมแห่งความเชื่อ

ในส่วนท้ายสุดคือ การจัดเก็บเอกสารทางประวัติศาสตร์จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศนี้ มีเป้าหมายต้องเป็นไปอย่างเป็นระบบทั้งการสืบค้นทาง online และเยี่ยมจากห้องสมุด เพื่อให้นักวิชาการนิสิตนักศึกษาและประชาชนสามารถเข้าไปได้อย่างทั่วถึงและนำไปใช้ได้สะดวก และการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวมีหลายรูปแบบ ทั้งผ่านการจัดสัมมนาประจำปี การสัมมนากลุ่มย่อย การแปลและพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งการส่งเสริมผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาวิจัยสร้างความรู้ใหม่ ๆ สู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการฯ

การดำเนินการของโครงการฯ นี้มุ่งผลในระยะยาว เนื่องจากการศึกษาวิจัยเชิงลึกจากแหล่งข้อมูลต่างประเทศนี้ คงไม่ได้เกิดผลทันทีในเชิงของการผลิตเชิงวิจัยหรือสร้างความรู้ใหม่ ๆ แต่จะติดตามมาหลังจากโครงการนี้ดำเนินการผ่านไป ในระยะปีแรก และย่อมจะส่งผลต่อเนื่องในระยะต่อ ๆ มาอย่างมีนัยสำคัญ หากมีการดำเนินโครงการในลักษณะนี้อย่างต่อเนื่องจากปีแรกต่อไปอีก ๕-๑๐ ปี โดยหมั่นเวียนทีมค้นคว้าเอกสารและประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องับเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ในปีต่อ ๆ ไป เช่น

ปี ๒๐๒๑ พ.ศ. ๒๕๖๔ หัวข้อ/ประเด็นสำคัญ เช่น “๙๐ ปี สงครามไทยกับอินโดจีน-ฝรั่งเศส” หรือ “๙๐ ปี ญี่ปุ่นโจมตีเพิร์ล ฮาร์เบอร์” และ “๓๐ ปี สหภาพโซเวียตล่มสลาย”

ปี ๒๐๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ หัวข้อ/ประเด็นสำคัญ เช่น “๙๐ ปี การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.

๒๔๗๕” หรือ “๑๑๑ ปี ชุนยัตเซินปฏิวัติในจีน” และ “๘๐ ปี ไทยประกาศสงครามกับฝ่ายสัมพันธมิตร”

ปี ๒๐๒๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๕๐ ปี เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖” หรือ “๑๓๐ ปี เหตุการณ์ ร.ศ.๑๑๒”

ปี ๒๐๒๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๗ ทศวรรษ รัชกาลที่ ๑๐” “๙๐ ปี สถาปนากองทัพอากาศ” และ “๑๑๐ ปี สงครามโลก ครั้งที่ ๑”

ปี ๒๐๒๕ พ.ศ. ๒๕๖๘ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๕๐ ปี การยุติสงครามเวียดนาม” “๗๐ ปีการประชุมที่บันดุง นำไปสู่การตั้ง NAM” และ “๘๐ ปี สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดปรมาณูที่ญี่ปุ่น”

ปี ๒๐๒๖ พ.ศ. ๒๕๖๙ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๕๐ ปี เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙” “๘๐ ปี การสวรรคตของรัชกาลที่ ๘” และ “๘๐ ปี สถาปนา UNESCO”

ปี ๒๐๒๗ พ.ศ. ๒๕๗๐ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๖๐ ปี การก่อตั้งสมาคมอาเซียน” “๘๐ ปี การรัฐประหาร พ.ศ. ๒๔๙๐” “๑๐๐ ปี พระราชสมภพ รัชกาลที่ ๙” และ “๑๔๐ ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทย-ญี่ปุ่น”

ปี ๒๐๒๘ พ.ศ. ๒๕๗๑ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๗๐ ปี การปฏิวัติของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์นำไปสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ” และ “๑๑๐ ปี สยามเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๑”

ปี ๒๐๒๙ พ.ศ. ๒๕๗๒ หัวข้อ/ประเด็น สำคัญ เช่น “๔๐ ปี กำแพงเบอร์ลินล่มสลาย” “๙๐ ปี สงครามโลกครั้งที่ ๒ และการเปลี่ยนชื่อประเทศ จากสยามเป็นไทย” “๑๐๐ ปี Wall Street Crash นำไปสู่เศรษฐกิจตกต่ำ The Great Depression” และ “๑๒๐ ปี สนธิสัญญาอังกฤษ-ไทย พ.ศ. ๒๔๕๒

หากมีการดำเนินการโครงการในลักษณะนี้ อย่างต่อเนื่อง เช่น ๓-๕ ปี หรือ ๕-๑๐ ปี โดยส่งทีม ค้นคว้าไปจัดเก็บเอกสารสำคัญจากประเทศ

มหาอำนาจและประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย ที่เกี่ยวกับไทยในแต่ละช่วงสมัย ซึ่งมีจำนวนไม่น้อย กว่า ๒๐ ประเทศ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย เยอรมนี ฝรั่งเศส โปรตุเกส สเปน สหภาพโซเวียต/รัสเซีย อังกฤษ ออสเตรเลีย สำนักรวาติกัน และ สหรัฐอเมริกา และเพื่อนบ้านในอาเซียน ได้แก่ กัมพูชา ลาว เวียดนาม เมียนมา (พม่า) มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และอินโดนีเซีย เมื่อจบโครงการ ในแต่ละระยะแล้วย่อมจะทำให้การจัดทำฐานข้อมูล ทางประวัติศาสตร์ไทยจากเอกสารต่างประเทศมี ขนาดใหญ่และกว้างขวางยิ่งขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความคิดอ่าน ความรู้ความเข้าใจ ทางประวัติศาสตร์ไทยในบริบทสังคมโลกและใน บริบทสังคมไทยอย่างลึกซึ้งต่อไป

ดังนั้นผลกระทบ (Impact) ของโครงการนี้ ในระยะยาว จึงน่าจะเชื่อได้ว่าย่อมส่งผลดีในหลาย ประการ ทั้งในด้านการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ และความคิดอ่านของคนไทย เพราะในระหว่าง การดำเนินงานตามโครงการไปในระยะหนึ่งและโดย เฉพาะหลังจากโครงการนี้จบในช่วงปีแรกแล้ว สังคมไทยจะเกิดระบบฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ไทยสมัยใหม่จากต่างประเทศในขนาดใหญ่ และใน ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่นี้ซึ่งมีข้อมูลทั่วไป ข้อมูล สำคัญ ข้อมูลใหม่ ๆ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๔ จนถึง ประมาณช่วงสิ้นสุดสงครามเย็น (พ.ศ. ๒๕๓๔) และ มีการจัดเก็บข้อมูลและการสร้างระบบเอกสารที่ ทันสมัย เพื่อเปิดให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้ได้ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมนั้น ย่อมสร้างผลกระทบ ต่อสังคมในวงกว้าง เนื่องจากผู้ใช้ผู้ได้รับประโยชน์ มิใช่เพียงนักประวัติศาสตร์ หากรวมถึงอาจารย์ นักวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ด้วย และที่สำคัญคือ ผู้ใช้ผู้ได้รับประโยชน์คงมิใช่จำกัด เพียงเฉพาะในแวดวงของนักวิชาการ นิสิตนักศึกษา เท่านั้น แต่ยังรวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปก็ สามารถเข้ามาใช้แหล่งข้อมูลน้อยอย่างทั่วถึงเช่นกัน

สิ่งที่จะตามมาคือ การสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ย่อมมีมิติของความลุ่มลึก รอบด้านและทันสมัยยิ่ง และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมไทยสมัยปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านการพัฒนาความรู้ความสัมพันธระหว่างรัฐต่อรัฐกับมหาอำนาจและประเทศเพื่อนบ้านในเอเชีย และความเข้าใจเข้าถึงผู้คนต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับประเทศไทยอย่างมีรากฐานที่ถูกต้องและตรงกับสมัยปัจจุบันมากที่สุด เนื่องจากความรู้ความเข้าใจจากมิติทางประวัติศาสตร์อย่างรอบด้านนั้น คือรากฐานสำคัญของการมองเรื่องปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างมีเหตุผลและถูกทิศทาง

โดยสรุป เป้าหมายและผลกระทบสำคัญของโครงการนี้ คือการก่อเกิดระบบฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่จากต่างประเทศในขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นการลงทุนครั้งเดียวจากกลุ่มคนเล็ก ๆ ตามพระราชดำริและพระราชประสงค์ของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จฯ พระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เป็นต้นมา แต่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้ทั่วประเทศและเมื่อประชาชนสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการเขียนในการสร้างประวัติศาสตร์ชาติจากทุกมุมมองหรือจากผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมแล้ว แน่ใจว่าย่อมส่งผลกระทบในทางที่ดีต่อส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทยต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

บทส่งท้าย

โครงการวิจัยและสัมมนาครั้งนี้เป็นการทำงานอย่างต่อเนื่องจากกลุ่มคนที่มีความตั้งใจเดียวกันคือสนใจประวัติศาสตร์และต้องการผลักดันให้ประวัติศาสตร์เป็นที่สนใจของคนรุ่นใหม่และประชาชนทั่วไป ซึ่งมีการดำเนินการมาแล้วเกือบสามทศวรรษ และยังคงมีการดำเนินการต่อไปอย่าง

ต่อเนื่อง เพราะเป็นโครงการวิจัยและสัมมนาที่มีเป้าหมายและหวังผลในระยะยาวและกว้าง เพื่อการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ชาติร่วมกันอย่างรอบด้าน อันจะเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการกำหนดทิศทางหรือวางแนวทางที่ถูกที่ควรให้กับคนรุ่นใหม่และประเทศชาติต่อไป

การรวบรวมเอกสารและการจัดสัมมนาครั้งนี้ จุดประสงค์หลักมิใช่เพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับไทยกับสงครามเกาหลี หากต้องการเปิดประเด็นและมุมมองใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นให้มีการศึกษาประวัติศาสตร์ไทยในเรื่องนี้และอื่นๆ ให้มีความรอบด้านและก้าวหน้าจากหลักฐานต่างๆ ของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ที่สำคัญคือ การรวบรวมเอกสารและการจัดสัมมนาครั้งนี้ เพื่อบอกกล่าวเล่าถึงความเป็นมาของโครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.จปร ในพระราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จฯ พระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อย่างต่อเนื่องในการรวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่เอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ และการสืบสานพระราชปณิธานของพระองค์ ด้วยการสนับสนุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติในปีนี้ ทั้งด้านเงินทุนและผู้เชี่ยวชาญนักสารสนเทศด้านบรรณารักษ์ เพื่อให้การจัดเก็บฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์อยู่ในระบบที่ทันสมัยและเปิดบริการให้นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและประชาชนผู้สนใจทั่วไปสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

เมื่อมีแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่และประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายแล้ว แน่ใจว่ากิจกรรมการสร้างสรรค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ ย่อมเปิดกว้างให้กับทุกคน จึงมีความเป็นไปได้มากกว่าประชาชนก็จะมีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ให้กับสังคมในด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ

และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม และสังคมไทยก็จะก้าวไปสู่การเป็นสังคมแห่งความรู้หรือมีความรู้ในการนำทางให้กับสังคมและประเทศชาติต่อไป

การสร้างพลเมืองที่ดี มีคุณภาพในการแสวงหาความรู้เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นที่ต้องการของทุกสังคมทุกยุคสมัย และทุกสังคมทุกยุคสมัยต่างก็มีระบบการเตรียมและอบรมพลเมืองที่ดีที่มีคุณภาพตลอดมา นอกจากต้องมีการฝึกฝนพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ และมีวิธีการหรือแหล่งข้อมูลความรู้ที่ดีแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับวัตถุดิบหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารรอบด้านอีกด้วย

ในการสร้างพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ และสามารถแสวงหาและผลิตความรู้ทางประวัติศาสตร์ก็เช่นกัน ดังความตอนหนึ่งในเอกสารประกอบการทรงแสดงของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จฯ พระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความว่า

“การศึกษาเรื่องราวในอดีตจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพึ่งหลักฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อสนเทศที่

จะนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย การหาข้อมูลมิได้หลายวิธี อาจใช้การอ่านหลักฐานที่เป็นเอกสารลายลักษณ์ การสัมภาษณ์ การสังเกต การสำรวจพื้นที่ร่องรอยที่เกิดเหตุ ตรวจสอบดูสิ่งของเครื่องใช้ ภาพแผนที่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหัวข้อที่เราจะศึกษาค้นคว้า

การหาข้อมูลหรือหลักฐาน ควรหาหลักฐานให้ได้มากที่สุด และหลากหลาย เพื่อตรวจสอบตรวจทานกันและกัน ให้มั่นใจว่าจะจำลองภาพในอดีตได้ใกล้เคียง

ข้อผิดพลาดทางประวัติศาสตร์ (historical fallacy) ประการหนึ่งคือ การมุ่งค้นคว้าหลักฐานประเภทเดียว มองไปในทางเดียว และละเลยหลักฐานอื่น ๆ ที่มีอยู่ จะทำให้ไม่ได้คำอธิบายที่รอบด้าน และมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ”

(จุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา และวิธีการทางประวัติศาสตร์ วิชาประวัติศาสตร์ไทย ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖)

เสนาศึกษา

การปฏิรูปบ้านเมืองต้นแผ่นดินรัชกาลที่ ๕

หมายเหตุเสนาศึกษา/พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชอำนาจเป็นพระเจ้าแผ่นดินโดยสมบูรณ์ดังกล่าวแล้ว พระองค์ทรงได้ใช้พระราชอำนาจนั้นทำการเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองใหม่ โดยแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งในราชสำนักและราชการแผ่นดินที่เป็นอุปสรรคในตอนต้นรัชกาลเพื่อที่จะจัดระเบียบบ้านเมืองให้สามารถก้าวไปสู่ความเจริญ ตามพระราชประสงค์ ตามที่พระองค์ได้ตั้งพระราชหฤทัยเมื่อคราวเสด็จประพาสเมืองสิงคโปร์ อินเดีย และปัตตาเวียหรือชวา เช่น

การจัดระเบียบบัญชาการแผ่นดิน

การบังคับบัญชาราชการบ้านเมือง ก่อนหน้าสมัยรัชกาลที่ ๕ นั้น เสนาบดีตั้งจวนอยู่ที่ใดก็ได้ใช้จวน

นั้นว่าราชการของตนที่นั่น ข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ก็ไปทำงานที่จวนนั้น ผู้ติดต่อราชการก็ไปติดต่อที่จวนนั้น ซึ่งเรียกว่า ลูกขุน ลูกขุนนั้นต้องมาประชุมที่พระราชวังทุกวัน โดยมีศาลาลูกขุนเป็นที่ประชุมมี ๓ หลัง คือ

ศาลาลูกขุนนอก ตั้งอยู่ด้านนอกพระราชวัง ศาลหลวงใช้ประชุมข้าราชการที่ทำหน้าที่พิพากษา ข้าราชการที่นี้เป็น ลูกขุน ณ ศาลหลวง

ศาลาลูกขุนใน มี ๒ หลัง คือ ศาลหลังหนึ่งใช้เป็นที่ประชุมข้าราชการฝ่ายพลเรือน ขึ้นกับกรมมหาดไทย และศาลาอีกหลังหนึ่งที่ใช้เป็นที่ประชุมข้าราชการฝ่ายทหาร ขึ้นกับกรมพระกลาโหม ข้าราชการทั้งสองศาลานี้เรียกว่า ลูกขุน ณ ศาลา จากนั้นข้าราชการทั้งหมดก็จะพร้อมกันที่

ท้องพระโรง พระเจ้าแผ่นดินทรงเสด็จออกประทับ เป็นประธานในการออกท้องพระโรง เพื่อให้หัวหน้า แต่ละศาลาดังกล่าวนำความกราบบังคมทูล ทง ปรีक्षाและบังคับบัญชาราชการ พระองค์จะทรง ชี้ขาดด้วยพระบรมราชโองการ

ครั้นเมื่อมีตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ในรัชกาลที่ ๕ ทำให้การดำริ รัฐสภาภิบาลในบาย กับ การสั่งราชการเป็นเด็ดขาดนั้นจึงขึ้นอยู่กับผู้สำเร็จ ราชการแผ่นดิน ทำให้เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ คิดิวิธิ ว่าราชการในจวนของท่านและในพระบรมมหาราชวัง ดังนี้

ในพระบรมมหาราชวัง เวลาเช้า ๑๐ นาฬิกา ให้มีการประชุมลูกขุน ขุนนางผู้ใหญ่ในราชการ (เจ้านาย เสนาบดี หรืออธิบดี) ที่ เก่งทรงนก ทุกวัน เดิมนั้นใช้เก่งสมมติเทพสถานที่ใหญ่กว่าหลังอื่น อยู่ด้านตะวันตกประชุม ต่อมาทรงให้หรือ ทรงนก สกุนต์วันที่อยู่ตรงกลางเสีย สร้างเก่งขึ้นใหม่สร้างเป็น เก่งวรสภาภิรมย์ ใช้เป็นที่ประชุม โดยมีแท่นที่ ประทับ สำหรับกรมพระราชวังบวรสถานมงคลฟัง ข้อราชการอยู่ที่เฉลียงด้านใต้ ซึ่งกั้นฝาเป็นห้อง เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์นั้นเป็นประธานที่ประชุมทุกวัน โดยมีเจ้ากรมเจ้ากระทรวงนำข้อราชการมารายงาน และเสนอเพื่อให้มีการสั่งการเด็ดขาด จนเมื่อเวลา เสด็จออกขุนนางตามราชประเพณี ขุนนางก็พากัน ฝ้าฯ ในท้องพระโรง เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์เข้าฝ้าฯ กราบบังคมทูลแถลงข้อราชการที่มีมาและที่ส่งออกไป ให้ทรงทราบ เสร็จแล้วกลับไปจวน หากไม่มีข้อ ราชการก็ไม่เข้าฝ้าฯ

สำหรับที่จวนนั้น เวลาเช้าออกจากจวนก่อน ๗ นาฬิกา ตรวจการก่อสร้าง เช่น ต่อเรือกลไฟ ต่อ กำป๋ัน ซึ่งมีโรงต่อเรือที่หน้าวัดดอนงคาราม พอเวลา ๗ นาฬิกา เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ก็กลับมานั่งที่ศาลา ทำน้ำริมคลองหน้าจวน เพื่อรับแขก ซึ่งมีข้าราชการ พ่อค้า จนเวลา ๘ นาฬิกา กลับเข้าจวน และให้จัด อาหารเลี้ยงแขกที่ไปเยี่ยมเยียนด้วย

เวลา ๙ นาฬิกาเศษ เข้าไปพระบรมมหาราช วัง นั่งประชุมที่เก่ง และเข้าฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว เสร็จแล้วกลับจวน

เวลา ๑ นาฬิกา จึงเข้านอน เวลา บ่าย ๔ นาฬิกา ออกรับแขกที่เป็นคนสำคัญ (เจ้านายและ ข้าราชการผู้ใหญ่) กงสุลต่างประเทศ

ตอนค่ำเมื่อเสร็จงานราชการแล้ว มีการประชุม ผู้ชำนาญการวรรณคดี แผลหนังสือพงศาวดารจีน เป็นต้น

พระราชานุกิจในรัชกาลที่ ๕

เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ ๔ นั้น พระราชา นุกิจนั้นไม่กำหนดแน่นอน ทำให้เกิดความลำบาก ในการเข้าฝ้าฯ ดังนั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุล จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ก็ไม่มีพระราชกิจ ที่จะต้องทรงอักษรมาก ขุนนางฝ่ายราชสำนักจึง กราบทูลขอให้แก้ไขพระราชานุกิจให้เป็นอย่าง รัชกาลที่ ๓ ด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง พอพระราชหฤทัยที่จะประทับในหมู่ พระที่นั่ง จักรพรรดิพิมานของสมเด็จพระบรมชนกนาถ ไม่ โปรดที่จะประทับพระอภิเนาวนิเวศน์

ด้วยเหตุนี้พระราชานุกิจของพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ฝ่ายในจึงมอบหมาย ให้ ท้าวเจ้าจอมมารดาองค์ ในรัชกาลที่ ๓ (ซึ่งเป็น ธิดาของเจ้าพระยานิกรบดินทร์ และเป็นพระมารดา ของพระองค์เจ้าบุตรี) เป็นผู้อำนวยการจัดการใน เรื่องพระราชานุกิจ ตามแบบอย่างในรัชกาลที่ ๓ และสมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมขุนบำราบปรปักษ์ ทรง อนุโลมให้เอาแบบอย่างรัชกาลที่ ๔ มาจัดการด้วย

ครั้งนั้นฝ่ายพระบรมวงศ์ผู้ใหญ่ได้ปรึกษากันว่าพระราชานุกิจของพระบาทสมเด็จพระจอม เกล้าเจ้าอยู่หัว เวลาไม่แน่นอนเหมือนพระบาท สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มักสร้างความลำบาก แก่ข้าราชการบริพารเวลาฝ้าฯ และพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ในสมัยนั้น ก็ไม่ได้มีพระ

ราชกิจที่จะต้องทรงอักษรมากเหมือนอย่างพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงกราบทูลขอให้แก้ไขพระราชานุกิจไปเป็นอย่างครั้งรัชกาลที่ ๓ และความคิดนั้นก็พอเหมาะสมกับสถานการณ์

พระราชานุกิจในรัชกาลที่ ๕ ชั้นแรกจึงเป็นดังนี้

(๑) เวลาเช้า ๙ นาฬิกา เสด็จลงทรงบาตรที่ทรงบาตรอยู่นอกกำแพงบริเวณพระมหามณเฑียรทางตะวันออก ตั้งม้ายาววางขันเงินอันใส่ข้าวกับไข่ต้มและของจีน ๒ ห่อ ทุกชั้นเรียงกัน สำหรับทรงบาตร พระสงฆ์องค์ละขัน ต่อนั้นไปถึงม้าตั้งโต๊ะเสดจ์ ของหมากพลูสำหรับวางปากบาตร เมื่อรัชกาลที่ ๓ พระเจ้าลูกเธอพระองค์หญิงทรงวางของปากบาตร แต่ในรัชกาลที่ ๕ เวลานั้นพระเจ้าลูกเธอยังทรงพระเยาว์ จึงให้พระเจ้าพี่นางน้องนางเธอผลัดเป็นเวรกัน ช่วยทรงวางของปากบาตร ต่อจากนั้นไปถึงม้าที่วางขันข้าวบาตรใบใหญ่ กับของใส่บาตรอีกสำหรับหนึ่ง เรียกว่า “ขันรองทรง” สันนิษฐานว่าเดิมเห็นจะสำหรับสมเด็จพระอัครมเหสี หรือสมเด็จพระพันปีหลวงทรงบาตรแต่เมื่อภายหลังมา หม่อมเจ้าพนักงานเป็นผู้ตักบาตรรองทรง และมีปีพาทย์ผู้หญิงประโคม ตลอดเวลาพระรับบิณฑบาต เรียกกันว่า “เวลาพระส่อง”

- พระสงฆ์ที่รับบิณฑบาตนั้น นิมนต์เป็นเวรกันมารับ จึงเรียกว่า “บิณฑบาตเวร” เมื่อรัชกาลที่ ๑ นิมนต์แต่พระสงฆ์วัดระฆัง ผลัดกันกับวัดพระเชตุพน ด้วยพระสงฆ์สองวัดนั้นต้องรับราชทัณฑ์ในครั้งกรุงธนบุรี เพราะชื่อตรงต่อพระวินัยบัญญัติ มีความชอบปรากฏอยู่เรื่องพงศาวดาร ครั้นต่อมาในรัชกาลภายหลัง เพิ่มจำนวนวัด ซึ่งโปรดให้นิมนต์พระสงฆ์เข้ามารับบิณฑบาตขึ้น จนครบตามวันในสัปดาห์และมีวัดสมทบด้วย จึงจัดเวร ๗ วันดังนี้

- วันอาทิตย์ วัดมหาธาตุเป็นต้นเวร วัดดุสิตาราม สมทบ

- วันจันทร์ วัดราชบูรณะเป็นต้นเวร วัดจักรวรรดิ วัดบพิตรพิมุข สมทบ

- วันอังคาร วัดระฆังเป็นต้นเวร วัดอมรินทร์ วัดรังษี วัดพระยาธรรม สมทบ

- วันพุธ วัดพระเชตุพนเป็นต้นเวร วัดสังเวช วัดสามพระยา วัดนากกกลาง วัดชินวรสถ วัดศรีสุดาราม สมทบ

- วันพฤหัสบดี วัดบวรนิเวศเป็นต้นเวร วัดธรรมยุตอื่น ๆ สมทบ

- วันศุกร์ วัดสุทัศน์เป็นต้นเวร วัดสระเกศ สมทบ

- วันเสาร์ วัดอรุณเป็นต้นเวร วัดโมฬีโลก วัดหงส์ วัดราชสิทธิ สมทบ

- จำนวนพระสงฆ์รับบิณฑบาตเวรโดยปกติวันละ ๑๐๐ รูป ถ้าเป็นเวลานักขัตตฤกษ์เพิ่มขึ้นอีกเป็น ๑๕๐ รูป สามเณรพระองค์เจ้า และหม่อมเจ้ากับทั้งสามเณรเปรียญ ก็ได้เข้ารับบิณฑบาตเวรด้วย พระรับบิณฑบาตเดินเข้าทางประตูดุสิตศาสนา (ประตูถนนวัดพระแก้ว) เมื่อรับบิณฑบาตแล้ว ภิษุสามเณรที่เป็นพระองค์เจ้ากลับออกประตูสนามราชกิจ (ประตูยามค่ำ) ที่เป็นหม่อมเจ้ากลับประตูอุดมสุดารักษ์ (ประตูถนน) นอกจากนั้นออกประตูอนงค์ลีลา (ประตูคืน)

- เวลาทรงบาตร แต่เดิมทรงเช้า ๙ นาฬิกา เป็นเวลาเดียวกับที่ชาวพระนครตักบาตร แต่มาเกิดเหตุการณ์ขึ้นเมื่อรัชกาลที่ ๑ มีคนคิดกบฏ ปลอมเข้าไปในวังหน้ากับพวกวิเศษซึ่งเข้าไปจัดของทรงบาตรแต่ก่อนสว่าง เปลี่ยนเวลาทรงบาตรเป็น ๙ นาฬิกา แต่นั้นมา

- อนึ่งตรงที่ทรงบาตรนั้น เพราะเหตุที่ขึ้นใส่ข้าวบาตรตั้งเรียงไว้มากด้วยกัน ฝูงกาจึงมักมากคอยลอบโฉบเฉี่ยวเอาข้าวสุกในขัน ถึงกับพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ทรงโปรดฯ ให้จัดเด็กชายลูกผู้ดีที่เขาไป อยู่กับญาติในพระราชวัง มาคอยไล่กาในเวลาทรงบาตร เด็กพวกนั้นจึงได้นามเรียกกันว่า “มหาดเล็กไล่กา” แต่ในรัชกาลที่ ๔ นั้นหาได้มีการจัดมหาดเล็กไล่กาไม่

ครั้นถึงรัชกาลที่ ๕ เพื่อให้ให้มีเหมือนครั้ง รัชกาลที่ ๓ ทุกอย่าง จึงจัดให้มีมหาดเล็กไล่ก่าขึ้น อีก มหาดเล็กไล่ก่าซึ่งกลับมีขึ้นคราวนี้ โปรดให้แต่ง ตัวอย่างทหาร ซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบที่ทำให้เกิดตั้ง กรมทหารมหาดเล็กขึ้นในเวลาต่อไปข้างหน้า

- เมื่อพระองค์ทรงบาตรเสร็จ เสด็จขึ้นบูชา พระในหอพระสุราลัยพิมานแล้ว เสด็จทางพระที่นั่ง ไผศาลทักษิณ ซึ่งมีพระเจ้าพี่นางน้องนางเธอคอย ฝ้าฯ อยู่ ส่วนเจ้านายผู้หญิงชั้นอื่นนั้นเสด็จขึ้นไป ฝ้าฯ ต่อเมื่อมีการงาน พระองค์เสด็จผ่าน ไปบูชา พระบรมอัฐิในหอพระธาตุมณฑลเขียว เหมือนอย่าง ครั้งรัชกาลที่ ๓ แล้วเสด็จขึ้นเสวย

เมื่อครั้งพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประดิษฐานอยู่ ณ พระที่นั่งดุสิต มหาปราสาท พระราชานุกิจฝ่ายหน้า จะติดกับชั้น หลังเพียง เมื่อเวลาเช้า ๑๐ นาฬิกา นั้น เสด็จออก ทรงพระราชยาน แต่เกยหน้าพระทวารเทเวศร์รักษา ไปยังพระมหาปราสาท ทรงประเคน เลี้ยงพระฉันเวร หน้าพระบรมศพทุกวัน แล้วพระองค์เสด็จกลับมา ขึ้นพระแท่น ออกขุนนางที่พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ราว ๑๑ นาฬิกา และเวลา ๘ นาฬิกา เสด็จไปยัง พระมหาปราสาทอีกครั้งหนึ่ง ทรงสดับพระธรรม เทศนาถกกันหนึ่ง แล้วสดับปกรณ์พระบรมศพ เมื่อ พระกลับแล้ว เสด็จออกขุนนางเวลา ๑๑ นาฬิกาที่พระมหา ปราสาท เมื่อเสร็จการถวายพระเพลิงพระบรมศพ แล้วนั้น พระราชานุกิจจึงเป็นไปตามปกติคือ

(๒) เวลาเช้า ๑๐ นาฬิกา เสด็จออก พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ถ้าเป็นวันพระทรงประเคน เลี้ยงในท้องพระโรง วันอื่นเสด็จประทับที่ในห้อง พระฉาก (เฉลียงด้านตะวันออกซึ่งกันเป็นที่เสด็จ ประทับ เมื่อก่อนเฉลิมพระราชมณเฑียร) เจ้านาย ผู้ใหญ่คือกรมหลวงวงศาฯ หรือสมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรม ขุนบำราบปรปักษ์ เป็นต้น เข้าเฝ้าฯ หรือมิฉะนั้น พวกข้าหลวงเดิมเข้าเฝ้าฯ

(๓) เวลา ๑๑ นาฬิกา เสด็จออกประทับ

ราชอาสน์ ทรงปิดทอง และทรงฟังชาวพระคลังอ่าน รายงานการจ่ายเงินพระคลัง และพระแท่นออก ขุนนาง พระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่กรมพระราชวัง บวร เป็นต้น กับทั้งขุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อย (เว้นแต่ เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์) เข้าเฝ้าฯ แล้วเสด็จขึ้นประทับ ในพระฉากอีกครั้งหนึ่ง เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ เข้าเฝ้าฯ ที่พระฉากในตอนนั้น เสด็จขึ้นข้างในราวเวลาบ่าย นาฬิกาหนึ่ง

(๔) เวลาบ่าย ๓ นาฬิกา เสด็จลงทรงพระ สัมราญพระราชอิริยาบถ ที่ศาลาด้านทิศตะวันออก พระมหารมณเฑียร ทอดพระเนตรการหัดมหาดเล็ก ไล่ก่าเป็นทหาร เป็นต้น

(๕) เวลาบ่าย ๔ นาฬิกา เสด็จออกข้าง หน้า ในชั้นแรกทอดพระเนตรช่างก่อเขาที่อ่างแก้ว หลังพระที่นั่งสนามจันทร์ (ยังปรากฏอยู่บัดนี้) และ ก่อเขาทำภาพเรื่องสุภาวศิต ในกระถางต้นไม้ตัดที่ ตั้งรายกำแพงรอบท้องพระโรง ชั้นหลังต่อมาทอด พระเนตรการหัดมหาดเล็กข้าหลวงเดิมเป็นทหาร บางวันก็เสด็จออกนอกพระราชวังทรงรับฎีการาษฎร และเสด็จประพาสจนเวลาค่ำเสด็จขึ้นข้างใน

(๖) เวลาค่ำ เสร็จแล้ว ลงประทับที่ช่อง บันไดพระที่นั่งไผศาลทักษิณ พระองค์เจ้าบุตรี กับ ท้าวนางในพระราชวังเฝ้าฯ ประภาษราชการฝ่ายใน อย่างครั้งรัชกาลที่ ๓ บ้าง บางวันก็เสด็จไปเฝ้าฯ กรมพระสุทธำถนราชประยูร และเสวยที่พระตำหนัก เดิมบ้าง

(๗) เวลา ๘ นาฬิกา เสด็จออกท้องพระโรง พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ประทับพระราชอาสน์ ทรงฟังชาวพระคลังในขวาพระคลังในซ้ายกราบ บังคมทูลรายงานการจ่ายของ และมหาดเล็ก กราบทูลรายงานตรวจการก่อสร้าง กับรายงานตรวจ พระอาการประชวรของเจ้านาย หรือรายงานอาการ บ่วยของข้าราชการและพระราชาคณะผู้ใหญ่ แล้ว ทรงสดับพระธรรมเทศนาถกกันหนึ่ง การที่ทรงสดับ พระธรรมเทศนาทุกวัน ก็เพื่อให้พระสงฆ์เอาใจใส่

ศึกษาภาษามคธเป็นสำคัญ นิมนต์ถวายเทศน์ตั้งแต่ พระราชาคณะตลอดจนเปรียญ แต่มีโชแล้วแต่จะ เทศน์เรื่องหนึ่งเรื่องใดถวายตามชอบใจ การถวาย เทศน์นั้น กรมราชบัณฑิตยเป็นผู้รับสั่ง ส่งหนังสืออรรถ ฉบับหลวงไปยังผู้เทศน์ให้แปลความเป็นเทศนามา ถวายแล้วแต่จะต้องพระราชประสงค์ทรงฟังคัมภีร์ ไหน ในรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า เจ้าอยู่หัว มีพระราชประสงค์จะให้แปลพระไตรปิฎก ออกเป็นภาษาไทย จึงโปรดให้ถวายเทศน์ตามลำดับ คัมภีร์ในพระไตรปิฎก และให้ผู้เทศน์เขียนคำที่ได้ เทศนาลงในสมุดไทยถวายด้วย เมื่อถึงรัชกาลที่ ๕ ก็ให้เอาแบบแต่ครั้งรัชกาลที่ ๓ มาใช้เริ่มเทศนาพระ สุตตร และโปรดฯ ให้เขียนเทศนาเป็นเล่มสมุดถวาย เหมือนกัน เมื่อทรงธรรมแล้วเสด็จขึ้นพระแท่นออก ขุนนาง เบิกข้าราชการ ทั้งฝ่ายทหารพลเรือนเข้าเฝ้าฯ และกราบทูลเฝ้าบอกหัวเมืองเหมือนอย่าง เมื่อ รัชกาลที่ ๓ เสร็จราชการเสด็จขึ้นข้างในราวเวลา พระราชทานูกิจฝ่ายหน้า ในเวลา ๑๐ นาฬิกา เป็นอัน ลิ้นพระราชทานูกิจประจำวัน

- ระเบียบพระราชทานูกิจอย่างนี้ได้ปฏิบัติ มาสัก ๓ ปี จนเมื่อพระองค์เสด็จกลับจาก ประพาสเมืองสิงคโปร์และเบตาเวีย จึงเริ่มให้มีการแก้ไขใหม่

การปฏิรูปการคลังและภาษีอากร

ปัญหาสำคัญของประเทศในระยะแรกนั้นคือ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้นครองราชย์เป็น กษัตริย์นั้น ไม่มีเงินเพียงพอสำหรับการบริหาร ราชการแผ่นดิน หลังจากที่พระองค์ทรงศึกษา สถานการณ์อยู่ระยะหนึ่งจนแน่พระทัยแล้ว คือ พระองค์ทรงทราบว่าการเก็บภาษีในระยะนั้นมีการ รั่วไหล ไม่ส่งเข้าท้องพระคลังโดยตรง แต่กลับมีการ ส่งไปให้เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ จนมีการชำระความ ลงโทษพระยาอาหารบริรักษ์ (นุช บุญหลง) เสนา เกษตราธิการ ซึ่งมีศักดิ์เป็นหลานของเจ้าพระยาศรี สุริยวงศ์จากเหตุที่ทำการฉ้อโกงเงินกรมนา

พระองค์ทรงให้เริ่มการปฏิรูปการคลังของ แผ่นดินขึ้นก่อน โดยทรงวางระบบเศรษฐกิจรูปแบบ ใหม่ โดยปรับปรุงการภาษีอากร และระเบียบการเก็บ ภาษีอากรให้รัดกุมขึ้น พระองค์ทรงโปรดให้จัดตั้ง **หอรัษฎากรพิพัฒน์** ขึ้นใน พ.ศ. ๒๔๑๖ เพื่อทำ หน้าที่เก็บรายได้ภาษีอากรของแผ่นดินมารวมไว้ แห่งเดียว ครั้งนั้นพระองค์ทรงโปรดให้แยก การคลัง ออกจากการต่างประเทศ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๘ โดยโปรด ให้ตราพระราชบัญญัติ สำหรับ กรมพระมหาสมบัตินี้ ที่มีหน้าที่มุ่งในการจัดหางบประมาณประจำปี แบ่ง แยกทรัพย์สินออกเป็นส่วนของ พระมหากษัตริย์ เรียกว่า พระคลังข้างที่ และส่วนของแผ่นดิน เรียก ว่า พระคลังมหาสมบัติ

นับเป็นพระมหากษัตริย์ในระบบสมบูรณา ญาสิทธิราชย์ พระองค์เดียวในโลกที่ออกกฎหมาย จำกัดอำนาจการใช้เงินของพระองค์เอง ต่อมาได้มี การจัดระบบเงินตราใหม่ โดยโปรดให้ใช้ธนบัตรขึ้น เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. ๒๔๓๓ เรียกว่า อัฐกระดาษ และได้มีระบบเงินตราเป็น เหรียญบาท เหรียญสลึง สดต่างค์ กำหนดให้ ๑ บาท เท่ากับ ๑๐๐ สดต่างค์ เป็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบมาตรฐานทองคำ เป็นจุดที่เริ่มต้น “ค่าของเงินตรา” ที่ทำให้สถานภาพ ทางเศรษฐกิจสามารถส่งเสริมการลงทุนและการค้า ระหว่างประเทศกว้างขวางขึ้น

พระองค์ทรงเริ่มตั้ง “แบงค์สยามกัมมาจล” (ธนาคารไทยพาณิชย์) ให้ประชาชนได้ฝากเงินกับ ธนาคาร ซึ่งให้ดอกเบี้ยยและธนาคารนำเงินไปทำ ประโยชน์ให้บ้านเมืองเจริญขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ พระองค์ได้ยกฐานะของ หอรัษฎากรพิพัฒน์ ขึ้นเป็น กระทรวงพระคลังมหา สมบัติ สำหรับรวบรวมรายได้ของแผ่นดิน สามารถ เพิ่มขึ้นจาก ๑๕ ล้านบาทเป็น ๔๖ ล้านบาท ใน ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๓๕-๒๔๔๗ และในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ นั้น มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายถึง ๓ ล้านบาท เพราะนายอากร ที่เคยประมุขผูกขาดอากรได้ผล

ประโยชน์น้อยลง จนในที่สุดพระองค์ทรงมีประกาศให้ ยกเลิกระบบเจ้าภาษีนายอากรทั้งหมด ทำให้การพนัน บ่อนแก้ว บ่อนโป ที่เจ้าภาษีอากรผูกขาด และเป็นสาเหตุที่ทำให้ราษฎรมัวเมาการพนันจนยากจนหมดตัว ต้องขายตัวเป็นทาสนั้นหมดสิ้นไป

ปัญหาภาษีอากรกับเงินตัวเหี้ย

ปัญหาที่บกกลุ่มคนจีนที่ใช้วิธีการตัวเหี้ย (สมาคมลับ) ซึ่งมีมาก่อนแล้วกล่าวคือในสมัยรัชกาลที่ ๓ นั้น จีนที่เข้ามาอยู่ในเมืองสยามนั้นเอาฝิ่นมาสูบ แล้วพาให้คนไทยสูบตามอย่างขึ้น ต่อมา มีพระราชกฤษฎีกา ห้ามไม่ให้ใครสูบฝิ่นหรือเอาฝิ่นเข้ามาในประเทศไทย แต่พวกจีนก็ยังลักลอบนำเข้ามา เนื่องจากเมืองจีนมีการค้าขายฝิ่นกันแพร่หลาย ทำให้มีคนจีนที่ติดฝิ่นเดินทางเข้ามาหากินในเมืองไทยมากขึ้น พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงให้กวตขันตรวจจับพวกค้าฝิ่นเอาตัวมาลงพระราชอาญาใน พ.ศ. ๒๓๙๒ ทำให้พวกจีนที่ค้าฝิ่นคบคิดกับจีนในเมืองไปตั้งหลักค้าฝิ่นอยู่ที่หัวเมือง ตามปากอ่าวและชายทะเล คอยรับฝิ่นที่ลักลอบมาจากเรือสำเภาขึ้นมาก้าขายในกรุงเทพ ดังนั้นการควบคุมเส้นทางการค้าฝิ่น จึงมีการรวมพวกจีนเป็นสมาคมลับค้าฝิ่นเรียกวีรี้ ตัวเหี้ย

ตัวเหี้ยนั้นเมื่อรวมตัวจนมีกำลังมากขึ้นก็กำเริบ เทียวปล้นเรือทำตนเป็นโจรสลัด ต่อสู้กับพนักงานจับฝิ่น ซึ่งมีเหตุการณ์สู้รบกันที่เมืองนครไชยศรีใน พ.ศ. ๒๓๙๐ และเมืองจะเข็งเทราในปี พ.ศ. ๒๓๙๑

รัชกาลที่ ๔ นั้นพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดให้ใช้วิธีการจัดเก็บอากรผูกขาดในเรื่องฝิ่นแทน เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๔ โดยรัฐบาลซื้อฝิ่นเข้ามาตามจำนวนยี่ ให้เงินซื้อ ๆ ไปสูบตามชอบใจ แต่ห้ามไม่ให้คนไทยสูบฝิ่น ทำให้ได้เงินกลับมาเป็นผลประโยชน์แก่แผ่นดินมากขึ้นและตรวจจับฝิ่นได้แต่กลุ่มพวกจีนที่เป็นตัวเหี้ยนั้นยังมีอยู่ โดยกลับไป

ต่อสู้กับเจ้าภาษีนายอากรแทน ซึ่งเป็นคนจีนด้วยกัน แต่เป็นเงินเก่า ที่อยู่ในประเทศสยามมาก่อน

การเก็บภาษีอากรนั้นใช้วิธีการประมูลผูกขาด ถ้าผู้ได้รับทำอากรอย่างใด ก็สัญญาว่าจะส่งเงินหลวงได้มากกว่าผู้อื่นเดิม ก็ตั้งให้เป็นเจ้าภาษีนายอากร ส่วนใหญ่เป็นเงินเก่าและลูกเงินที่เกิดในสยาม ที่มีพวกมากและรู้จักธรรมเนียมจนเข้ากับชาวไทยได้ดี บางคนทำงานจนได้รับยศศักดิ์เป็นขุนนาง แต่การเสียอากรนั้นราษฎรเองไม่พอใจจะเสีย ยอยากเสียน้อยที่สุดตรงข้ามกับเจ้าภาษีนายอากรที่จะเก็บเงินส่งหลวงให้ได้ตามการประมูลผูกขาด หากเก็บได้มากก็จะเป็นประโยชน์แก่ตน จึงพยายามเร่งรัดเก็บเงินจากราษฎรให้มากที่สุด แม้จะไม่เป็นธรรมนัก สำหรับชาวไทยนั้นไม่ค่อยเดือดร้อนด้วยทำมาหากินเลี้ยงชีพแต่พอกินพอใช้ ไม่มีสมบัติที่จะให้เรียกเก็บได้มากนัก ทำให้พวกจีนที่เข้ามาทำมาหากินอยู่เมืองไทยนั้นต้องเสียภาษีมากกว่า จนเกิดความเดือดร้อนและฟ้องร้องไม่ได้เนื่องจากเจ้าภาษีนายอากรเก็บเงินส่งหลวง จึงพากันอาศัยตัวเหี้ย ที่มีอยู่เดิมนั้นเป็นกำลังป้องกันเจ้าภาษีนายอากร จีนในกรุงเทพนั้นได้แต่อาศัยเจ้านายหรือข้าราชการคุ้มครองตน ส่วนจีนที่อยู่หัวเมืองนั้นเดือดร้อนมีเหตุวิวาทกันอยู่ประจำ จนในที่สุดพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ทรงให้เลือกคนจีนชื่อสัตย์มีฐานะดีและเป็นผู้ที่มีคนเคารพนับถือมากนั้นเป็นหัวหน้า แต่งตั้งให้มีตำแหน่งเป็นกรมการ มียศเท่ากับปลัดเมือง คอยดูแลคนจีนในเมืองนั้น เรียก นายอำเภอจีน ต่อมาขึ้นเกิดเหตุการณ์ตัวเหี้ยขึ้นที่เมืองภูเก็ต ใน พ.ศ. ๒๔๑๐ จีนทำเหมืองดีบุกพวกยี่หีน กับจีนพวกปวนเถ้ากั ยกพวกนับพันเข้าสู้รบกันกลางเมือง จนต้องส่งพระยาเทพประสุน (คือ เจ้าพระยาภาณุวงศ์) เป็นข้าหลวงไปเกณฑ์กำลังหัวเมืองไปปราบพวกตัวเหี้ย ซึ่งหัวหน้ากลุ่มจีนสองพวกยอมอ่อนน้อม และทำสัตย์ต่อกันไม่กบฏหรือคิดร้ายต่อแผ่นดิน ส่วนในกรุงเทพก็เกิดตัวเหี้ย

ขึ้นหลายพวกคือ จีนคตฺหบดี “เถ้าแก่” ที่หากินใน การทำภาษีอากรพวกหนึ่ง จีนใหม่ “จับกัง” ที่เข้ามา รับจ้างแรงงานพวกหนึ่ง มักขัดแย้งผลประโยชน์กัน คือ แย่งกันประมูลภาษีอากร แย่งงานกันทำ ทำให้มีการ ยอมแบ่งผลประโยชน์เพื่อไม่ให้รังแกกัน หรือเอา เปรียบกันด้วยกลอุบายต่าง ๆ จนทำให้ต่างหาผู้ คุ่มครองคือ จีนในบังคับฝรั่ง “สับเยก” (มีกงสุล คุ่มครองช่วยเหลือ) ที่ได้เปรียบกว่ากลุ่มอื่น กับจีน ตัวเหี้ยที่ประพตฺติในทางพาล อาศัยกำลังเข้าทำร้าย กัน ทำให้พวกจีนที่เดินทางเข้ามาทำมาหากินพากัน เข้าไปอยู่ในกลุ่มดังกล่าว ทำให้ลำบากต่อการดูแล

เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ จึงดำเนินตามพระ บรมราชาบายของรัชกาลที่ ๔ โดยการทำนุบำรุง พวกจีนทั้งปวงที่เป็นกลุ่มคนจีนหมู่มา เพื่อไม่ให้ไป อาศัยเป็นสับเยกของฝรั่งหรือตัวเหี้ย ได้ให้มี “ประกาศตั้งศาลชำระความจีน” ขึ้น เมื่อวันศุกร์ เดือน ๑๒ ขึ้น ๘ ค่ำ ปีมะโรง มีความว่า

“ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สั่งให้ปรึกษา พระบรมวงศานุวงศ์และท่านเสนาบดี ว่า จีนบรรดา ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารนั้นอันใดจะให้มี ความสุขสบาย (เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์) จึงได้นำ กระแสรับสั่งปรึกษาพระบรมวงศานุวงศ์และท่าน เสนาบดี เห็นพร้อมกันว่า

จีนทั้งหลายที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ทำมาหากินในพระราชอาณาจักรแผ่นดินสยามนี้ มากกว่ามาก ไม่มีที่พึ่งเหมือนประเทศอื่น ๆ ซึ่งอยู่ ในร่มธงกงสุล พวกจีนเหล่านี้แต่กาลก่อนมีถ้อย ความขึ้น ก็ต้องไปฟ้องร้องโรงศาลเหมือนอย่างไทย ตัวก็ไม่รู้จักอย่างธรรมเนียมกฎหมายบ้านเมืองไทยว่า กระไร ต้องเตร็ดเตร่ไปหาท่านผู้มีอำนาจบรรดาศักดิ์ มากให้ช่วยธุระของตัว คิดดูน่าสงสารหนัก

กาลนี้ก็เป็นแผ่นดินใหม่ ควรที่จะจัดแจงให้ มีผู้รับธุระของพวกจีนทั้งหลาย ให้ได้ความสุขขึ้น ทั้งในกรุงเทพและหัวเมืองให้มีผู้รับธุระเหมือนกัน ได้นำข้อความขึ้นกราบบังคมทูลฯ ทรงเห็นด้วย จึง

ให้มีหมายประกาศแก่บรรดาพวกจีน ซึ่งเข้ามา พึ่งพระบรมโพธิสมภาร ทำมาหากินในพระราช อาณาเขตให้รู้ทั่วกันว่า ถ้าจีนต่อจีนมีคดีเกี่ยวข้อง กัน ให้ไปฟ้องร้องที่พระยาโชฎีกีราชเศรษฐี (ชื่อ จ่อง ต่อมาได้เป็นพระยาราชาบุษิตจางวางกรมท่า ซ้าย) เจ้ากรมท่าซ้าย กับหลวงพิพิธภณฑ (หลวง พิพิธภณฑพิจารณ ชื่อ พัก ต่อมาเป็นพระยาโชฎีก เศรษฐี) ผู้ช่วยราชการกรมท่าซ้าย กับหลวงพิชัยวารี (ชื่อ มะลิ) รัฐบาล จะให้พระยาโชฎีกเศรษฐี มี อำนาจตั้งจีนเป็นตระลาการขึ้นอีกหลายนาย จะได้ ชำระตัดสินตามธรรมเนียมจีนให้แล้วแก่กัน”

จาก ราชกิจจานุเบกษา ปีจอ นพศก จุลศักราช ๑๒๓๖ (พ.ศ.๒๔๑๗)

ในกรุงเทพฯนั้นมีการจัดตั้งนายอำเภอจีนเพื่อ คอยดูแลกิจการและทุกข์สุขของคนจีนขึ้น ส่วนจีนที่ อยู่ตามหัวเมืองนั้นหากยังไม่มีกรมการจีน ก็ตั้ง กงสุลจีนในบังคับสยามสำหรับกล่าวถ้อยความดูแล คนจีนที่อยู่ตามเมืองต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ทำให้คนจีน เหล่านั้นจึงพากันนับถือเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ ผู้ สำเร็จราชการแผ่นดินมากขึ้น มีพวกจีนระดับ หัวหน้าและลูกน้องพากันมาฝากตัวพึ่งพิงอยู่ด้วย เป็นจำนวนมาก ด้วยขณะนั้นเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ มีอำนาจและน้ำใจที่จะช่วยในการเป็นเจ้าภาษีนาย อากร ทำภาษีอากร ซึ่งจีนในสับเยกของฝรั่งนั้นจะ รับทำภาษีอากรไม่ได้เพราะไม่อยู่ในอำนาจของศาล ไทย ซึ่งเป็นวิธีที่จะปกครองพวกจีนไม่ให้เข้าไปอยู่ ในบังคับของชาวต่างชาติ แต่เมื่อมีการขัดแย้งผล ประโยชน์กันในกลุ่มคนจีน คนจีนที่เป็นตัวเหี้ยก็ ออกทำร้ายแย่งชิงประโยชน์กันเนื่องในกรุงเทพและ หัวเมือง จนเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ต้องทำการป้องกัน และปราบปรามเช่น ขอให้กงสุลฝรั่งเศส ขับไล่จีน ฉิวเวโน จีนเลวหู คนในบังคับ ที่ตั้งร้านขายสุรา ตั้ง ตัวเหี้ย ออกไปเสียจากประเทศสยาม มีการสั่งให้เอา ตัวจีนกันนา แขวงเมืองนครไชยศรีคิดกับพวกเที่ยว ปล้นสดมภ์มาชำระและลงโทษเขี่ยน ๙๐ ที่ แล้ว

เขียนป้ายว่า “อย่าให้ราษฎรไทยจีนดูเยี่ยงอย่าง เหมือนจีนกันนา แล้วเอาตัวไปประหารชีวิตที่ประตู วัดโคก” และให้พวกจีนผู้คิดซ่องสุมผู้คนเป็นตัวเหยี้ย ๑๔ คนไปสาบานตัวที่วัดกัลยาณมิตร และนำน้ำ พระพิพัฒน์สัตยาไปดื่ม เป็นต้น

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงไม่พอพระราชหฤทัยในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังมี พระราชปรารภว่า

“ตัวเหยี้ยเหล่านี้ การก็กลับกลายเป็นเสียแล้ว คนเหล่านี้เป็นคนของเจ้าคุณทั้งนั้น คนก็อยู่กับบ้าน เมื่อเกิดวุ่นวายขึ้นครั้งนี้จึงดับง่ายด้วยเป็นการไว้อำนาจของท่าน ถึงเอามาสาบานแล้ว มันก็ยังเที่ยวปล้นชิงเอาของอยู่ไม่เว้นแต่ละวัน ราษฎรได้รับความเดือดร้อนมากอยู่ มันก็ลงเอยว่า เพราะขุนหลวงเป็นเด็ก พวกจีนจึงกำเริบขึ้น มีความเรื่องปล้นหัวเมือง บอกมาไม่ใคร่ขาด ก็ยิ่งเสีย วายังไม่มีเหตุ

หัวเมือง กรมการถ้าจับตัวผู้ร้ายที่เป็นตัวเหยี้ยไปเที่ยวปล้นเขา ก็สั่งให้จำไว้ เขาบอกจะส่งมาไว้จำคุก ก็ว่าช่างก่อนเถิด ข้าวิตกว่าบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรหรือ จึงเผอิญให้ผู้ใหญ่อยากจะไว้อำนาจด้วยเรื่องนี้ การต่อไปข้างหน้า เจ้าคุณไม่มีตัวแล้ว กำลังมันแก่ขึ้นทุกวัน ยิ่งนานไปก็เหมือนเพิ่มอำนาจให้มัน”

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ นั้นมีเหตุโจรผู้ร้ายชุกชุม ทั้งที่เป็นตัวเหยี้ยและไม่ใช่ว่าตัวเหยี้ย ได้แก่ ผู้ร้ายขึ้นกุฏิ วัดพระเชตุพน ทำการจับพระธรรมเจดีย์ (อุ้น) อายุ ๘๐ ปี ทรมานเสียจนสิ้นชีวิต กับตันยอน สมิต ประจําเรือนำร่องอังกฤษถูกเมียให้ชู้ฆ่าตาย เป็นต้น ครั้งนั้นพระยาอินทราธิบดี รองเมือง (เนียม) เจ้ากรมกองตะเวน (ตำรวจ) ได้สืบจับผู้ร้ายได้ทั้ง ๒ ราย และตัดสินประหารชีวิต จึงทำให้ตัวเหยี้ยและโจรผู้ร้ายในกรุงสงบลงไม่มีเหตุร้ายเกิดขึ้น

การปฏิรูประบบเงินตราและการคลัง

ในการเปลี่ยนรัชกาลหรือแผ่นดินที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใหม่นั้น ได้มีเหตุการณ์

วุ่นวายอยู่ดังปรากฏใน “สยามริบอสิตตอริ” หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ของ หมอสมิท นั้นได้เสนอบทความไว้ว่า

“เวลานี้ ทั่วประเทศสยามพากันสิ้นสะท้าน และหวาดหวั่นอยู่ในระหว่างเปลี่ยนรัชกาล ด้วยพระเจ้าแผ่นดินพระองค์เก่า ซึ่งมีพระเดชพระคุณแก่ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินมาก และได้ทรงปกครองชนชาติอื่น ที่มาพึ่งพระบรมมืออยู่ในพระราชอาณาเขต กับทั้งชาวต่างประเทศอันอยู่ในบังคับของกงสุลนั้น มิได้เสด็จสถิตอยู่ในเศวตฉัตร ให้คนทั้งหลายเกรงพระราชอาณาเสียแล้ว แม้สมเด็จพระเจ้าฟ้าอันเป็นพระราชโอรส ได้ทรงรัชทายาทก็จะเกรงอยู่ แต่ว่าประจวบพระกำลังยังปลุกปล้ำ จะรอดพระชนม์ทันการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและการรับแขกเมืองเฝ้าได้แลหรือ

แม้แต่ในเวลาเมื่อสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินกำลังประจวบ ยังไม่สวรรคต ก็มีกิดศัพท์ว่าจะเกิดกบฏและได้มีเหตุวุ่นวายด้วยเรื่องการจัดแผ่นดินขึ้นทั้งปรากฏว่ามีผู้กำลังทำอัฐปลอมมาก เกิดยุ่งยากในเรื่องเครื่องแลก จนตื่นกันไม่เป็นอันซื้อขายในท้องตลาดอยู่หลายวัน”

จากข่าวหนังสือนี้ทำให้เห็นได้ว่าต้นรัชกาลที่ ๕ นั้นมีปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขก่อนคือเรื่องเงินตรา แลกเปลี่ยนที่มีการทำเหรียญปลอม และพวกจีนตัวเหยี้ยก่อความวุ่นวาย

เรื่องเงินตรานั้นเดิมใช้เป็นเงินพดด้วง ตีตราประจำรัชกาลเป็นสำคัญ ซึ่งทำเป็น ๔ ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ราคา ๑ บาท ขนาดรองราคาครึ่งบาท ขนาดรองลงมาอีก ราคาหนึ่งสลึง และขนาดราคาเพียงหนึ่ง ส่วนที่ราคาต่ำลงมานั้นใช้เบี้ยหยดที่มาจากทะเลราคา ๘๐๐ เบี้ยต่อ เฟื้อง

ดังนั้นอัตราการเงินหรือราคาเบี้ยจึงไม่คงที่มีขึ้นและลดลงได้ขึ้นอยู่กับชาวต่างประเทศจะบรรทุกเอาเบี้ยนั้นเข้ามาขายมากหรือน้อย ถ้ามีเบี้ยเข้ามามาก็แลกได้ ๑๐๐๐ เบี้ยต่อเฟื้อง ถ้าเบี้ยขาดก็แลกได้ ๖๐๐ เบี้ยต่อเฟื้อง ทำให้มีปัญหากับการแลกเงินเบี้ย

ในสมัยรัชกาลที่ ๔ นั้น ในกรุงเทพฯ มีเรือกำปั่นของชาวต่างชาติเข้ามาทำการค้าขายประมาณปีละ ๑๒ ลำ แต่พอมีการทำสัญญากับชาวต่างประเทศแล้ว ทำให้กรุงเทพฯ มีเรือกำปั่นนำสินค้าเข้ามาทำการค้าขายปีละ ๒๐๐ ลำ พ่อค้าฝรั่งนั้นนำเงินเหรียญดอลลาร์ซึ่งใช้ซื้อขายกันทางเมืองจีนมาซื้อสินค้าในไทย พ่อค้าไทยไม่ยอมรับเงิน ทำให้ต้องนำเงินดอลลาร์มาขอแลกเงินบาท จึงทำให้เงินบาทพดด้วงนั้น ต้องทำเพิ่มจำนวนกล่าวคือ ช่างหลวงของพระคลังมหาสมบัติ สามารถทำเงินบาทพดด้วงได้เท่าหนึ่งทำเงินพดด้วงได้ประมาณ วันละ ๒๔๐ บาทเนื่องจากทำด้วยมือ เท่าหลวงมี ๑๐ เตา ระดมหลอมและทำเงินบาทพดด้วงได้เพียงวันละ ๒,๔๐๐ บาทเป็นอย่างมากทำให้ไม่พอสำหรับพ่อค้าต่างประเทศแลกเปลี่ยนเหรียญดอลลาร์ จึงทำให้พวกกงสุลพากันร้องทุกข์ว่า เป็นการเสียผลประโยชน์ทางการค้าขายของชาวต่างประเทศ ทำให้พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริเปลี่ยนรูปเงินตราของสยามเป็นเหรียญ (เรียกว่า เงินแป) โดยทำจากเครื่องจักรแทนการใช้มือ จึงสั่งเครื่องจักรเข้ามาดำเนินการเรื่องเงิน ในขณะที่รอเครื่องจักรนั้นพระองค์ได้มีประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ราษฎรรับเหรียญดอลลาร์จากชาวต่างประเทศ แล้วเอามาแลกเงินบาทที่พระคลังมหาสมบัติได้ โดยกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน ๓ เหรียญดอลลาร์ต่อ ๕ บาท ทำให้ราษฎรไม่พอใจรับเงินเหรียญดอลลาร์ จึงโปรดให้เอาตราหมางกุฏและตราจักรสำหรับตีเงินพดด้วงนั้นไปตีในเหรียญดอลลาร์ใช้จ่ายไปพลางก่อน แต่ก็ยังไม่พอใจรับเงินดอลลาร์อยู่ จน พ.ศ. ๒๔๐๓ จึงสร้างโรงกษาปณ์เสร็จ สามารถทำเงินตราสยามได้ โดยสร้างเป็นเหรียญตราหมางกุฏกับฉัตรสองข้าง ด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นตราช้างเผือกอยู่กลางจักร ทำเป็นเหรียญเงิน ๔ ขนาด คือ บาท กึ่งบาท สลึง เฟื้อง และทำเหรียญทองคำราคาเหรียญละ ๑๐ สลึง แล้วให้ประกาศให้ใช้เงิน

ตราที่เป็นเหรียญ ส่วนเงินพดด้วงยังให้ใช้เท่าที่มีอยู่ในตลาดไม่ทำเพิ่มขึ้น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๐๕ จึงมีการทำเหรียญตีบุก ตาคา อัฐ (๔ อันเฟื้อง) เท่ากับ ๑๐๐ เบี้ย และโสฬศ (๑๖ อันเฟื้อง) เท่ากับ ๕๐ เบี้ย พ.ศ. ๒๔๐๖ ได้มีการทำเหรียญทองคำสำหรับใช้เครื่องแลกเปลี่ยน ๓ ขนาด คือ ทศ ราคา ๑๐ อัน ๑ ชั่ง (อันละ ๘ บาท) พิศ ราคาอันละ ๔ บาท และพัสดึงส์ ราคาอันละ ๑๐ สลึง พร้อมกับพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริสร้างเครื่องแลกเปลี่ยนด้วยกระดาษ (ธนบัตร) ขึ้น มีตัวอักษรพิมพ์และประทับตราพระราชลัญจกร มีราคาใบละ ๑ บาท ใบละ ๑ เฟื้อง และแผ่นหมายกระดาษ ที่มีตัวอักษรพิมพ์และประทับตราพระราชลัญจกร ด้วยสีชาด ๒ ดวง สีคราม ๒๑ ดวงและลายดุน ๑ ดวง เป็นสำคัญทุกใบ มีราคาต่างกัน ตั้งแต่ พระราชทานเงินตราซึ่งสืบตำลึง ลงมาจนใบละ ๗ ตำลึง กระดาษธนบัตรและหมายกระดาษนี้ ต้องไปขึ้นเอาเงินจากพระคลังมหาสมบัติ จึงไม่ค่อยนิยมแพร่หลาย จน พ.ศ. ๒๔๐๘ จึงสร้างเหรียญทองแดง เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน ราคา ๒ อันเฟื้อง และเสี้ยวราคา ๔ อันเฟื้อง

เงินตราสมัยรัชกาลที่ ๔ แม้ว่ามีการสร้างเหรียญที่ทำด้วยเงิน ทองแดง ทองคำและตีบุก ต่อมาเกิดมีการนำทองคำไปเก็บหรือทำเครื่องแต่งตัว ส่วนตีบุกนั้นปลอมง่าย จึงมีการทำปลอมขึ้น เมื่อมีการตรวจจับกันผู้ร้ายก็พากันไปหลบทางปักษ์ใต้ และลักลอบส่งเหรียญตีบุกปลอมเข้ามายังกรุงเทพฯ จึงต้องเลิก ทำให้เกิดที่ราษฎรไม่พอใจที่จะรับเหรียญตีบุกในตอนต้นรัชกาลที่ ๕ ขึ้น จนต้องหยุดการซื้อขาย ทำให้มีประกาศใน พ.ศ. ๒๔๑๑ ให้คนทั้งหลายนำเหรียญทองแดง เหรียญตีบุกของหลวงมาขึ้นเอาเงิน โดยยอมให้ราคาเต็มราคากายใน ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้ลดราคาลง แม้มีประกาศอัตราราคา ว่า ชีกราคา ๑ อัฐ (๘ อันเฟื้อง) เสี้ยวราคา ๑ โสฬศ (๒๖ อันเฟื้อง) ก็ยังลดราคาลง เป็นอัฐ ราคา ๒๐ เบี้ย (๔๐ อันเฟื้อง) โสฬศ ราคา ๑๐

เบี้ย (๘๐ อันเฟื้อง) จนเรียก อัฐ และโสฬศว่า “เกี” ด้วยเหตุดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ จึงต้องสร้างโรงษาปณ์ใหม่และทำเงินตราประจำรัชกาลที่ ๕ ขึ้น โดยใช้โรงษาปณ์เดิมทำไปก่อนจนกว่าแห่งใหม่จะสร้างเสร็จ มีเหรียญ ๓ ขนาดคือ บาท สลึง เฟื้อง เป็นรูปแบบเดียวกับเหรียญรัชกาลที่ ๔ คือ มหามงกุฎกับฉัตรคู่และข้างในจักร ไม่ทำเหรียญทองแดงแต่สั่งทำจากที่อื่นซึ่งถูกกว่า ทำแต่เหรียญดีบุกราคาโสฬศ (๑๖ อันเฟื้อง) ต่อมาเกิดทองแดงและดีบุกสูงขึ้น และมีผู้รู้ว่าเหรียญทองแดงและดีบุกในกรุงเทพฯ นั้นต่ำกว่าราคาเนื้อทองแดงและดีบุกที่ขายกันในประเทศอื่น จึงมีการนำเหรียญทองแดงและดีบุกของสยามไปหลอมขายในประเทศอื่น จนทำให้เหรียญทองแดงและดีบุกมีใช้ในตลาดน้อยลง จึงเกิดการใช้เบี้ยกระเบื้องซึ่งใช้สำหรับเล่นเบี้ยในโรงบ่อนมาใช้แทนเงินตรา

ทำให้มีการคิดเบี้ยกระเบื้องเป็นรูปเครื่องหมายของนายบ่อนเบี้ย เพื่อให้คนไปแลกเอาเงินได้จากเจ้าของเบี้ย ซึ่งมีการสั่งทำจากจีนเข้ามา มีอันละโสฬศ อัฐ ไพ สองไพ และเฟื้องและทำถึงราคาสลึงสองสลึง มีการกำหนดแลกภายใน ๑๕ วัน ทำให้มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนกันแทนเหรียญทองแดงเหรียญดีบุกกัน มา จน พ.ศ. ๒๔๑๗ จึงมีประกาศห้ามมิให้นายบ่อนทำเบี้ย และต้องมีการออกธนบัตรราคาใบละอัฐออกใช้ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๑๙ จึงมีเหรียญทองแดงประจำรัชกาลที่ ๕ (ทำจากยุโรป) ใช้โดยมีราคา ซีก เลี้ยว อัฐ และโสฬศ เหรียญนี้ทำเป็นจุลมงกุฎบนพระปรมาภิไธยย่อ จปร.ด้านหนึ่งกับอักษรบอกราคาด้านหนึ่ง เป็นการปรับเงินตราใช้ในตลาด

เป้าหมายที่มั่นคง

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ที่ทำให้ผู้คนต้องสับสนและไม่อาจคาดเดาต่อวิถีชีวิตในวันข้างหน้าได้ หลายคนต้องพบเจอกับอุปสรรคที่ตนเองไม่เคยคาดคิด และบางคนแม้พอจะรู้หรือว่าเห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้เตรียมพร้อมต่อการบริหารจัดการตนเองกับสภาพการเปลี่ยนแปลงนั้น เพราะประมาท ยังคงคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องไกลตัว หากเพียงไม่กี่ปีถัดไปผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่ดูไกลแสนไกล กลับพุ่งเข้ามาหาอย่างไม่ทันตั้งตัว ประเด็นการเปลี่ยนแปลงข้างต้น สามารถยกตัวอย่างให้เห็นเป็นประจักษ์ อาทิ

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก ที่ทำให้ฤดูกาลเปลี่ยนไปฤดูหนาวกลับมีอากาศร้อน ฝนตกหนักในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ฝนตกที่ยาวนานต่อเนื่องเฉพาะบางพื้นที่ แต่หลายพื้นที่ก็ประสบภาวะแห้งแล้ง เห็นได้จากการเปรียบเทียบ

พื้นที่น้ำท่วมที่มีมากขึ้น หากปริมาณน้ำในเขื่อนสำคัญกลับอยู่ในภาวะวิกฤต (น้อยกว่าปริมาณมาตรฐานการกักเก็บ) รวมถึงภาวะโลกร้อน ซึ่งทำให้ธารน้ำแข็งขั้วโลกละลาย ปรากฏการณ์หลังนี้ยังทำให้คนที่อยู่อาศัยในแถบเส้นศูนย์สูตรมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว รวมถึงในสังคมไทยที่ไม่ตระหนักหรือไม่รู้ว่ามีผลต่อตนเองอย่างไร ทั้งนี้ข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าปริมาณน้ำทะเลที่สูงขึ้น อันเป็นผลมาจากการละลายของธารน้ำแข็งขั้วโลก กำลังรุกคืบยึดพื้นที่ชายฝั่งภาคพื้นที่ทวีปอยู่ทุกวัน แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกรายงานหรือประกาศให้ทราบในพื้นที่สื่อแต่อย่างใด

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศส่งผลโดยตรงต่อการผลิตที่ต้องอาศัยฤดูกาล เกษตรกรหลายพื้นที่ต้องจับวิถีที่สืบทอดมาตั้งแต่รุ่นก่อน เพราะไม่สามารถปรับสู้กับการเปลี่ยนแปลงที่ตนเองไม่เคยเตรียมพร้อมได้ทัน เมื่อไม่มีเกษตรกรก็ไม่มีอาหาร แรงงานจากภาคชนบทที่ไม่มียานยนต์เข้ามาสู่เมือง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วคงมองภาพออกว่าการเปลี่ยนแปลงที่ว่าไกลแสนไกล น่าจะอยู่ใกล้ประชิดติดตัวก็ครานี้

อีกหนึ่งตัวอย่างที่เกิดขึ้นและยังคงส่งผลกระทบได้ชัดเจน คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19 ที่ตอนแรกก็มองว่าไกลตัวอยู่ในพื้นที่นอกประเทศ แต่เพียงไม่ถึงเดือนวิกฤตก็ข้ามไปทั่วโลก อาชีพที่เคยคิดว่ามั่นคงและทำรายได้สูงสามารถยึดเป็นที่มั่นในการดำรงชีวิต สร้างรายได้และกำลังซื้อมหาศาล กลับต้องล้มครืนที่เมื่อวิถีชีวิตของผู้คนบนโลกต้องเปลี่ยนไป ธุรกิจการท่องเที่ยวขนส่งทางอากาศยานได้รับผลกระทบในเบื้องต้น และการล้มต่อแบบโดมิโนก็เกิดให้เห็นขึ้นเรื่อย ๆ แน่แน่นอนว่าผู้ที่ไม่เคยเตรียมพร้อมจากการอ้อม ใช้ชีวิตจากการปลดหนี้ที่สร้างขึ้นจากความฟุ้งเฟ้อ เห็นได้ว่าการประกาศขายอสังหาริมทรัพย์ที่เจ้าของไม่สามารถผ่อนชำระได้ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด ซึ่งผลจากสถานการณ์นี้คงเปลี่ยนฐานะทางสังคมได้ไม่น้อย

การเปลี่ยนแปลงที่นำมาซึ่งวิกฤตชีวิตหลายอย่างข้างต้น เป็นเพียงตัวอย่างแบบรวบรัดที่ผมเขียนให้เห็นภาพกว้าง ๆ แบบรวดเร็ว เพื่อจะสื่อ

วิกฤตที่ยิ่งใหญ่และเป็นปัญหาสำคัญของชาติ นั่นก็คือ การที่เยาวชนที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ไม่สามารถตอบตนเองได้ว่า “ตนเองมีเป้าหมายในชีวิตอย่างไร” และเมื่ออยู่อย่างไม่มีเป้าหมาย ความชัดเจนและความใส่ใจต่อการพัฒนาตนเองย่อมเกิดขึ้นได้ยาก ประกอบกับกระบวนการศึกษาที่ยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนวิเคราะห์ตนเองได้ ผนวกกับกระบวนการทางสังคมที่ไม่สนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและคิดเชื่อมโยงตนเองไปสู่เป้าหมายของผู้เรียน การเกิดพฤติกรรมการศึกษาอย่างไร้จุดหมายของผู้เรียนจึงสร้างความล้มและเปื้อนระอาต่อการพัฒนาทั้งองค์ภาพ

หลายคนมีความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการสานฝันและเป้าหมาย แต่ผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามคาด เพราะไม่สามารถยืนอยู่หรือยืนหยัดในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นเป้าหมายของตนเองได้ ก็เลยคิดบทสรุปแบบง่าย ๆ พร้อมส่งทอดการรวบยอดความคิดแบบถูกเงินออกเป็นความเชื่อที่ว่า “การศึกษาไม่สามารถทำให้ชีวิตตนประสบผลสำเร็จได้” ความคิดหลายคนที่เกิดขึ้นคล้าย ๆ กัน ถูกโยงสัมพันธ์กันเกิดเป็นความคิดของคนกลุ่มใหญ่ และส่งทอดออกไปขยายวงกว้างบรรยากาศในการศึกษาจึงซบเซาและเศร้าสร้อย เพราะผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน ผู้สอนก็ไร้แรงเสริมในการสอน การศึกษาในกรอบใหญ่จึงจืดจางกันลงเหวไปเรื่อย ๆ และเมื่อนำการวัดที่ได้มาตรฐานมาตรวจสอบ ก็คงตอบได้เลยว่าตำแหน่งรั้งท้าย ๆ จะอยู่ที่ประเทศใด

อย่างไรก็ดี จากการพูดคุยกับเยาวชนหลายท่านถึงการตั้งเป้าหมายกับการพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่หวังไว้ พบข้อมูลที่น่าสนใจว่า “แต่ก่อนก็เคยมีเป้าหมายชัดเจน แต่ต้องล้มเลิกการเดินทางไปสู่เป้าหมาย เพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ตนเองกำหนดไม่ได้ และส่งผลชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลง

สิ่งรอบตัว การวิเคราะห์ตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญ บางครั้งยังเกิดความสับสนระหว่างการตั้งเป้าหมายกับตัวตนของตนเอง ซึ่งถ้าอยู่คนละทิศคนละทาง การเดินทางไปสู่ความสำเร็จหรือเป้าหมายนั้นย่อมเป็นไปได้ยากมาก เช่นเดียวกับกระบวนการฝึกนักเรียนเตรียมทหาร และนักเรียนนายร้อย ต้องเป็นกระบวนการที่สร้างให้นักเรียนทหารสามารถค้นพบแนวทางของตนเองได้ ว่ามีความสามารถและความสนใจไปในทิศทางใด เพื่อจะได้ศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับเป้าหมายในด้านนั้น ๆ อันนำไปสู่การก้าวไปถึงเป้าหมายที่งายขึ้น ความหลากหลายของหลักสูตรและสาขาวิชาที่ถูกกำหนดขึ้นมา จึงเป็นการเชื่อมต่อการรับระหว่างเตรียมพร้อมกำลังพลกับหน้าที่การงานตามภารกิจที่แตกต่างกันไปของกองทัพบก เช่นเดียวกับการศึกษาใน

สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่เชื่อมระหว่างผู้เรียนกับตลาดงานที่หลากหลายเช่นกัน แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้เรียนหลายคนไม่ได้เลือกเรียนตามเป้าหมายหรือความฝันของตนเอง ความมีดีমনในการวิเคราะห์และพัฒนาตนเองจึงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เพราะเขากำลังสวมร่างของเขาอยู่ในเป้าหมายและความต้องการของผู้อื่น

๒) Uncertain รู้ว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องปกติ หรือทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเป็นอนิจจัง แม้จะมีกำหนดเป้าหมายและวางแผนที่จะพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายนั้นเรียบร้อยแล้ว แต่สิ่งที่จะต้องเข้าใจอันถือเป็นเรื่องปกติของทุกสรรพสิ่ง นั่นคือ ทุกอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าจะสภาพดิน ฟ้า อากาศ คนรอบข้าง แม้กระทั่งตัวของเราเองย่อมมีการเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำลายเป้าหมาย หากแต่เป็นอุปสรรคหรือระยะทางไปสู่เป้าหมายที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือบทพิสูจน์ว่า “ตัวเรานั้นเป็นตัวจริงหรือตัวปลอม มีความถึงพร้อมต่อเป้าหมายนั้นแน่หรือไม่” เช่นเดียวกับการหักเหของชีวิตในสายอาชีพ การโดนย้ายงาน การได้หรือไม่ได้รับตำแหน่งใหม่ ทุกอย่างเกิดขึ้นได้ ซึ่งเราต้องรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เรามีอาจมีอำนาจไปบริหารจัดการทุกอย่างให้เป็นไปตามใจฝันได้ เมื่อ

เรานำเรื่องนี้มาทำลายเป้าหมายไปแล้ว เราก็ยอม
ไม่เตรียมตัวหรือพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ได้ล้ม
เลิกไป และเมื่อเงื่อนไขหรืออุปสรรคถึงเวลาที่ต้อง
เปลี่ยนแปลงตัวของมันเองหรือหมดอายุลง คนที่ได้
เตรียมพร้อมต่อการเดินไปสู่เป้าหมายย่อมสามารถ
เดินต่อไปได้เลย ผิดกับพวกที่ยอมแพ้ละทิ้งเป้าหมาย
และไม่ยอมพัฒนาตนเอง คนจำพวกนี้เมื่ออุปสรรค
ต่าง ๆ หมดลงไปเขาย่อมไม่เหลือเป้าหมายอะไร
ให้เห็น หรือมองเห็นเป้าหมายแต่ก็สายเกินไปที่จะ
เดินไปถึง เนื่องจากตนเองได้หยุดพัฒนาตนเอง
ไปเสียแล้ว (เงื่อนไขข้อนี้ผู้เขียนอยากให้ทุกคนได้
ตระหนักและคิดตามครับ)

๓) Undertake คำนี้ถึงสิ่งที่เรารับผิดชอบ เป็นที่ยอมรับอยู่เสมอว่าคนเราเกิดมาย่อมมี
ปัจจัยและต้นทุนชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่
สามารถกำหนดเป้าหมายของตัวเองได้อิสระนัก
เพราะคำว่ารับผิดชอบต่อต้นทุนชีวิตของคนเราต้อง
เข้ามามีส่วนในการกำหนดเป้าหมายด้วย “ฝันได้ทุก
คน แต่เป็นดังฝันได้ไม่ทุกคน ถ้าคนเหล่านั้นฝันให้
ใกล้ความจริง ฝันนั้นก็สมารถเป็นดังฝันได้ทุกคน”
คนฉลาดจึงเปรียบเทียบความฝัน หรือเป้าหมายไว้เหมือน
การเดินทาง ที่ต้องมีจุดหมายปลายทางและจุด
หมายระหว่างทาง ถ้าจุดหมายปลายทางอยู่ไกลเกิน
ไป เดินเท่าไรก็ไม่ถึง เขาก็อาจหมดแรงหมดพลังใจ
ได้ แต่หากรู้จักวางเป้าหมายระหว่างทาง มีที่พัก
กลางทางบ้าง การเดินทางของชีวิตก็จะพบกับความ
สำเร็จอยู่บ่อย ๆ และสิ่งเหล่านี้จะทำให้การเดินทาง
ไปสู่จุดหมายสามารถไปได้ไวมากขึ้น นักเรียน
ทหารมีคุณสมบัติพื้นฐานในการเป็นสุภาพบุรุษ
สุภาพบุรุษคือบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง
และผู้อื่น ดังนั้น ความสำเร็จของการเป็นนายทหาร
ก็คือการที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น
ได้ นั่นคือความสำเร็จที่ไปช่วยเติมฝันของคนอื่นให้
เป็นจริง สิ่งนี้คือเป้าหมายสำคัญที่ทำให้ทหารมีความ
แตกต่างและมีเกียรติยศที่น่ายกย่อง “เสียสละฝัน
ปันความสุข เพื่อขจัดทุกข์ให้ผู้อื่นได้มีรอยยิ้มบ้าง”

เมื่อเราทราบถึงเงื่อนไขและรู้จักบริหาร
จัดการกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับเงื่อนไขได้
แล้ว กระบวนการในการดำรงเป้าหมายไว้ เพื่อไม่
ให้ลบล้างและยังสามารถสร้างประโยชน์ต่อเราได้
ก็คือ การก้าวเดินตามกระบวนการทั้ง ๖ ขั้นตอน
ได้แก่

ขั้นตอนที่ ๑ Encourage การสร้างกำลังใจ
ให้ตนเอง คือ การที่ตัวเองต้องสร้างกำลังใจให้แก่
ตนเอง ว่าสามารถที่จะพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมาย
ต่าง ๆ ได้ เพราะเป้าหมายนั้นเป็นเป้าหมายที่เราได้
วิเคราะห์และสร้างขึ้นด้วยตนเอง “เราทำได้ เป้า
หมายนั้นเป็นเป้าหมายของเรา เป้าหมายเป็นจริงได้
ด้วยตัวของเรา”

ขั้นตอนที่ ๒ Engagement การเข้าไปมี
ส่วนร่วมกับสังคมที่ดี คือ การช่วยให้ตนเองยังคงมี
กำลังใจต่อไปได้ เนื่องจากเป็นธรรมดาที่ตัวเราอาจ
พบเจอต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้เราท้อแท้และ
ท้อถอย การที่เราพยายามพาตนเองให้ไปสู่สิ่ง
แวดล้อมที่ดี เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์กับ
โลกภายนอก เพื่อให้ตัวเราได้เรียนรู้ที่กว้างมากขึ้น
ซึ่งอาจทำให้เราค้นพบแง่มุมของวิธีการ หรือแนวคิด
ที่สามารถนำมาปรับใช้กับวิธีการไปสู่เป้าหมายของ
เราได้ ทั้งนี้ เมื่อเราเป็นทหารที่แท้จริง เป้าหมายส่วน
หนึ่งของเราก็เชื่อมโยงกับผู้อื่นด้วยความเสียสละ
อยู่แล้ว การที่เราเข้าไปอยู่กับสังคมอื่น ๆ ย่อม
เป็นการช่วยให้เรารักษาเป้าหมายของเราให้คงอยู่
และสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้เรามองว่า เราคือผู้ทำลาย
ชีวิตและทำลายเป้าหมายของเราเองจากการกระทำ

ตามสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงตัวเราในขณะนี้ได้

ขั้นตอนที่ ๓ Enhance การทำตัวเองให้ดีขึ้น คือ การมองย้อนสะท้อนกลับถึงตัวเรากับคุณสมบัติต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานต่อเป้าหมาย ที่สืบเนื่องมาจากการเข้าใจในเงื่อนไขข้อที่ ๑ และข้อที่ ๓ ด้วยความคิดที่ว่า “เราต้องดีกว่าเดิม เราต้องสามารถสร้างประโยชน์ได้มากกว่าเดิม เพื่อให้เรารู้สึกมีคุณค่ามากกว่าเดิม” ซึ่งวิถีแห่งการทำตัวเองให้ดีขึ้นก็คือ การเพิ่มพลังทางบวกให้แก่ความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความสามารถในด้านต่าง ๆ ของเรานั้นเอง

ขั้นตอนที่ ๔ Ensure การสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง (ต่อการกระทำที่ได้คิดรอบคอบแล้ว) คือ การสร้างความเชื่อมั่นและความนับถือต่อตนเอง อันเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการดำรงเป้าหมายของตัวเรา แต่การสร้างความมั่นใจนั้น ต้องมาจากกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และต้องเป็นการคิดที่ละเอียดรอบคอบแล้ว ดังนั้น การทำอะไรตามใจหรือเพียงแค่อารมณ์เฉพาะหน้า ที่ทำส่ง ๆ ไปโดยแค่วิเคราะห์เงื่อนไขของเวลาจึงไม่อยู่ในกรอบของการคิดในขั้นตอนนี้ คุณค่าของงานต้องมาจากคิดไตร่ตรอง ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำที่มีเหตุผลและคุณธรรม สิ่งเหล่านี้จึงจะสามารถนำมาช่วยสร้างให้ตัวเราเกิดความเชื่อมั่นที่ถูกต้อง มิฉะนั้นจะตึงกลับและกลายเป็นการหลอกตนเอง และหลงตนเองได้ในที่สุด

ขั้นตอนที่ ๕ Enthusiasm การใส่ใจกระตือรือร้น คือ สิ่งที่เราต้องรู้สึกและตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาตนเองในเชิงบวกอยู่เสมอ โดยเฉพาะสิ่งที่ท้าทายต่อการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ดี ความกระตือรือร้นต้องพิจารณาควบคู่ไปกับเวลาที่มี เพราะหากเรากระตือรือร้นสนใจและทำทุกอย่างโดยที่เวลาชีวิตไม่เอื้ออำนวย เราอาจพบว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เรากระโดดเข้าไปลองทำ อาจไม่เกิดผลสัมฤทธิ์

อะไรเลย เพราะการบริหารจัดการที่ไม่ถูกเวลา (มากเกินไปหรือน้อยเกินไป) ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น ก็จะกลายเป็นผลเสียต่อตัวเราได้

ขั้นตอนที่ ๖ Envision การมีจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ คือ สิ่งที่ย่างครั้งบางคนอาจมีพื้นฐานที่หาที่ไปที่มาไม่ได้ จึงมักเรียกว่า “พรสวรรค์” แต่ความคิดสร้างสรรค์ก็สามารถเกิดขึ้นได้จาก “พรแสวง” โดยการที่เราฝึกคิดฝึกมองที่ต่างมุมมองออกไป พบตนเองไปเรียนรู้หรือพบปะผู้คนในวิถีชีวิตใหม่ ๆ ได้พูดคุยสวาระกับเพื่อนต่างกลุ่ม หรือพี่น้องต่างความคิดเห็นบ้าง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะกระตุ้นให้ตัวเราเกิดมุมมองใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากกรอบคิดเดิม ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการสร้างสรรค์แนวทางการกำหนดและเดินไปสู่เป้าหมาย ทั้งยังสามารถทำให้เราเข้าใจในเรื่องความเปลี่ยนแปลงและความหลากหลายได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนของกระบวนการข้างต้น เป็นแนวทางในการที่สร้างให้เราสามารถกำหนดเป้าหมาย ดำรงเป้าหมาย และหาวิธีการเดินไปสู่เป้าหมาย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งเห็นได้ชัดว่า การพัฒนาตนเองเป็นเรื่องของทุกคน ผู้อยู่ในวัยเรียนที่มีโอกาสของช่วงชีวิตให้ค้นหาตัวตน สร้างและพัฒนาตัวตนจากการเรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษา จึงต้องพยายามใช้เวลาที่มีอยู่น้อยนิดนี้ให้คุ้มค่า เพราะแต่ละขั้นตอนไม่ว่าจะใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาที การเสียเวลาในการพาดตนเองไปอยู่ในชุมชนที่ถืออารมณ์ ปราศจากหลักการ

เหตุผลและหลักฐานข้อเท็จจริง จึงเป็นการทำลายช่วงโอกาสของชีวิต และเป็นการทำร้ายทำลายชาติบ้านเมืองอย่างร้ายกาจ เนื่องจากเมื่อเติบโตขึ้นก็จะเป็นบุคคลที่ถือเอาเป้าหมายตามอารมณ์ของตนเองเป็นหลัก ไม่ได้แบ่งปันความฝันเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นในความเป็นจริง และเมื่อเป้าหมายของตนเองไม่อยู่ในความเป็นจริงแล้วย่อมไม่ยั่งยืน ย้อนกลับมาทำลายตนเองให้หาทางออกและเรียกร้องอย่างผิดวิสัยของผู้มีปัญญาได้

อย่างไรก็ดี เมื่อเราสามารถสร้างเป้าหมายและพัฒนาตนเองโดยเริ่มต้นเดินทางไปตามแนวทางที่เหมาะสมสู่เป้าหมายได้แล้วนั้น แม้ที่เรา

เดินทางไปไม่ถึงเป้าหมายก็ตาม แต่เราย่อมพบว่าเราคือคนที่สามารถสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ไม่ใช่เป็นคนที่รอรับชะตากรรม ซึ่งให้การเปลี่ยนแปลงมาเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ “อย่าตกอยู่ใต้วาทกรรมของการเปลี่ยนแปลงจนเคยชินและเกิดอคติ จงอยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงด้วยตรรกะและคุณธรรมอย่างหาญกล้า” เพราะนี่คือ ส่วนหนึ่งในคุณสมบัติของผู้ที่จะสามารถรักษาชาติแผ่นดินได้ต่อไป

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

ฉบับนี้ตั้งใจที่จะเขียนเรื่องราวที่เกี่ยวกับคำว่า “แผน” ให้นักเรียนได้อ่านเป็นความรู้ เพราะอาชีพของข้าราชการทหาร มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนต่าง ๆ เช่น แผนยุทธการ แผนการเคลื่อนย้ายหน่วย ออกฝึกภาคสนาม แผนป้องกันอัคคีภัย เป็นต้น

ข้อเขียนฉบับนี้ เป็นข้อคิดที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้ สมัยที่เป็นนายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารบก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๐ นับเป็นเวลา ๔๓ ปีแล้ว แต่บังเอิญได้พบสมุดบันทึก และเศษกระดาษต่าง ๆ ที่กำลังเก็บทิ้งขยะ เพราะรกบ้านมากขึ้นทุกวัน พอดีกับ พล.ต.ธัชพล ไม่รอด อดีต บก.นิตยสารเสนาศึกษาได้ขอให้ผู้เขียน เขียนเกี่ยวกับการเจรจาต่อรอง เลยตกกลางใจที่จะเขียนเกี่ยวกับการเขียนแผนต่าง ๆ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานราชการของนักเรียนทุกคนในอนาคต การเจรจาต่อรอง ค่อยว่ากันในฉบับต่อไป

ในการดำรงชีวิตของทุกคนในปัจจุบันนี้ ล้วนแต่มีแผนและปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้แทบทุกคน เราเติบโตขึ้นมา ได้รับการศึกษาควบแผนการศึกษาของชาติ มีชีวิตความเป็นอยู่ตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ชาติบ้านเมืองกำหนด โตขึ้นเป็นนักเรียนนายร้อยก็ย่อมจะมีแผนการของชีวิต แผนการจีบผู้หญิง คนไม่ดีก็จะมีแผนหนีเที่ยวสารพัดหลายรูปแบบ

รูปแบบหรือข้อคิดขั้นต้นในการวางแผนต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาเป็นเรื่องแรกได้แก่ กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกำหนดแผน เช่นจะวางแผนการประกอบธุรกิจค้าขาย ก็ต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการเก็บ กักตุนสินค้า การผลิต การขนส่ง การเสียภาษี ถ้าจะมีลูกจ้าง พนักงาน ก็ต้องศึกษากฎหมายแรงงานให้ครบถ้วน

ในอาชีพของข้าราชการทหาร การเขียนแผนปฏิบัติงาน ก็ต้องศึกษา กฎ ระเบียบ และกฎหมายให้เข้าใจถ่องแท้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการตามแผนไปจนบรรลุภารกิจได้ด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้เมื่อจะเริ่มต้นเขียนแผนงานใด ๆ ก็ตาม เมื่อได้ศึกษากฎ ระเบียบ จนมีความเข้าใจดีแล้ว จึงจะเริ่มเขียนวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของแผนต้องชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมาย ความต้องการที่แน่ชัด

งานต่อไปคือการกำหนดโครงสร้าง หรือขั้นตอนของแผน ซึ่งอาจจะประกอบด้วย การกำหนดช่วงเวลาแต่ละขั้นตอน ประกอบกับภารกิจย่อยที่กำหนดให้บรรลุในแต่ละขั้น เช่นถ้าต้องการจะเขียนแผนการทอดกฐินของหน่วย ก็จะต้องแบ่งโครงสร้างขั้นตอนเป็นขั้น ๆ เช่น ขั้นการติดต่อวัด ขั้นการบอกบุญเรื่อยไป ขั้นการจัดเตรียมสิ่งอุปกรณ์ ขั้นการเคลื่อนย้าย – เดินทาง ขั้นการปฏิบัติกรงานบุญ ขั้น

การเดินทางเคลื่อนย้ายกลับหน่วย และต้องมีแผน
ย่อยเพิ่มเติม เช่นแผนการปฏิบัติเมื่อมีการป่วยเจ็บ
การเกิดอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง เป็นต้น

ที่ยกตัวอย่างไปนี้ก็เพื่อให้ง่ายแก่การทำ
ความเข้าใจ แต่ในชีวิตจริงที่ต้องรับราชการทหาร
นอกจากนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามราชการเพื่อรับใช้ชาติ
แล้ว การงานหลายประการในปัจจุบันจะต้องเกี่ยว
ข้องกับประชาชน พวกเราต้องออกไปช่วยเหลือ
ประชาชนในเหตุและสถานการณ์ต่าง ๆ น้ำท่วม
ฝนแล้ง โรคระบาด อุบัติภัยต่าง ๆ หากการปฏิบัติ
ไม่มีแผนรับรองการทำงาน การประสานงานที่รัดกุม
นอกจากจะไม่ได้รับการขอบคุณ ยกย่อง ชมเชยแล้ว
มันกลับกลายเป็นคำตำหนิหลายรูปแบบ มันทำให้
เสียกำลังใจ

ข้อคิดเพื่อการเขียนแผนงาน มีสั้น ๆ ๕
ประการ (จดจากคำบรรยายสมัยเรียนหลักสูตร
เสนาธิการ พ.ศ.๒๕๒๐)

๑. ต้องเป็นแผน ควรเป็นแผนที่ทำให้บังเกิด
ผลสำเร็จได้หลายประการ เช่น ช่วยราษฎรจากน้ำ
ท่วมให้มีที่พัก ปลอดภัย ช่วยให้มีอาหารดำรงชีพ
ได้ต่อไป เอื้ออำนวยในการซ่อมแซม พื้นฟูบ้านที่อยู่
อาศัยในเมื่อสถานการณ์กลับเข้าสู่ปกติแล้ว เป็นต้น

๒. เป็นแผนที่เกิดจากการ ผสมผสาน ความ
คิด ข้อคิด กระบวนการต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกัน สมัย
นี้เราจะเรียกในภาษาปัจจุบันว่า เป็นแผนงานที่มี
การบูรณาการไว้อย่างสมบูรณ์

๓. เป็นแผนที่ประหยัดทรัพยากรทั้งปวงมาก
ที่สุด คือประหยัดคน ประหยัดเงิน ประหยัดงาน
สมัยก่อนเรียกว่าประหยัด 3 M คือ MAN MONEY
MATERIAL

๔. เป็นแผนที่สอดคล้องกับสถานการณ์
ปัจจุบันชัดเจน

๕. มีช่วงเวลาที่กำหนดไว้ ชัดเจน และ
แน่นอนนอกจาก ๕ ข้อแรก ไปแล้วนี้ การทำงานกับ
ประชาชน ต้องคำนึงถึง

๑. ความต้องการที่แท้จริงของผู้รับ

๒. ต้องศึกษาสภาพทางสังคม อารมณ์
ของกลุ่มชน ณ ช่วงเวลานั้น ๆ เช่นการไปช่วยเหลือ
ประชาชนต่อสภาวะภัยแล้ง ก็อย่าไปเข้าพื้นที่มีการ
แห่งนางแมว มีการสร้างหุ่น ชาย – หญิง ร่วมเพศกัน
นำมาแห่ขอฝนเพราะเป็นความเชื่อของคนใน
แต่ละท้องถิ่น ยิ่งหากจะล้ำเกินไปกระทบถึงศาสนา
ก็จะยิ่งก่อปัญหา

๓. ต้องสร้างรูปแบบในการกำหนดแผน
ให้เป้าหมายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนของ
เราด้วย เช่น การไปช่วยเหลือของทหาร ประชาชนที่ได้รับ
การช่วยเหลือ ต้องชักชวนให้เข้ามาช่วยงานของเรา
ด้วย โดยร่วมกันทั้งท้องถิ่นได้ก็จะเกิดพลัง และ
ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ ที่ง่ายที่สุดคือ เชิญผู้นำชุมชนมา
ร่วมกับแผนของเรา

๔. ระมัดระวังในการใช้สื่อ อย่าเผลอ
สร้างสื่อให้แนวทางที่สื่อไปในทางโฆษณาตัวเองใน
รูปแบบของการปฏิบัติการทางทหาร แผนการปฏิบัติ
การต้องชัดเจน เช่น การเข้าทำลายที่มันเข้าศึก การเข้า
จับกุมบุคคลสำคัญ การตรวจค้น แผนงานต้องชัด
การทำลายที่มัน ก็เข้าทำลายจริง ๆ ไม่ใช่ไปโอ้อวด
ทำลายเสร็จก็ถอนตัว ไม่ต้องไปวิ่งไล่ตามใครคนใด
มันไม่ใช่ภารกิจ ทำทุกอย่างตามที่แผนกำหนด แล้ว
เสร็จถอนตัวทันที

การเข้าปฏิบัติการต่อที่หมาย สำคัญที่สุด ก็
ต้องทำการศึกษามิประเทศโดยรอบ ศึกษาเส้นทาง
เข้า – ออก ภายในที่หมายให้มากที่สุด ภาษาราชการ
คือให้ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับที่หมายให้มากที่สุด

ในการศึกษาของนักเรียน สมัยที่ผู้เขียนเป็น
นักเรียนนายร้อย ก็มีวิธีหากินในการสอบวิชาทหาร
อยู่ประการหนึ่งก็คือ จะแบ่งการเขียนรายงานออก
เป็น ๓ ขั้นตอนคือ ๑. การเตรียมการ ๒. ขั้นตอนการ
ปฏิบัติ ๓. ขั้นตอนแก้ปัญหาหลังการเลิกปฏิบัติ ที่ผู้
เขียนได้คะแนนสูงสุดอยู่บ่อย ๆ ก็คือ ในการเขียน
คำตอบส่งอาจารย์ ผู้เขียนจะเขียนข้อ ๓ มากเป็น
พิเศษ เช่นคาดว่าในการปฏิบัติอาจเกิดปัญหาข้อ
ขัดข้องอะไรบ้าง และเรามีขีดความสามารถที่จะ

แก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร และการปฏิบัติในการยุติภารกิจมีขั้นตอนอย่างไร อาจารย์วิทยายุทธวิธีในสมัยนั้นท่านชื่อ พ.ท.มทิตร์ บุญเหลือ ท่านสอนเสมอว่าทหารไทยสอนแต่การรบด้วยวิธีรุก สอนแต่การเข้าตี แต่ไม่ค่อยสอนเรื่องการ รั้งหน่วง การลวง การทำลาย และการร่นถอย ท่านสอนให้ดูปลวกที่มันกัดกินกองกระดาษอยู่ เพียงแค่เราเปิดกระดาษ ๑ แผ่นเห็นปลวกเป็นจำนวนมาก เรารีบไปหยิบกระป๋อง DDT แต่พอกลับมา ปลวกหายไปหมด ปลวกถอนตัวออกจากยุทธบริเวณได้เร็วและมีระเบียบมากจริง ๆ น่าศึกษามาก

ข้อคิดเกี่ยวกับแผนงาน ตามหลักพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ด้วยจริง ๆ คือ สัปปริสธรรม ๗ หรือธรรมของสัตว์บุรุษ สรุบบ่อย ๆ ว่า เราเป็นใคร อยู่หน่วยในระดับใด มีหน้าที่ทำอะไร ภายในเวลาเท่าใด เราติดต่อที่ใด ร่วมงานกับใคร

ผู้เขียนยึดมั่นในการทำงานราชการโดยยึด สัปปริสธรรม ๗ มาโดยตลอด ผลที่ได้ก็คือถูกด่าน้อยมาก หรือหาเรื่องจวกเราไม่ได้ ดังนั้นจึงขอสรุปเป็นข้อคิดควรจำสำหรับนักเรียนซึ่งจะต้องมีหน้าที่อันสำคัญ และเหนื่อยมากในอนาคตอันใกล้ว่า จะมีสติรอบคอบ อ่อนน้อมถ่อมตน ยิ่งก้มต่ำได้เท่าใดจะได้ผลสำเร็จที่สูงมากเท่านั้น ถึงแม้จะไม่เคารพ ถึงแม้จะไม่ศรัทธาเชื่อถือ เราอย่าลืมหลักการสำคัญทางวิชาทหารที่สอนกันเป็นร้อยพันครั้งว่า ก่อนปฏิบัติการต้องแสดงลวง ต้องควบคุมอารมณ์ อดกลั้นหนักแน่น อย่าโมโหง่าย ถ้าหัวเสียจะเสียหัว ผู้คนสมัยนี้คิดอะไรออกนอกกรอบมากขึ้นทุกวัน เป็นชายอ้างสิทธิจะมุ่งกระโปรงไปโรงเรียน ยังดีที่ไม่อ้างสิทธิส่วนบุคคลว่าฉันจะไม่มุ่งผ้า สวมเสื้อทั้งสิ้นเป็นสิทธิของฉัน ฉันชอบอยู่แบบธรรมชาติอันบริสุทธิ์ ถึงตอนนั้น ผู้เขียนขอปลีกตัวไปกินกาแฟก่อนตามใจอยากฉบับหน้าจะเขียนสรุปเรื่องการเจรจาต่อรองมาให้ อ่าน เป็นข้อเขียนส่วนตัวที่อ่านพบ ได้รับฟังสมัยศึกษา วปอ.ปี ๒๕๔๑ และการบริหารทรัพยากรของผู้บริหารระดับสูงที่อเมริกา ปี ๒๕๓๔ สมุดจดเพิงหา

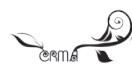
เจอตอนจะย้ายบ้านใหม่ พอดีดีบรรณาธิการเสนาศึกษาร้องขอเลยต้องตอบแทนกันหน่อย

สุดท้ายของบทความนี้ เกี่ยวกับการเขียนแผน แต่นำมาเขียนทั้งทำก่อนจบก็คือ ก่อนที่จะเขียนแผนงานใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตที่จะเป็นนายทหารฝ่ายเสนาธิการที่มีฝีมือมาก ๆ ก็คือเราจะต้องคิดและจำแนกแยกแยะ รายละเอียดของงานที่จะเขียนแผนให้ได้หลายแง่มุม ในทางฝ่ายเสนาธิการ เขาเรียกว่าการวิเคราะห์ภารกิจ แล้วก็แบ่งภารกิจออกเป็นภารกิจย่อย ๆ นักเรียนอาจจะงง ขอบกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เข้าใจดังนี้ สมมติว่าเราจะทำแผนงานเพื่อทำแกงเขียวหวานเนื้อ เราก็จะต้องคิดแยกที่จะทำแผนงานย่อย ๆ ดังนี้

๑. ต้องการกินแกงเขียวหวานเนื้อ วัน-เวลาใด มีเวลาทำงานนี้เท่าใด
๒. เนื้อจะซื้อเท่าใด ซื้อจากร้านไหน
๓. น้ำพริกแกง เครื่องปรุงต่าง ๆ กะที่จะคั้นเองหรือจะใช้แบบสำเร็จรูป
๔. ปริมาณอาหารที่จะทำมากน้อยเท่าใด ต้องใช้ภาชนะขนาดใด
๕. จะแบ่งมอบงานต่าง ๆ ให้แก่ใครบ้าง (จำนวนคนช่วยหรือทำเองทั้งหมด)

อ่านแล้วพอจะเข้าใจได้ว่าทุกงานจะมีรายละเอียดและขั้นตอน ในแต่ละส่วนรายละเอียดและแต่ละขั้นตอน อาจมีอุปสรรค ข้อขัดข้อง เช่น คนที่ไปซื้อเนื้อรถเสียทำให้ต้องรอเนื้อกลับมาแกงแทบไม่ทัน หรือกำลังจะทำแกงหมด นี่คือปัญหาที่ไม่เคยคาดคิด การวางแผนต้องรอบคอบและคิดให้ละเอียดทุกขั้นตอน ยิ่งมองทะลุภารกิจ คิดรายละเอียดให้ครบ งานที่ทำตามแผนนั้น จะมีความสมบูรณ์

หวังว่านักเรียนจะนำความรู้ต่าง ๆ ที่ศึกษาเล่าเรียนไปทำงานรับใช้ชาติบ้านเมืองแทนพวกลุงคนแก่ทั้งหลาย ได้ด้วยความสามารถสมเป็นลูกจปร.ทุกคน

กฎหมายน่ารู้

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

คณะที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกา
การยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภาคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ตอนที่ ๒

๑. รู้ไว้ก่อนจ่ายหนี้ กฎหมายการชำระหนี้ด้วยเหรียญ

สำหรับคนที่เป็หนี้ทั้งหลาย ไม่ว่าจะหนี้บัตรเครดิต หนี้สินเชื่อส่วนบุคคล หรือหนี้อื่น ๆ ก็ตาม แล้วคิดจะชำระหนี้ด้วยเหรียญจำนวนเยอะ ๆ นั้น ต้องขอบอกเลยว่ามีกฎหมายคุ้มครองในส่วนนี้เพื่อให้ทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ไม่ต้องมาปวดหัวนับเหรียญกันจนพลาด และโกรธกันซะเปล่า ๆ กฎหมายการชำระหนี้ด้วยเหรียญกำหนดออกมาว่า แต่ละเหรียญจะสามารถชำระหนี้ได้เท่าไร หากเอาเหรียญไปชำระหนี้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ก็จะเป็นการชำระหนี้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้

พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า “เหรียญกษาปณ์เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง” หากนับเฉพาะเหรียญกษาปณ์ที่ใช้กันโดยทั่วไปในปัจจุบัน แต่ละมูลค่าเหรียญ ใช้ชำระเงินได้ไม่เกินจำนวนดังต่อไปนี้

- เหรียญ ๒๕ สตางค์ และ ๕๐ สตางค์ ใช้ชำระหนี้ได้ไม่เกินคราวละ ๑๐ บาท ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๖

- เหรียญ ๑ บาท ใช้ชำระหนี้ได้ไม่เกินคราวละ ๕๐๐ บาท ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๖

- เหรียญ ๒ บาท ใช้ชำระหนี้ได้ไม่เกินคราวละ ๕๐๐ บาท ตามกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินที่ให้เหรียญกษาปณ์ราคาสองบาทเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๘

- เหรียญ ๕ บาท (โลหะสีขาว (คิวโปรนิกเกิล) เคลือบสีทองแดง) ใช้ชำระหนี้ได้ไม่เกินคราวละ ๕๐๐ บาท ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

- เหรียญ ๑๐ บาท ใช้ชำระหนี้ได้ไม่เกินคราวละ ๑,๐๐๐ บาท ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๑๐๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

ดังนั้น ในกรณีที่มีผู้ชำระหนี้เป็นเงิน ๔๐๐ บาท หากชำระเป็นเหรียญกษาปณ์ทั้งหมดตั้งแต่ราคา ๑ บาทขึ้นไป ย่อมสามารถชำระหนี้หนี้นั้นได้อย่างไรก็ดี การชำระหนี้ที่สะดวกทั้งผู้ให้และผู้รับย่อมเป็นการดีที่สุด จะเห็นได้ว่าการชำระหนี้ด้วยเหรียญนั้นมีความหมายรองรับไว้ หากใครที่คิดพิเรนทร์ ๆ จะเอาเหรียญจำนวนมาก ๆ ไปใช้หนี้แก่เจ้าหนี้ นั่นคงไม่ดีแน่ ๆ สมมติว่าเป็นหนี้ ๑,๐๐๐ บาท แล้วจะเอาเหรียญบาทไปใช้เป็นจำนวน

๑,๐๐๐ เหรียญ ก็คงไม่ดีแน่ ๆ เพราะผิดกฎหมาย
นั่นเอง

๒. ประชาชนมีสิทธิถ่ายคลิปการปฏิบัติ หน้าที่ของตำรวจได้ ไม่ผิดกฎหมาย!!

จากกรณีที่มีประชาชนสอบถาม รวมทั้งล่าสุด
ที่มีนักข่าวท่านหนึ่ง ถ่ายรูป และคลิปวิดีโอ ตำรวจ
ที่กำลังตรวจค้นรถ ในที่สาธารณะ ว่าทำได้หรือไม่
และ ตำรวจมีสิทธิห้ามประชาชนถ่ายรูปหรือคลิป
ขณะปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ การถ่ายรูป ถ่ายคลิป
วิดีโอ ในขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติหน้าที่ ไม่
ว่าจะเป็นการค้น หรือจับกุม สามารถถ่ายรูป หรือ
คลิปได้ ไม่เป็นการละเมิดสิทธิ และไม่ผิดกฎหมาย
แต่อย่างใด เพราะ

๑. ไม่มีกฎหมายใด ๆ ห้ามประชาชนถ่ายรูป
ถ่ายคลิป วิดีโอ ของเจ้าพนักงานตำรวจขณะปฏิบัติ
หน้าที่

๒. ไม่มีกฎหมาย รับรอง หรือคุ้มครอง เจ้า
พนักงานตำรวจ ให้อ้างได้ว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล
กล่าวคือ การปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ไม่ใช่เหตุปกติใน
ชีวิตประจำวันของเจ้าพนักงานตำรวจท่านนั้น แต่
เป็นเรื่องระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึง
ไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งแตกต่างจาก
เวลาออกราชการ เช่น ขณะพักผ่อนอยู่กับครอบครัว
มีคนไปถ่ายรูปโดยเจ้าตัวไม่อนุญาต ย่อมเป็นการ
ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลดังนั้น เวลาตำรวจปฏิบัติ
หน้าที่ในเวลาราชการ จึงไม่ใช่เรื่องส่วนตัวการที่
ตำรวจอ้างว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล จึงเป็นการกล่าว
อ้างที่ไม่ตรงตามความจริงประชาชน ที่ถูกค้น ถูกจับ
หรือ บุคคลทั่วไป ที่สงสัยการทำงาน จึงถ่ายรูปได้

๓. เวลาประชาชนที่ถูกค้น ถูกจับ มีสิทธิถ่าย
รูป ถ่ายคลิป ไว้เป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ความ
บริสุทธิ์ของตนเอง และป้องกันการขัดแย้งข้อหา
หรือของกลางได้ เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้

จึงเป็นสิทธิโดยชอบธรรมตามกฎหมาย ที่ผู้ถูกค้น
ถูกจับ รวมทั้งญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง จะรวบรวมพยาน
หลักฐานไว้เบื้องต้นได้

๔. การถ่ายรูป ถ่ายคลิป วิดีโอ เป็นการ
ป้องกันการกระทำมิชอบบางอย่างของตำรวจ หาก
ตำรวจ บริสุทธ์ใจ และเจตนาสุจริต ปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความเที่ยงธรรม ก็ไม่จำเป็นต้องเกรงการตรวจ
สอบ โดยการถ่ายรูป ถ่ายคลิป นอกจากนั้น ประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาอาญา มาตรา ๑๐๒ ก็บัญญัติ
ว่า เจ้าพนักงานตำรวจ หรือ ฝ่ายปกครอง จะทำการ
ตรวจค้นที่ไรฐาน ต้องแสดงความบริสุทธิ์ต่อหน้า
เจ้าของบ้าน หรือผู้ถูกค้นเสียก่อนการค้นในที่
สาธารณะ ก็ควรอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงความ
บริสุทธิ์ก่อนทำการตรวจค้น ขณะตรวจค้น และภาย
หลังตรวจค้น

๕. เวลามีคนถ่ายรูป ตำรวจชอบข่มขู่ว่าขอ
อนุญาตหรือยัง หรือ ห้ามถ่าย เพราะคุณละเมิดสิทธิ
ส่วนบุคคลของตำรวจได้อธิบายมาแล้วในข้อ ๒ ว่า
ไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

๖. การถ่ายรูป ถ่ายคลิป ต้องไม่เป็นการขัด
ขวางการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าพนักงานตำรวจ

๗. การนำรูป นำคลิป มาอัฟโหลด และแชร์
ในโซเชียล ห้ามตัดต่อในลักษณะนำความเท็จมาเผยแพร่
ซึ่งเป็นความผิด ตาม พ.ร.บ.คอมฯ ได้

๘. การนำคลิป รูปถ่าย ที่พบเห็นการกระทำ
ผิดของตำรวจ มาเปิดเผย ไม่เป็นการหมิ่นประมาท
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๙

ทั้งหมดนี้ คือหลักกฎหมาย ที่ประชาชนมี
สิทธิถ่ายรูป เจ้าพนักงานตำรวจขณะปฏิบัติหน้าที่
ได้แต่การเผยแพร่ต้องไม่ใช่การดัดแปลงแก้ไข อัน
เป็นความเท็จ หากเป็นความจริง ท่านไม่ต้องกลัว
และตำรวจบางคน ชอบข่มขู่ประชาชนจึ่งว่าจะ
จับกุม คนนำคลิปตำรวจมาเปิดเผย สงสัยท่านเห็น
ประชาชนเป็นศัตรู หรืออย่างไร

อ้างอิงประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๙ ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต

(๑) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามครรลองธรรม

(๒) ในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่

(๓) ดิชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัย ของประชาชนย่อมกระทำ หรือ

(๔) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม เรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม ผู้ซึ่งไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๒ การค้นในที่รโหฐานนั้น ก่อนลงมือค้น ให้เจ้าพนักงาน ผู้ค้นแสดงความเป็นสุจริตเสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครองของผู้นั้น หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน

๓. ฝากร้านออนไลน์ ระวังโดนฟ้อง

พ่อค้าแม่ค้า รวมทั้งชาซื้อออนไลน์ทั้งหลาย คงเคยได้พบเห็นข้อความเหล่านี้ในเพจร้านค้ากันแน่ ๆ สมัยก่อน มีแค่ฝากในหน้าเพจด้วยกัน เดี่ยวนี้มีการไปคอมเมนต์ในรูปภาพถ่ายของดารา หรือของร้านค้าอื่นเพื่อให้คนที่เห็นเข้าไปชมสินค้าในร้านตัวเอง บางครั้งเจ้าของก็ขอความกรุณางดฝากร้านแล้ว ก็ยังมีบางร้านคอมเมนต์ฝากร้านไว้อีก การคอมเมนต์ฝากร้าน เอาจริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เพราะมันก็เป็นช่องทางหนึ่งในการประชาสัมพันธ์ร้านค้า แต่การจะฝากร้านควรมีกาลเทศะ รู้จักว่าที่ไหน เมื่อไหร่ ที่ควรฝาก หรือไม่ควรฝาก เพราะการที่เราไปคอมเมนต์ฝากร้านไว้ มันมีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ไม่น้อย นอกจากนั้นยังมีข้อควรระวังที่เจ้าของร้านต้องคำนึงถึงก่อนจะไปฝากร้านให้ใคร

ข้อดีของการฝากร้าน เป็นการขยายฐานลูกค้า การหาลูกค้าเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะถ้าเราอยู่เฉย ๆ คงจะเป็นเรื่องยากมากที่จะให้ลูกค้าเข้ามาหาเราเอง ดังนั้นการไปฝากร้านไว้กับเพจอื่น ๆ จะทำให้เราได้พบลูกค้าใหม่ที่ไม่เคยรู้จักร้านเรามาก่อน อย่างน้อยร้านของเราก็เคยผ่านตาเค้า หรือบางคนอาจจะกดไลค์ไว้เพื่อติดตามข่าวสารและอัปเดตสินค้าจากร้านเราได้ในอนาคต และเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ต้องลงทุน เพราะการฝากร้านทำได้ง่าย เพียงแค่อัปโหลดที่หน้าเพจร้านค้าอื่น ก็สามารถฝากร้านได้แล้ว ไม่เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย จึงเป็นวิธีที่เจ้าของร้านค้าออนไลน์นิยมทำกันเป็นประจำ

ส่วนข้อเสียของการฝากร้าน สร้างทัศนคติในแง่ลบ การที่ร้านเราไปโพสต์ฝากร้านไว้หลาย ๆ ที่ ไม่เพียงแต่พ่อค้าแม่ค้าร้านอื่นที่ราคาถูกลง ลูกค้าบางคนเห็นบ่อย ๆ เข้าก็อาจเกิดความรำคาญร้านเราขึ้นมาเหมือนกัน และสุดท้ายก็อาจเกิดทัศนคติเชิงลบว่า ทำไมร้านนี้ถึงฝากร้านเยอะแยะจัง เรียกว่าง่าย ๆ ก็คือ ทำไมถึงฝากไปทั่วนั่นแหละ มันดูเป็นการรบกวนกันไปโนมมมองของผู้อื่น และไม่ใช่วิธีช่องทางหลักในการประชาสัมพันธ์ เจ้าของร้านบางร้านก็เอาจริงเอาจังในการฝากร้านมาก วันทั้งวันก็นั่งโพสต์ข้อความฝากร้านกระหน่ำกันเลยทีเดียว แต่ความจริงแล้ว การฝากร้านไม่ใช่ช่องทางหลักในการประชาสัมพันธ์ร้านค้าเลยนะละ การประชาสัมพันธ์ที่ดี มีประสิทธิภาพ และวัดผลได้จริง คือการโฆษณา ไม่ว่าจะเป็นการลงโฆษณาใน Facebook Ads โฆษณาโพสต์ โฆษณาเพจ จะทำให้เจอลูกค้าที่มีความต้องการซื้อจริง ๆ ข้อควรระวังในการฝากร้าน ไม่ฝากร้านกับร้านที่ขายสินค้าประเภทเดียวกันกับร้านเรา เพราะเป็นการแย่งลูกค้ากันซึ่ง ๆ หน้า เรียกว่าไม่ให้เกียรติเจ้าของร้านเลยก็ว่าได้ไม่กระหน่ำโพสต์ข้อความฝากร้านมากจนเกินไป นอกจากจะเป็นการสร้างความรำคาญแล้ว สุดท้ายเราอาจจะโดนแจ้งว่าเป็นข้อความสแปม และทำให้

ร้านเราเสียเครดิตไปด้วย การฝากร้าน อาจเป็นวิธีการที่ได้ผลในช่วงแรก สำหรับคนที่เพิ่งเปิดร้านใหม่ ๆ อยากให้มีคนรู้จัก และยังมีเงินทุนในการทำการตลาดมากนัก แต่ท้ายที่สุดแล้ว ช่องทางในการประชาสัมพันธ์แบบนี้ ก็ไม่สามารถช่วยเพิ่มยอดขายให้เราได้อยู่ดี

อย่างไรก็ดีปัจจุบันก็มี กฎหมายออกมา ซึ่งพอคำแม่ค้าออนไลน์ต้องรู้ไว้ คือ “พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๖๐” โดยเนื้อหาหลัก ๆ นั้นเกี่ยวข้องกับกรโพสต์ข้อความ รูปภาพ ข้อมูลต่าง ๆ (แน่นอนว่ารวมถึงพวกคลิปวิดีโอด้วย) ที่ส่งไปหาผู้อื่นโดยที่ผู้อื่นไม่มีโอกาสได้บอกปฏิเสธการรับข้อมูล จนทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญใจ

หรือถ้าจะอธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้นก็คือ คนที่ชอบเมนต์ฝากร้านตาม Facebook page หรือตาม IG ของคนอื่น จนเจ้าของบัญชีเกิดความรำคาญคนโพสต์ก็จะถือว่ามีความผิด มีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากที่เมื่อก่อนไม่มีกฎหมายตัวนี้รองรับใครจะโพสต์อะไรก็ได้ แต่ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปใครเป็นนักฝากร้านก็ต้องดูบรรยากาศให้ดีก่อนโพสต์

เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษา ได้เผยแพร่การประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒๑ มาตรา โดยสาระสำคัญที่น่าสนใจคือ หากมีการส่งข้อความ ข้อมูล หรือ แม้กระทั่งรูปภาพทางคอมพิวเตอร์ให้กับผู้อื่น โดยไม่มีโอกาสบอกเลิกหรือ ปฏิเสธการรับ ทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญใจ ต้องถูกระวางโทษปรับไม่เกิน ๒ แสนบาท ยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ เช่น การฝากร้านขายสินค้าใน IG หรือ Facebook หรือการโพสต์ข้อความ ภาพที่ทุจริต หลอกลวง บิดเบือน เป็นเท็จ ลามก ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น ต่อการรักษาความปลอดภัยของประเทศ สาธารณะ หรือ เข้าไปแสดงความคิดเห็นในลักษณะดังกล่าว รวมถึงหากส่งต่อข้อความนั้น ก็ต้องถูกระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑

แสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ และต้องได้รับโทษเดียวกับสำหรับผู้ให้บริการคอมพิวเตอร์ร่วมมือ ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจหากเป็นการติดต่อ ดัดแปลง สร้างเรื่องขึ้นมา ทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นได้รับความอับอาย ซึ่งรวมถึงผู้ที่เสียชีวิตด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒ แสนบาท โดยทุกความผิดศาลมีอำนาจสั่งระงับหรือให้ลบข้อมูลต่าง ๆ ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้

กฎหมายฉบับนี้ ยังให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่เผยแพร่ผ่านคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งเป็นผลดีกับทุกคนที่คิดผลงานและนำเสนอในสื่อทุกช่องทางโดยกฎหมายนี้ จะอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่มาพิจารณาว่าการกระทำใดเข้าข่ายความผิดหรือไม่ โดยมีอำนาจตั้งแต่การเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ไปจนถึงการยึดอายัดระบบคอมพิวเตอร์ได้ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ก่อนส่งให้ศาลพิจารณาต่อไป

๔. บริจาคอวัยวะ แม่ยินยอมก็ผิดกฎหมาย

การตัดสินใจจะบริจาคอะไรสักอย่างที่คุณเป็นเจ้าของเช่น เงิน เสื้อผ้า อาหาร โลหิต ล้วนเป็นความตั้งใจส่วนตัว สิทธิในการตัดสินใจว่าจะให้หรือไม่ให้ ขึ้นอยู่กับตัวคุณเองแต่คุณเชื่อใหม่ว่าแนวคิดนี้ใช้ไม่ได้กับการบริจาคร่างกายและอวัยวะ แม้เป็นร่างกายและอวัยวะที่คุณเป็นเจ้าของ และคุณเต็มใจจะบริจาค แต่คุณจะไม่ใช้ผู้ตัดสินใจคนสุดท้ายว่าจะให้หรือไม่ให้ เพราะอะไร ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีการสร้างการรับรู้อย่างต่อเนื่องเรื่องการบริจาคอวัยวะและดวงตา แต่ก็ยังคงมีความเข้าใจผิดบางอย่างเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะ และบริจาคร่างเป็นอาจารย์ใหญ่ ความแตกต่างคือ การบริจาคร่างเป็นอาจารย์ใหญ่ คือ การบริจาคร่างให้นักศึกษาแพทย์ได้ร่ำเรียน ซึ่งมีคุณูปการอย่างใหญ่หลวงต่อวงการแพทย์ และจะ

ไปต่อลมหายใจผู้อื่นได้ในอนาคต แต่การบริจาคอวัยวะ คือ หลังจากที่ผู้บริจาคเสียชีวิต อวัยวะทั้งหมดในร่างกายที่ใช้ประโยชน์ได้นั้น จะถูกนำไปเปลี่ยนให้ผู้ป่วยที่อวัยวะเหล่านั้นเสื่อมสภาพ (ผู้บริจาคต้องเสียชีวิตจากภาวะสมองตายเท่านั้น) หมายความว่า หลายอย่างในร่างกายที่ใช้ได้จะถูกส่งไปให้กับหลายคนที่ต้องการ และภายใน ๒ ชั่วโมงหลังบริจาค แพทย์จะตกแต่งร่างกายของผู้บริจาคให้คงสภาพเดิม และมอบให้ญาตินำไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนาต่อไป ส่วนการบริจาคดวงตาจะค่อนข้างที่เรียกรวมกันว่า เพราะต้องจัดเก็บกระจกตาหลังจากผู้ป่วยเสียชีวิตแล้วภายใน ๖ ชั่วโมง หากเกินกว่านั้นจะไม่สามารถนำมาใช้เปลี่ยนตาให้ผู้อื่นได้ เพราะหลังเสียชีวิตดวงตาจะเสื่อมสภาพได้เร็ว

การบริจาคอวัยวะ เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้อื่นนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีและน่ายกย่อง แต่การบริจาคอวัยวะนั้น ต้องเป็นไปตามขั้นตอนทางการแพทย์และอยู่ภายใต้กฎหมาย เพื่อเป็นการป้องกันการซื้อขายอวัยวะ ทั้งนี้ ผู้ที่บริจาคจะสามารถนำอวัยวะออกจากร่างกายได้ก็ต่อเมื่อมีภาวะสมองตาย คือ ภาวะสมองถูกทำลายจนสูญเสียการทำงานโดยสิ้นเชิงและถาวร ไม่มีหนทางที่จะรักษาเยียวยาได้ ทางกรมแพทย์ถือว่าผู้ที่มีภาวะสมองตาย คือผู้เสียชีวิตแล้ว ซึ่งการเสียชีวิตทั่วไปจะใช้หลักการหัวใจหยุดเต้น หรือการหยุดหายใจ ดังนั้น หากตรวจพบผู้ป่วยสมองตาย หมายถึง ระบบประสาทส่วนกลางหรือสมองไม่ทำงาน ทำให้ระบบการหายใจหยุดทำงาน หัวใจไม่บีบตัว ทำให้ระบบไหลเวียนโลหิตล้มเหลว หรือเสียชีวิตแล้วเท่านั้น เนื่องจากหากมีการผ่าตัดเอาอวัยวะออกจากร่างกาย ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ แม้เจ้าของอวัยวะนั้น จะยินยอมก็ตาม ก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ซึ่งหากผู้ใดจงใจกระทำการผ่าตัดแยกอวัยวะออกจากร่างกายคน จะมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส ต้อง

ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน - ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๒๙๗ (๑) และ ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ยกเว้นการบริจาคไต สามารถบริจาคได้ ๑ ข้างในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่

๕. พ่อแม่สอนลูกดีมีเบียร์ มีความผิดหรือไม่

จากกรณีที่มีการแชร์ภาพจากเฟซบุ๊กของหนุ่มรายหนึ่ง ที่มีการโพสต์ภาพเด็กชายวัย ๔ ขวบกำลังดื่มเบียร์จากกระป๋อง และดื่มเหล้าจากแก้วหลายภาพ พร้อมเขียนแคปชั่นว่า “ได้เพื่อนมาแล้ว ขาประจำไม่เคยทิ้งกัน แล้วแต่ชอบไม่ชอบก็เรื่องของคุณ” และข้อความว่า “ซั่มไว้โตขึ้นจะได้เหมือนพ่อหมาที่ทำหรือมีลูกเด็กชาย ๆ วลีนี้มีรุ่นน้องกล่าวไว้ ๒ คนก็ได้ครบเท่านี้ก็โอเคแล้ว” จนเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวอาจมีความผิดตามพ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ ที่บัญญัติไว้ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ (๓) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือนำจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด (๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุรา หรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ และ มาตรา ๒๗ ที่บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็กหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ปรากฏการณ์คึกคะนองเอาลูกมานั่งดื่มเหล้าเบียร์ และมีการนำมาสื่อสารผ่านโลกออนไลน์แบบนี้ เกิดขึ้นมาแล้วหลายครั้งในปี นี้ โดยทำที่สุดผู้ก่อเหตุมักจะทำอ้างว่าเป็นน้ำชาบ้าง น้ำหวาน น้ำผลไม้

ไม่บ้าง ในครั้งนี้ก็เช่นกัน แต่แม้ผู้เป็นพ่อจะอ้างว่าเป็นน้ำหวานที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์ ก็ต้องพิสูจน์กันให้ชัดเจนตามกระบวนการ และต้องดูอีกว่าผิดตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ด้วยหรือไม่ เรื่องนี้อยากให้เห็นว่าไปตามผิด อย่ามองเป็นเรื่องเล็กน้อยที่จบลงแค่คำขอโทษ หรืออ้างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งนี้ในส่วนผมเองก็ไม่ควรนั่งนอนใจ ต้องเร่งหาแนวทางการทำงานที่รอบด้าน มีการดูแลเยียวยาเด็กที่ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดซ้ำ และควรทำงานเชิงรุกให้มากขึ้น ไม่ต้องรอให้ใครมาร้องเรียนก่อนถึงจะดำเนินการ บางเรื่องเป็นข่าวใหญ่โตก็ควรมีปฏิบัติการที่ทันทั่วถึง ซึ่งถ้าหากตรวจสอบแล้วมีความผิดจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖. ปลอมเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หลอกจับสาวออนไลน์ ผิดหลายกระทง

หนุ่มในเครื่องแบบ” มักจะเป็นที่หมายปองของสาว ๆ หลาย ๆ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ตำรวจ” ที่โดยหน้าที่ต้องสัมผัส พบปะกับประชาชนโดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ทำให้พบเจอกับคนมากมายหลายตา การปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวก โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้กับสาว ๆ ทำให้ยังมีโอกาสสนิทสนม หรือพัฒนาความสัมพันธ์กันได้โดยบังเอิญหลายคู่เริ่มจากเหตุเกิดที่บน สน. แล้วพัฒนาไปจนแต่งงานสร้างครอบครัวด้วยกันเลยก็มี อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ก้าวเท้าจากรั้วโรงเรียน ออกมาเผชิญโลกแห่งความจริงภายนอก ตำรวจ ทหาร ทุกคนสำนึกดีว่าตนเองแบกภาระหน้าที่รับผิดชอบยิ่งใหญ่ไว้บนบ่าทั้งสองข้าง หน้าที่ปกป้อง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และพิทักษ์รับใช้ประชาชน ย่อมสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ฉะนั้นน้อยคนนักที่จะมัวมานั่งคิดเอาเครื่องแบบของตัวเองมาใช้ดึงดูดเพศตรงข้าม เพราะเครื่องแบบที่ตนเองสวมใส่นั้น มันมีเกียรติศักดิ์ศรี และความภูมิใจที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น แต่ถ้าจะ

มีใครมาถูกใจชอบพอดด้วยเสน่ห์ของเครื่องแบบที่เย้ายวน ก็คงจะเป็นเหตุสุดวิสัยที่คงหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากค่านิยมนี้เอง ทำให้มีชายหนุ่มบางคนหลงผิด หวังหล่อทางลัด อาศัยแต่งเครื่องแบบตำรวจ พกปืน ถ่ายรูปอัพเฟซบุ๊ก เช็กอินที่นั่นที่นั่น สร้างตัวละครเสมือนจริงขึ้นมา เทียวแซททุกคืนสนิทกับสาว ๆ สังเกตอาการ คนไหนมีอาการคลั่งเครื่องแบบจนขาดสติก็ใช้การจับบ้าง หยอดบ้างหวังผลประโยชน์เชิงชู้สาว นักเข้าถึงขั้นหลอกเอาเงินก็มี บางคนไม่ลงทุนอะไรเลย อาศัยใช้วิธีขโมยรูปตำรวจ หล่อระดับเทพคนดัง สร้างเฟซบุ๊กปลอมขึ้นมา แอบอ้างเป็นตัวจริงใช้หลอกสาว ๆ ที่รู้ไม่เท่าทันหวังผลเชิงชู้สาว

ซึ่งการกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้ใดที่แอบอ้างสวมชุดเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานโดยไม่มีสิทธิ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าหากโพสต์รูปการสวมเครื่องแบบดังกล่าว เพื่อไปหลอกลวงจับหญิงผ่านสื่อสังคมออนไลน์จะมีความผิดฐานนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จและหลอกลวงเข้าสู่คอมพิวเตอร์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๖ ประกอบมาตรา ๑๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

๗. ฝ่าฝืนสัญญาเดือนรถไฟ ระวังถูกฟ้องหมัดตัว

สืบเนื่องจากกรณีโลกออนไลน์ได้แชร์คลิปการฝ่าฝืนสัญญาเดือนรถไฟ ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุอันตรายถึงขั้นเสียชีวิต ยังทำให้สัญญาเดือนรถไฟอาจได้รับความเสียหายด้วยนั้น ทางกองปราบปรามได้ออกมาเตือนว่าการกระทำดังกล่าวมีความผิดทางกฎหมาย ต้องระวางโทษทั้ง

จำและปรับ พร้อมขอให้ประชาชนผู้ขับขี่มีวินัยในการใช้รถใช้ถนน เคารพกฎจราจรการฝ่าฝืนกฎจราจร แม้เพียงเล็กน้อยอาจจะนำมาซึ่งความสูญเสียที่เกินกว่าจะรับผิดชอบ

การขับขี่รถฝ่าฝืนสัญญาณเตือนรถไฟมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก มาตรา ๖๒ “เมื่อมีสัญญาณเตือนว่ารถไฟกำลังจะแล่นผ่าน ผู้ขับขี่ต้องชะลอความเร็ว และหยุดรถให้ห่างจากรางรถไฟอย่างน้อย ๕ เมตร เมื่อรถไฟผ่านไป แล้ว และมีสัญญาณให้รถผ่านได้ ผู้ขับขี่จึงจะขับรถผ่านไป” หากฝ่าฝืน มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท และหากการขับขี่รถฝ่าฝืนสัญญาณเตือนรถไฟนำไปสู่อุบัติเหตุ ถ้าผู้ขับขี่ไม่เสียชีวิตก็อาจจะถูกการรถไฟแห่งประเทศไทยฟ้องเรียกค่าความเสียหายที่เกิดกับตัวรถไฟ รางรถไฟ และค่าเสียหายที่เกิดจากการที่รถไฟไม่สามารถให้บริการได้ตามปกติ

นอกจากนี้หากอุบัติเหตุดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ที่ใช้โดยสารมาในรถไฟหรือผู้อื่นที่ใช้รถใช้ถนนอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ได้รับความเจ็บ หรือเสียชีวิต ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายประมาท ก็อาจจะถูกดำเนินคดีในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย หรือได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย โดยมีโทษสูงสุด จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และยังคงต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ และค่าความเสียหายอื่น ๆ อีกด้วย อ้างอิงตาม มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๑๔๘ มาตรา ๒๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๘. ให้อาหารนกพิราบ มีความผิด

นกพิราบ เป็นสัญลักษณ์แห่งสันติภาพอันเป็นที่ทราบกันทั่วโลก แต่นกพิราบก็เป็นพาหะนำโรคชนิดได้เหมือนกัน โดยเฉพาะโรคเชื้อหุ้มสมองอักเสบ ใช้หัวรดนก ใช้สมองอักเสบ หรือโรคเกี่ยวกับ

ทางเดินหายใจ ที่สำคัญธรรมชาติของนกพิราบมันจะอยู่กันเป็นกลุ่มก้อน เวลาที่มีแหล่งอาหาร มันก็จะทิ้งดิ่งสามัคคีกันลงมากินอาหารกันเป็นหมู่คณะ เชี่ยว ถ้าดูจากสวณสาธารณะต่าง ๆ ก็พอจะเห็นกันได้ ที่นี้ถ้าเกิดไม่มีการดูแลเรื่องเก็บกวาดเศษอาหาร มูลนกกันให้ดีละก็ สารพัดเชื้อโรคและกลิ่นเหม็นเลย เชี่ยว ที่จะก่อความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยของผู้คน กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขจึงกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องดูแลไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังกล่าว ไม่ว่าจะป็นในพื้นที่ใดก็ตาม

ในสวนสาธารณะ วัดวาอาราม และสถานที่ตามอาคารบ้านเรือน มักจะมีการให้อาหารนกพิราบ โดยผู้ให้คิดว่าเป็นการทำบุญทำทาน แต่การกระทำดังกล่าว นั้น ส่งผลทำให้เกิดความเดือดร้อน สร้างความสกปรก มูลสัตว์ส่งกลิ่นรบกวน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อร่างกายของประชาชน

ดังนั้นการให้อาหารนก อาจมีความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๓๒ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๕๔ ที่มีโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท และอาจมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ประกอบมาตรา ๗๔ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วย

อย่างไรก็ตาม กฎหมายดังกล่าวเป็นเพียงเครื่องมือทำ ๆ ที่จะใช้บังคับเพื่อให้สังคมอยู่ได้ด้วย สุข สิ่งที่สำคัญที่สุดของทุกองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นที่ต้องช่วยกันคือการช่วยกันรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนเกิดความตื่นตัวที่จะป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคต่าง ๆ จาก

นกพิราบ ด้วยการไม่ส่งเสริมให้นักพิราบมาอยู่รวมกันเป็นฝูงใหญ่จากการให้อาหาร รวมถึงการตรวจตราอาคาร บ้านเรือน ไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของนกพิราบที่นำไปสู่การสะสมเชื้อโรคจากมูลของนก และพิษภัยของการติดเชื้อไวรัสจากนกพิราบที่ร้ายแรง และเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

๙. ห้ามปัมการตูนลงพาสปอร์ต ระวีงถูกห้ามเข้าประเทศ ติดแบล็คลิสต์

หนังสือเดินทางหรือพาสปอร์ต คือเอกสารที่ระบุเป็นตัวตนของเราที่ใช้ในการไปต่างประเทศ จะมีข้อมูล ชื่อ-นามสกุล วัน-เดือน-ปีเกิด จังหวัดที่เกิด เพศ สัญชาติ เป็นต้น ซึ่งปกติ ประชาชนทั่ว ๆ ไปเจ้าหน้าที่นั้นจะออกหนังสือเดินทางธรรมดา โดยสังเกตได้จากหน้าปกจะมีสีแดงเลือดหมู โดยสามารถใช้งาน ตั้งแต่เรื่องท่องเที่ยว ไปเยี่ยมญาติ หรือไปเรียนหนังสือที่ต่างประเทศ ซึ่งกรณีไปเรียนต่างประเทศจะต้องขอวีซ่าเฉพาะด้วย สำหรับชาวต่างชาติจะต้องทำพาสปอร์ตด้วยเช่นกัน ถ้าจะเข้าประเทศไทย แต่ไม่สามารถใช้งานในประเทศไหน ๆ ได้เลย เพราะมันผิดกฎหมาย

หนังสือเดินทางประเทศไทยในปัจจุบันมี ๔ ประเภท

๑. หนังสือเดินทางธรรมดา (หน้าปกสีแดงเลือดหมู) ออกให้สำหรับประชาชนทั่วไป หนังสือเดินทางมีอายุไม่เกิน ๕ ปี

๒. หนังสือเดินทางราชการ (หน้าปกสีน้ำเงินเข้ม) หนังสือเดินทางมีอายุไม่เกิน ๕ ปีหรือเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ ผู้ถือต้องใช้ในราชการเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในการเดินทางส่วนตัว โดยออกให้เฉพาะข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จัดตั้งตามรัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเดินทางไปราชการในต่างประเทศ และบุคคลอื่นใดที่เดินทางไปเพื่อทำประโยชน์แก่ทางราชการตามที่กระทรวงการต่างประเทศอนุมัติ โดยผู้ที่ถือหนังสือเดินทางต้อง

มาดำเนินการเอง เนื่องจากต้องเก็บข้อมูลชีวภาพของผู้ถือเอกสารได้แก่ ภาพใบหน้า และ ลายนิ้วมือ

๓. หนังสือเดินทางทูต (หน้าปกสีแดงสด) ประเภทนี้จะมีอายุไม่เกิน ๕ ปี ไม่สามารถต่ออายุเพิ่มได้ มีข้อกำหนดออกให้เฉพาะบุคคลที่เป็นพระบรมวงศานุวงศ์หรือข้าราชการชั้นสูง (นายกประธานองคมนตรี และองคมนตรี ประธานศาลฎีกา เป็นต้น)

๔. หนังสือเดินทางชั่วคราว (หน้าปกสีเขียว) หนังสือเดินทางชั่วคราว อายุ ๑ ปี จะออกให้ในกรณีที่คนไทยทำหนังสือเดินทางสูญหายหรือหมดอายุ และมีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ โดยไม่อาจรอกการออกหนังสือเดินทาง E-Passport ได้ อย่างไรก็ตาม หนังสือเดินทางชั่วคราวมีข้อจำกัดคือ ไม่มี Machine readable barcode ซึ่งหากนำไปขอวีซ่า บางประเทศอาจไม่ยอมรับ

หนังสือเดินทางหรือพาสปอร์ตเป็นเอกสารทางราชการ ต้องมีเพียงตราประทับของทางราชการเท่านั้น ห้ามมีการขีดเขียน ขีดฆ่า แสตนปัลายการตูน หรือประทับเครื่องหมายอื่นใดในหนังสือเดินทาง เพราะจะถือว่าเป็นหนังสือเดินทางชำรุด อาจจะถูกปฏิเสธเข้าประเทศต่าง ๆ หรืออาจจะถูกขึ้นบัญชีดำห้ามเข้าประเทศนั้น ๆ อีก เช่น มีกรณีหนุ่มไทยคนหนึ่งไปสิงคโปร์เป็นครั้งที่ ๕ แต่โดนปฏิเสธให้ผ่านด่านและส่งตัวกลับ เพราะพาสปอร์ตมีตราประทับแปลกลดมอยู่ ในหนังสือเดินทางของเขา มีตราปัมรูปแมวน้ำประทับเอาไว้อยู่ เขาขอมรับว่านี่เป็นบทเรียนราคาแพงที่สุดของการเดินทางเจ้าของเรื่องราวดังกล่าวเปิดเผยว่า ได้เดินทางไปประเทศสิงคโปร์ ด้วยสายการบินราคาประหยัดแห่งหนึ่ง ปกติเขาได้เดินทางไป ๆ มา ๆ ประเทศสิงคโปร์หลายครั้ง ครั้งนี้ถือเป็นครั้งที่ ๕ แต่เกิดสิ่งไม่คาดคิดขึ้น เมื่อเดินเข้าด่าน ตม.สิงคโปร์ ทางเจ้าหน้าที่ได้เปิดเช็คเล่มพาสปอร์ต หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ก็หันมาถามว่า ตราประทับนี้คืออะไร จึงตอบกลับไปว่า

เป็นทริปล่าสุดที่เพิ่งไปควาเรียมที่เมืองโอซากะ ประเทศญี่ปุ่น ที่นี้จะมีตราบีมาเอาไว้ใช้เช็คอิน และเคยเห็นนักท่องเที่ยวจากที่อื่น ๆ ก็บีมาตรานี้ลงเล่ม พาสปอร์ตกันทั้งนั้น จึงได้ทำการบีมาลงเล่มของตัวเองบ้าง แต่ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ ตม.สิงคโปร์ ได้พิจารณาและไม่อนุญาตให้ผ่านด่านไปได้ และแจ้งว่าจะส่งกลับเมืองไทย ก่อนจะพาไปห้องรอส่งตัว ที่มีเพียงน้ำเปล่า เตียนนอน ห้องน้ำ กับเปิดหนังให้ดู รอไป ๖ ชั่วโมง ก่อนจะถูกส่งตัวกลับบ้าน นอกจากนี้ เจ้าของเรื่องราวดังกล่าวยังบอกเพิ่มเติมว่า เจ้าหน้าที่ให้วางประทับนิ้วแค่นิ้วโป้ง ๒ ข้าง แต่คนอื่น ๆ ที่โดนส่งกลับจะประทับนิ้ว ๑๐ นิ้วกับถ่ายรูปเอาไว้ ไม่รู้ว่าเป็นกรณีที่ต่างกันอย่างไร อีกทั้งได้ยินว่าทางสิงคโปร์น่าจะแบล็คลิสต์ชื่อเอาไว้ไม่ให้เข้าประเทศ ๒ ปี และได้ถามเจ้าหน้าที่ทางไทย ระบุว่ากรณีนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของแต่ละคน เพราะไม่ได้

เป็นความผิดที่ร้ายแรง และหลังจากที่เรื่องดังกล่าว เผยแพร่ออกไป ก็มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ นานาเป็นจำนวนมาก หลายคนยังยืนยันว่าหนังสือเดินทางก็คือเอกสารทางราชการที่ควรจะถูกเก็บรักษาให้ที่ดีที่สุด และไม่สมควรจะนำตราประทับอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สัญลักษณ์การเข้า-ออกผ่านแดนระหว่างประเทศติดลงไปนั้น

ดังนั้น สำหรับคนที่มีพาสปอร์ตและเดินทางไปต่างประเทศ ไม่ว่าจะบ่อยหรือไม่ โดยเฉพาะครอบครัวที่มีเด็กเล็กควรระมัดระวังและเก็บเล่มพาสปอร์ตไว้ให้ดี เพราะถือเป็นเอกสารราชการที่สำคัญ และยืนยันตัวตนในการเดินทางดังนั้นจึงไม่ควรนำสิ่งอื่น ๆ ไปบีมาลงในพาสปอร์ตเราเด็ดขาด

บรรณานุกรม

- ฝากร้านหน้อยคะ ไปเพื่ออะไร, <https://blog.sellzuki.co.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- กฎหมายน่ารู้ ๕๐ ข้อ, <https://www.moj.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- จีพม.เอาผิดพ้อพิเรนทร์ ให้ลูกชดเชยร่งงโซเซียล, <https://www.springnews.co.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- กองปราบฯ เตือนฝ่าสัญญาธนรถไฟ โทษหนักทั้งจำและปรับ, <https://www.posttoday.com/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- การให้อาหารนกพิราบในที่สาธารณะถือเป็นความผิดตามกฎหมาย <https://www.posttoday.com/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม), <http://www.royalthaimint.net/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- ห้ามบีมาการ์ตูนลงพาสปอร์ต จะถูกห้ามเข้าประเทศ ติดแบล็คลิสต์, <https://www.thairath.co.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖, www.ratchakittha.soc.go.th (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๓)

ทะเลจีนใต้เป็นที่ตั้งของหมู่เกาะสปรตลีย์ (Spratly Islands) เป็นหมู่เกาะปะการังขนาดเล็กประมาณ ๑๐๐ เกาะ มีการอ้างสิทธิ์ครอบครอง ๖ ประเทศ เป็นเขตทับซ้อนนำมาสู่ความขัดแย้งในระดับนานาชาติ

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุงค์

มหาอำนาจทางทหาร กับความขัดแย้งในทะเลจีนใต้ ๒๐๒๐

มหาสมุทรแปซิฟิกทางด้านทวีปเอเชียมีความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและมีทรัพยากรธรรมชาติพร้อมทั้งเกิดความขัดแย้งขนาดใหญ่หลายครั้ง นำมาสู่ความขัดแย้งของมหาอำนาจทางทหารตลอดเวลาเมื่อสถานการณ์มีความเหมาะสม สาธารณรัฐประชาชนจีนได้พัฒนาประเทศอย่างรวดเร็วมีระบบ เศรษฐกิจที่มีความก้าวหน้าในทุกสาขาของเทคโนโลยี ได้พัฒนาระบบอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเป็นเทคโนโลยีจากอดีตสหภาพโซเวียตและส่งออกขายให้กับมิตรประเทศ ต่อมาจึงได้พัฒนาเป็นเทคโนโลยีขึ้นเองภายในประเทศ ผลิตอาวุธและนำเข้าประจำการทั้งระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์และระบบอาวุธตามแบบ...บทความนี้ กล่าวถึงขีดความสามารถของกองทัพเรือสาธารณรัฐประชาชนจีนและกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา (ด้านกำลังรบตามแบบ) กับความขัดแย้งในทะเลจีนใต้

๑. กล่าวทั่วไป

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ส่งสินค้าทั้งอุตสาหกรรมและสินค้าการเกษตรออกขายไปทั่วโลก พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถทางทหารในทุกด้านทั้งระบบตามแบบและระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ ขยายอาวุธให้กับมิตรประเทศในหลายภูมิภาคของโลก พื้นที่

ขนาดใหญ่ขนาด ๙.๕๙ ล้านตารางกิโลเมตร ประชากร ๑,๔๐๐ ล้านคน (พ.ศ.๒๕๕๘) ชายฝั่งทะเลยาว ๑๔,๕๐๐ กิโลเมตร ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๑๔ ประเทศ เป็นระยะทาง ๒๒,๑๑๗ กิโลเมตร ความขัดแย้งกับเพื่อนบ้านอีกหลายพื้นที่ (ที่สำคัญคืออินเดียนเดียเขตแดนบริเวณเทือกเขาหิมาลัย มีระยะทาง ๓,๔๘๘ กิโลเมตร)

๒. ความขัดแย้งในทะเลจีนใต้

ทะเลจีนใต้เชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย เป็นเส้นทางคมนาคมทางทะเลที่สำคัญเส้นทางหนึ่งของโลก เรือสินค้าขนส่งน้ำมันดิบและแก๊สธรรมชาติจากอ่าวเปอร์เซียสู่ประเทศอุตสาหกรรมหนักชั้นนำของเอเชียหรือของโลก พร้อมทั้งนำสินค้าที่ผลิตแล้วนำส่งประเทศลูกค้าไปทั่วโลก ทะเลจีนใต้จึงมีความสำคัญยิ่งของเส้นทางคมนาคมของโลก แต่เป็นที่ตั้งของหมู่เกาะมีความขัดแย้งในระดับโลกคือหมู่เกาะสแปรตลีย์ (Spratly Islands) พื้นที่ประมาณ ๔๒๕,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ที่อ้างสิทธิ์ครอบครอง ๖ ประเทศ เป็นหมู่เกาะปะการังขนาดเล็ก จีนอ้างสิทธิ์เข้าครอบครองและถมทะเลให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็นเกาะเทียมที่สร้างขึ้นเป็นที่ตั้งทางทหาร ประกอบด้วย อาคารทางทหาร ระบบอาวุธต่อสู้อากาศยาน รั้วเวทย์ และท่าเรือ จึงเป็นเขตที่ทับซ้อนเป็นความขัดแย้งที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น สหรัฐอเมริกามหาอำนาจทางทหารของโลกในอดีตทำการรบทางเรือกับกองทัพเรือญี่ปุ่นตลอดพื้นที่ของเอเชียแปซิฟิกที่กว้างใหญ่และได้รับชัยชนะ ปัจจุบันกองทัพเรือสหรัฐส่งเรือรบเข้าสู่พื้นที่ขัดแย้งนี้เพราะเป็นน่านน้ำนานาชาติที่ทุกประเทศสามารถใช้ในการคมนาคมทางทะเล เกิดความ

เรือบรรทุกเครื่องบินเหลียวหนิง (Liaoning: ๑๖) เรือบรรทุกเครื่องบินลำแรกของกองทัพเรือปลดปล่อยประชาชนจีน พร้อมด้วยเครื่องบินขับไล่แบบเจ-๑๕ (J-15) ขนาด ๓๓,๐๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๒.๑ มัค และเป็นกลอากาศขนาด ๓๐ มิลลิเมตร ประจําการ ๒๖ เครื่อง

เครื่องบินขับไล่รุ่นใหม่แบบเอฟ-๓๕ซี (F-35C Lightning-II) ขับไล่ที่นิ่งเดี่ยว น้ำหนักบินขึ้น ๓๑,๘๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๑.๖ มัค และติดตั้งอาวุธ ๑๐ จุด กองบินนาวิก สหรัฐอเมริกา มีความต้องการ ๒๗๓ เครื่อง (และนาวิกโยธิน มีความต้องการ ๖๗ เครื่อง)

ตั้งเครือข่ายทางการทูตและนำมาสู่ความขัดแย้งของมหาอำนาจทางทหารของโลกเพิ่มมากยิ่งขึ้น ประเทศที่อยู่ใกล้กับพื้นที่ขัดแย้งได้เพิ่มเรือรบและเครื่องบินรบมากยิ่งขึ้น

๓. กองทัพเรือมหาอำนาจทางทะเลในทะเลจีนใต้

๓.๑ สาธารณรัฐประชาชนจีน

กองทัพเรือปลดปล่อยประชาชนจีน ทหารประจำการ ๒๓๕,๐๐๐ นาย เรือพิฆาต ๕๕ ลำ เรือฟริเกต ๕๑ ลำ เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ ๑๑ ลำ เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า ๔๘ ลำ และกองบินนาวิก ๒๖,๐๐๐ นาย ประกอบด้วย ๓ กองเรือ คือกองเรือทะเลเหนือ (North Sea Fleet) เรือพิฆาต ๙ ลำ และเรือฟริเกต ๑๑ ลำ กองเรือตะวันออก (East Sea Fleet) เรือพิฆาต ๑๑ ลำ และเรือฟริเกต ๑๘ ลำ และกองเรือทะเลใต้ (South Sea Fleet) เรือบรรทุกเครื่องบินเหลียวหนิง (Liaoning: 16) เป็นเรือบรรทุกเครื่องบินลำแรกของกองทัพเรือ เรือพิฆาต ๑๑ ลำ และเรือฟริเกต ๑๗ ลำ เพิ่มขีดความสามารถด้วยการประจำการด้วยเรือรบใหม่จำนวนมากขีดความสามารถทางทะเลมากกว่ากองทัพเรือมิตรประเทศ ต่อมาได้ประจำการด้วยเรือบรรทุกเครื่องบินลำที่

สอง เรือซานตง (Shandong) เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๒ ขนาด ๖๖,๐๐๐ ตัน ยาว ๓๑๕ เมตร และความเร็ว ๓๑ นอต มีเครื่องบินรบ ๔๐ เครื่อง กองบินนาวีมีเครื่องบินรบหลักประกอบด้วย เจ-๑๕ (J-15 Flanker-X2) เครื่องบินขับไล่ ยุคที่สี่ ขนาด ๓๓,๐๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๒.๑ มัค (๒,๔๐๙ กิโลเมตร) พิสัยบินไกล ๓,๕๐๐ กิโลเมตร (มีถังน้ำมันอะไหล่) ปืนกลอากาศ ๓๐ มิลลิเมตร (กระสุน ๑๕๐ นัด) และติดตั้งอาวุธ ๘ จุด ประจําการ ๒๖ เครื่อง แซด-๑๘เอฟ (Z-18F Changhe) เฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ (ASW) นำนักบิน ๑๓,๘๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๓๓๖ กิโลเมตร และ พิสัยบิน ๑,๐๕๐ กิโลเมตร ประจําการ ๖ เครื่อง แซด-๑๘เจ (Z-18J Changhe) เฮลิคอปเตอร์ รุ่นสงครามอิเล็กทรอนิกส์ (AEW) ประจําการ ๖ เครื่อง และแซด-๙ (Z-9 Harbin) เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปขนาด ๔,๑๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๓๐๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบิน ๑,๐๐๐ กิโลเมตร (มีถังน้ำมันอะไหล่) และบรรทุกได้ ๑๐ ที่นั่ง ประจําการ ๒ เครื่อง กองบินนาวีมีเครื่องบินรบทั้งสิ้นรวม ๔๐ เครื่อง

เรือบรรทุกเครื่องบินชื่อจอร์จ อาร์. ฟอร์ด (Gerald R. Ford: CVN-73) ประจําการทดแทนเรือบรรทุกเครื่องบินรุ่นเก่าชั้น นิมิตซ์ (Nimitz) ขนาด ๑๐๐,๐๐๐ ตัน เรือรบลำแรกประจําการ ปี พ.ศ.๒๕๑๘ ประจําการ ๑๐ ลำ (วันที่ ๔-๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ สหรัฐอเมริกาส่งกองเรือบรรทุกเครื่องบิน ๒ ลำ พร้อมด้วยเรือคุ้มกันสู่ทะเลจีนใต้นามาสู่ความตึงเครียดอีกครั้งหนึ่ง)

๓.๒ สหรัฐอเมริกา

กองทัพเรือสหรัฐอเมริกามหาอำนาจทางทะเลลำดับหนึ่งของโลก มีฐานทัพหลักที่มลรัฐฮาวาย กำลังรบหลักคือกองทัพเรือที่ ๗ กองบัญชาการอยู่ที่ฐานทัพเรือโยโกสุกะ เกาะฮอนชู ทางด้านตะวันออกของประเทศญี่ปุ่น เป็นกองเรือขนาดใหญ่ มีเรือรบ ๖๐-๗๐ ลำ เครื่องบินรบ ๓๐๐

เรือพิฆาตจรวดนำวิถีแบบไทป์-๐๕๕ (Type-055) ขนาด ๑๓,๐๐๐ ตัน เรือยาว ๑๘๐ เมตร ปืนหลักขนาด ๑๓๐ มิลลิเมตร ความเร็ว ๓๐ นอต ลูกเรือ ๓๐๐ นาย จรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานทางดิ่ง (VLS) จรวดนำวิถีต่อสู้เรือรบ และเฮลิคอปเตอร์ทางนาวี ๒ เครื่อง โครงการนำเข้าประจําการ ๘ ลำ

เครื่องบินขับไล่ที่เพิ่งได้ยวุ่นใหม่แบบเจ-๓๑ (J-31) น้ำหนักบินขึ้น ๒๘,๐๐๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ให้แรงขับ ๒๒,๕๕๐ ปอนด์ (เมื่อใช้สันดาปท้าย รวม ๒ เครื่อง) ความเร็ว ๑.๘ มัค ปัจจุบันกำลังทดสอบขีดความสามารถเครื่องบินต้นแบบจำนวน ๒ เครื่อง

เครื่องบินขับไล่ที่เพิ่งได้ยวุ่นใหม่แบบเจ-๓๑ (J-31) น้ำหนักบินขึ้น ๒๘,๐๐๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ให้แรงขับ ๒๒,๕๕๐ ปอนด์ (เมื่อใช้สันดาปท้าย รวม ๒ เครื่อง) ความเร็ว ๑.๘ มัค ปัจจุบันกำลังทดสอบขีดความสามารถเครื่องบินต้นแบบจำนวน ๒ เครื่อง

เครื่อง และทหาร ๔๐,๐๐๐ นาย เรือรบหลักคือ กองเรือบรรทุกเครื่องบินโจมตีที่ ๕ ประกอบด้วย เรือโรแนลด์ เรแกน (CVN-76 เรือบรรทุกเครื่องบินลำที่เก้า ชั้นนิมิทซ์ ของจำนวน ๑๐ ลำ ประจำการ พ.ศ.๒๕๕๖) ขนาด ๑๐๑,๕๐๐ ตัน เครื่องบินรบ ๙๐ เครื่อง และเรือลาดตระเวนคุ้มกัน ๓ ลำ (ขนาด ๙,๖๐๐ ตัน) กองบินนาวิกประจำเรือบรรทุกเครื่องบินประกอบด้วยเครื่องบินรบ ๙ ผุ้บิน คือ ผุ้บินขับไล่ ๔ ผุ้บิน (F/A-18E/F Super Hornet) ผุ้บินเตือนภัยทางอากาศ ๑ ผุ้บิน (E-2D Hawkeye) ผุ้บินโจมตีอิเล็กทรอนิกส์ ๑ ผุ้บิน (EA-18G Growler) ผุ้บินขนส่ง ๑ ผุ้บิน (C-2A Greyhound) และ ผุ้บินเฮลิคอปเตอร์ทางนาวิก ๒ ผุ้บิน (MH-60R/S Seahawk)

พร้อมด้วยกองเรือพิฆาตที่ ๑๕ มีเรือรบ ๗ ลำ (ชั้นอาร์เลสเบิร์ก ขนาด ๘,๑๘๔ ตัน ไฟลท์-1 ต่อขึ้น ๒๑ ลำ ราคาเรือลำละ ๑.๘๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ) เรือดำแรก ประจำการปี พ.ศ.๒๕๓๔ แยกเป็นเรือชั้นหลัก ๓ ไฟลท์ ที่สำคัญคือ ไฟลท์-II เพิ่มขีดความสามารถอย่างมาก ขนาด ๘,๓๐๐ ตัน ประจำการรวม ๕๓ ลำ และเรือชั้นใหม่คือไฟลท์-III โดยได้เพิ่มมีขนาดใหญ่ขึ้น ระวังขับน้ำขนาด ๙,๕๐๐ ตัน เรือเท็ด สตีเวนส์ ดีดีจี-๑๒๘ อยู่ระหว่างการทดสอบ

กองบินนาวิก กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย เครื่องบินรบ ๙ ผุ้บิน เป็นผุ้บินเตือนภัยทางอากาศ ๑ ผุ้บิน (E-2D Hawkeye) เจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๕ นาย น้ำหนัก ๒๖,๐๘๒ กิโลกรัม ความเร็ว ๓๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และบินได้นาน ๖ ชั่วโมง

ระบบทางทะเล) ปัจจุบันประจำการ ๖๘ ลำ และเรือธงของกองเรือคือเรือบลูริจ (USS Blue Ridge LCC-19) ขนาด ๑๙,๖๐๙ ตัน

๔. มหาอำนาจทางทหารในทะเลจีนใต้กับการเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

๔.๑ สาธารณรัฐประชาชนจีน

๔.๑.๑ เรือบรรทุกเครื่องบิน

กำลังต่อเรือบรรทุกเครื่องบินลำที่สาม ไทป์-๐๐๓ (Type-003) ขนาด ๘๕,๐๐๐ ตัน มีเครื่องบินรบ ๔๐ เครื่อง ปล่อยเรือลงน้ำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประจำการปี พ.ศ.๒๕๖๖ และกำลังต่อเรือบรรทุกเครื่องบินลำที่สี่ ไทป์-๐๐๔ (Type-004) ขนาด ๑๑๐,๐๐๐ ตัน ขับเคลื่อนด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เครื่องบินรบประมาณ ๗๐-๑๐๐ เครื่อง

๔.๑.๒ เรือพิฆาตจรวดนำวิถี

เรือพิฆาตจรวดนำวิถีชั้นใหม่แบบไทป์-๐๕๕ (Type-055) ขนาด ๑๓,๐๐๐ ตัน ยาว ๑๘๐ เมตร เครื่องยนต์แก๊สเทอร์โบ (COGAG) ปืนหลักขนาด ๑๓๐ มิลลิเมตร ความเร็ว ๓๐ นอต ลูกเรือ ๓๐๐ นาย จรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานทางตั้ง (VLS) แบบเซเชควิว-๙ (HHQ-9) จรวดนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบ วายเจ-๑๘ (YJ-18 CH-SS-NX-13) และ เฮลิคอปเตอร์ทางนาวิก รวม ๒ เครื่อง (Z-9 และ Z-18)

เรือลำแรก (Nanchang: 101) ประจำการวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ อยู่ระหว่างการต่ออีก ๗ ลำ

๔.๑.๓ เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า

เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าชั้นใหม่คือชั้นหยวน (Type-039A) ขนาด ๓,๖๐๐ ตัน ยาว ๗๗.๖ เมตร ความเร็ว ๒๐ นอต ดำน้ำได้ลึก ๕๕๐ เมตร ตอร์ปิโดขนาด ๕๓๓ มิลลิเมตร (ชนิดหกท่อยิง) และลูกเรือ ๓๖ นาย เรือดำน้ำลำแรก ประจำการปี พ.ศ.๒๕๔๙ มีโครงการต่อขึ้น ๒๐ ลำ ประจำการแล้ว ๑๗ ลำ มิตรประเทศจัดหาประจำการคือ ปากีสถาน ๘ ลำ มูลค่า ๕.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยต่อที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ๔ ลำ ประจำการปี พ.ศ.๒๕๖๖ และต่อที่ต่อเรือเมืองการาจีรวม ๔ ลำ ประจำการปี พ.ศ.๒๕๗๑ และไทย ๑ ลำ (S26T) ประจำการปี พ.ศ.๒๕๖๖

๔.๑.๔ กองบินนาวิกเรือบรรทุกเครื่องบิน

กองบินนาวิกเรือบรรทุกเครื่องบินปลดปล่อยประชาชนจีน ประจำการด้วยเครื่องบินขับไล่รุ่นใหม่แบบเจ-๓๑ (J-31) เครื่องบินขับไล่ในยุคที่ห้า เป็นแบบชนิดล่องหน สำหรับเรือบรรทุกเครื่องบินลำที่สี่ไทป์-๐๐๔ (Type-004) เครื่องบินขับไล่ที่หนึ่งเดียวน้ำหนักบินขึ้น ๒๘,๐๐๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ (WS-13E) ให้แรงขับ ๒๒,๔๕๐ ปอนด์ (เมื่อใช้สันดาปท้าย รวม ๒ เครื่อง) ความเร็ว ๑.๘ มัค และติดตั้งอาวุธรวม ๖ จุด (น้ำหนักรวม ๘,๐๐๐ กิโลกรัม) กำลังทดสอบเครื่องบินต้นแบบจำนวน ๒ เครื่อง ทางด้านเทคนิคและทางยุทธวิธี

๔.๑.๕ เรือสนับสนุนการรบ

เรือสนับสนุนการรบ มีความสำคัญที่จะทำให้เรือบรรทุกเครื่องบินปฏิบัติการทางทะเลได้เป็นระยะเวลานาน เรือส่งกำลังบำรุงไทป์-๙๐๑ (Type-901) ขนาด ๔๕,๐๐๐ ตัน ยาว ๒๔๐ เมตร และความเร็ว ๒๕ นอต ประจำการ ๒ ลำ คือฮูลุนเลค (Hulun Lake: 965) ประจำการเดือนกันยายน พ.ศ.

๒๕๖๐ และชากันเลค (Chagan Lake: 967) ประจำการเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๑

ไทป์-๐๗๕ (Type-075) เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ ขนาด ๔๐,๐๐๐ ตัน ยาว ๒๓๗ เมตร และบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ได้ ๓๐ เครื่อง เรือลำแรกปล่อยลงน้ำเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

๔.๒ สหรัฐอเมริกา

กองทัพเรือสหรัฐอเมริกานำระบบอาวุธรุ่นใหม่ประจำการ เพื่อจะทดแทนระบบอาวุธรุ่นเก่าที่ประจำการยุคของสงครามเย็นของสองภูมิภาคอำนาจทางทหารประจำการมานานกว่า ๓๐ ปี ได้ล้ำสมัย ประกอบด้วย

๔.๒.๑ เรือบรรทุกเครื่องบิน

กองทัพเรือสหรัฐอเมริกาต่อเรือบรรทุกเครื่องบินชั้นใหม่ ประจำการ จอร์จ อาร์ ฟอร์ด (Gerald R. Ford: CVN-73) ขนาด ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ยาว ๓๓๗ เมตร และเครื่องบินรบกว่า ๗๕ เครื่อง ประจำการวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๐ ราคาลำละ ๑๒.๙ พันล้านเหรียญสหรัฐ กองทัพเรือสหรัฐอเมริกามีโครงการต่อขึ้น ๑๐ ลำ (ได้รับการคุ้มกันจากเรือดำน้ำโจมตีพลังงานนิวเคลียร์ลำต่อลำ)

๔.๒.๒ เรือพิฆาตจรวดนำวิถี

กองทัพเรือสหรัฐอเมริกาต่อเรือพิฆาตชั้นใหม่ซัมวอล์ท (USS. Zumwalt: DDG-1000) เป็นเรือพิฆาตติดตั้งจรวดนำวิถีและล่องหน ขนาด ๑๕,๗๔๒ ตัน ยาว ๑๙๐ เมตร ความเร็ว ๓๐ นอต และลูกเรือ ๑๗๕ นาย (รวมชุดนักบินนาวิก ๒๘ นาย) ราคาเรือลำละ ๔.๒๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ ประจำการวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๙ เรือลำที่สอง (USS Michael Monsoor: DDG-1001) ประจำการวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙ กำลังต่อเรือลำที่สาม (USS Lyndon B. Johnson: DDG-1002)

๔.๒.๓ กองบินนาวิกเรือบรรทุกเครื่องบิน

กองบินนาวิกเรือบรรทุกเครื่องบิน

ขับไล่รุ่นใหม่เป็นเครื่องบินขับไล่ในยุคที่ห้า แบบ เอฟ-๓๕ซี (F-35C Lightning-II) ขับไล่ที่นั่งเดี่ยว น้ำหนักบินขึ้น ๓๑,๘๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๑.๖ มัค พิสัยบิน ๑,๒๓๙ กิโลเมตร และติดตั้งอาวุธ ๑๐ จุด ประจําการทดแทนเครื่องบินขับไล่รุ่นเก่า ราคา เครื่องละ ๙๔.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ได้ผลิตรุ่นหลัก รวม ๓ รุ่น (รุ่น F-35A กองทัพอากาศ ความต้องการ ๑,๗๖๓ เครื่อง รุ่น F-35B นาวิกโยธิน ความต้องการ ๓๕๓ เครื่อง และรุ่น F-35C กองทัพเรือ ความต้องการ ๒๗๓ เครื่อง และนาวิกโยธิน ความต้องการ ๖๗ เครื่อง) ปัจจุบันยอดผลิตกว่า ๕๗๐ เครื่อง

๕. บทสรุป

ความขัดแย้งในทะเลจีนใต้ของมหาอำนาจทางทหารของโลก เป็นเส้นทางขนส่งทางทะเลที่สำคัญเส้นทางหนึ่งของโลกเชื่อมต่อมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีความซับซ้อนในหลายด้านรวมทั้งความขัดแย้งในระดับภูมิภาคคือ หมู่เกาะสแปรตลีย์ ที่อ้างสิทธิ์เข้าครอบครอง ๖ ประเทศ เป็นความขัดแย้งในระดับโลก มีผลกระทบต่อภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและกลุ่มประเทศอาเซียน เมื่อมีสถานการณ์ที่เหมาะสมจะเกิดความขัดแย้งอย่างมากในอนาคต

บรรณานุกรม

1. The World Defence Almanac 2015.
2. http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Pacific_Fleet
3. http://en.wikipedia.org/wiki/Chinese_aircraft_carrier_Liaoning
4. http://en.wikipedia.org/wiki/Chinese_aircraft_carrier_Shandong
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Shenyang_J-15
6. http://en.wikipedia.org/wiki/Shenyang_FC-31
7. http://en.wikipedia.org/wiki/Type_039A_submarine
8. http://en.wikipedia.org/wiki/USG_Gerald_R._Ford

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

แสดงศักยภาพความพร้อมจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรบระบบ
อากาศยานไร้คนขับ ตามมาตรฐานสากล
แห่งแรกของประเทศและภูมิภาคอาเซียน

ปัจจุบันเทคโนโลยีระบบอากาศยานไร้คนขับถูกนำไปประยุกต์ใช้งานด้านการพัฒนาประเทศ ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคพลเรือน และเพื่อการพาณิชย์ อีกทั้งยังมีแนวโน้มในการนำระบบอากาศยานไร้คนขับมาประยุกต์ใช้งานด้านต่าง ๆ อาทิ การบินสำรวจถ่ายภาพ จัดทำแผนที่ ๓ มิติ งานด้านการเกษตรกรรม การตรวจสอบภาวะแวดล้อม เพื่อการช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัย การปราบปรามอาชญากรรม ภารกิจด้านการรักษากฎหมาย และภารกิจด้านมนุษยธรรม ฯลฯ **สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หรือ สทป. แสดงศักยภาพความพร้อมจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรบระบบอากาศยานไร้คนขับ ตามมาตรฐานสากลแห่งแรกของประเทศและภูมิภาคอาเซียน พร้อมพัฒนาบุคลากรผู้ใช้งานระบบอากาศยานไร้คนขับในประเทศไทยที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว**

พลอากาศเอก ดร.ปรีชา ประดับมุข ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรบระบบอากาศยานไร้คนขับ เปิดเผยว่า การนำระบบอากาศยานไร้คนขับมาปฏิบัติภารกิจทั้งทางทหารและพลเรือนนั้น บุคลากรด้านการบินระบบอากาศยานไร้คนขับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เนื่องจากการปฏิบัติงานของระบบอากาศยานไร้คนขับต้องอาศัยบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก เช่น เจ้าหน้าที่ควบคุมและวางแผนการปฏิบัติภารกิจ เจ้าหน้าที่ควบคุมอุปกรณ์ Payload เจ้าหน้าที่ซ่อมบำรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักบินผู้บังคับอากาศยานไร้คนขับ ซึ่งมีความจำเป็นในการควบคุมอากาศยานไร้คนขับ ทั้งการนำเครื่องขึ้น - ลง การกำหนดเส้นทางการบิน และควบคุมอากาศยานในกรณีฉุกเฉิน

โดยบุคลากรต้องได้รับการฝึกอบรมพัฒนาให้ เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับตามมาตรฐานสากล เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติภารกิจอย่าง มีประสิทธิภาพและปลอดภัย ซึ่งความปลอดภัยเป็น สิ่งสำคัญ เพราะในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีเที่ยวบิน ที่สำคัญ คือ ได้รับรองจากองค์การการบินพลเรือน ระหว่างประเทศ (ICAO) สาเหตุมาจากมาตรฐาน ด้านการบินของไทยมีความเสี่ยงสูงและไม่ปลอดภัย ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย ภายใน ๒ ปีที่โดนธงแดงทำให้เกิดการสูญเสียในเชิง เศรษฐกิจเป็นมูลค่าหลายแสนล้านบาท ซึ่งในขณะ นั้น ผมได้รับมอบหมายให้เป็นเลขานุการคณะทำงาน ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเมื่อช่วงต้นปี ๒๕๖๑ ผมได้มีโอกาสเข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน เทคโนโลยีป้องกันประเทศ จึงได้นำประสบการณ์

การทำงานในครั้งนั้นมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์และ นโยบายการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมระบบอากาศยาน ไร้คนขับตามมาตรฐานสากลแห่งแรกในประเทศ และภูมิภาคอาเซียนขึ้น เพื่อตอบสนองความ ต้องการในการพัฒนาบุคลากรของกระทรวง กลาโหม หน่วยงานด้านความมั่นคง บุคคลทั่วไป และสามารถรองรับการขยายตัวของการใช้งาน ภายในประเทศที่เติบโต อย่างรวดเร็ว เพื่อให้การ ฝึกอบรมหลักสูตรนักบินอากาศยานไร้คนขับให้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน มีความปลอดภัย เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่สำนักงานการบิน พลเรือนแห่งประเทศไทย (CAAT) เป็นผู้กำหนด สทป. มีขีดความสามารถในการประสาน ความร่วมมือกับทุกเหล่าทัพ รวมถึงหน่วยงาน ภายนอกกระทรวงกลาโหมทั้งภาครัฐและเอกชน

ภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของเหล่าทัพ รวมทั้งหน่วยงานพลเรือน ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม สทป. จึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางบูรณาการด้านการฝึกอบรมบุคลากรผู้ใช้งานระบบอากาศยานไร้คนขับที่เป็นมาตรฐานสากล ดังนั้น ศูนย์ฝึกอบรมระบบอากาศยานไร้คนขับ (Defence Technology Institute Unmanned Aircraft Systems Training Centre : DTI-UTC) จึงมีความพร้อมในทุกด้านทั้งนโยบาย โครงสร้างองค์กร งบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการฝึกอบรม การใช้งานระบบอากาศยานไร้คนขับ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสองทาง (Dual Use) ที่สามารถนำไปใช้งานทั้งทางทหารและพลเรือน ในการนำไปประยุกต์ใช้งานด้านการพัฒนาแผนที่ ๓ มิติ สร้างแบบจำลองพยากรณ์สถานการณ์ เป็น Solution ในการป้องกันปัญหา รวมถึงการนำไปวิจัยและพัฒนาประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม

ด้านเศรษฐกิจและสร้างรายได้ในเชิงธุรกิจ เพื่อการขับเคลื่อนนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ด้วยกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ เน้นการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานหรือลูกค้า ด้วยการสร้างความแตกต่าง ไม่ใช่เพียงแค่การฝึกให้บุคลากรใช้งานอากาศยานไร้คนขับเพื่อถ่ายภาพทั่วไป แต่จะเน้นการพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกระบวนการ Competency Based Training ให้มีความรู้ (Head) ความชำนาญ (Hand) และทัศนคติที่ถูกต้อง (Heart) เพื่อให้มีขีดความสามารถในการใช้งานระบบอากาศยานไร้คนขับที่เหมาะสมตามภารกิจและวัตถุประสงค์ในการใช้งานการบินอากาศยาน ไร้คนขับได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่ง สทป. มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน Safety Management System และ Quality Assurance ด้านมาตรฐานการบินจาก ทั้งภายในและภายนอก สทป.

การฝึกอบรมการบินระบบอากาศยานไร้คน

ขับของ DTI-UTC หลักสูตรแรก ได้แก่ หลักสูตร Remote Pilot Licence (RPL) ที่ฝึกอบรมทั้งภาค ทฤษฎี ภาคการฝึกจำลอง (Simulator) และภาค อากาศ ทั้งแบบ Aeroplane และแบบ Multi Rotor เป็นไปตามหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน การบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ในการฝึกอบรมให้ แก่กำลังพลของเหล่าทัพ หน่วยงานพลเรือน ภาค เอกชน และบุคคลทั่วไป หลักสูตรที่ ๒ คือ หลักสูตร ครอบการบินระบบอากาศยานไร้คนขับ รวมถึงการ ดำเนินการภารกิจด้านการศึกษา รวบรวมข้อมูล สร้างเครือข่ายการวิจัยและพัฒนาด้านการฝึกอบรม และการใช้งาน พร้อมทั้งให้ความรู้ บริการ ส่งเสริม สนับสนุน ทดสอบ ซ่อมบำรุง และบูรณาการความ ร่วมมือในด้านวิจัยและพัฒนา และการประยุกต์ใช้ งานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและ

ภายนอกประเทศ มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐาน ด้านการบินระบบอากาศยานไร้คนขับให้กับ ประเทศไทย และมีมิตรประเทศในภูมิภาคอาเซียน โดยบุคลากรของ สทป. มีความพร้อมและมี ศักยภาพในทุกด้าน เช่น มีพื้นฐานความรู้และ ประสบการณ์ในการสอนนักบินให้กับเหล่าทัพ และหน่วยงานความมั่นคงมาแล้วมากกว่า ๕ ปี และได้เปิดการฝึกอบรมนักบินโดรนมาแล้วกว่า ๖ รุ่นด้วยกัน

ทั้งนี้ สทป. ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความ ร่วมมือ (MOU) กับสำนักงานการบินพลเรือนแห่ง ประเทศไทย (CAAT) เพื่อร่วมมือในการพัฒนาด้ว นมาตรฐานการบินโดรนภายในประเทศ ร่วมกับหน่ว ยงานด้านการบินที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศอีกด้วย โดย สทป. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ในคณะทำงานร่าง

หลักสูตรไปศึกษาดูงานยังหน่วยงานต่างประเทศ เพื่อเทียบเคียง และสืบค้นมาตรฐานจาก Authority ทั้ง ICAO, FAA, EASA, CASA และ JARUS เพื่อนำมาบูรณาการแสวงหาความร่วมมือ จัดทำร่างหลักสูตรขึ้นใหม่ ปรับเข้าสู่มาตรฐาน นำเข้าขั้นตอนขอรับรองให้เป็นสถาบันฝึกอบรมด้านการบิน (Approved Training Organization) จากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น Regulator ด้านมาตรฐานการบินของประเทศไทย ให้อนุมัติ และรับรองหลักสูตร ทำให้ DTI-UTC สามารถเปิดสอนนักบินอากาศยานไร้คนขับได้อย่างถูกต้องตาม

กฎหมาย มีศักดิ์และสิทธิ์ในการให้ใบประกาศนียบัตร (Certificate) แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมเพื่อไปสอบใบอนุญาตจาก CAAT ได้ โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับด้านการบินอากาศยานไร้คนขับ ให้เป็นไปตามกฎหมายสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี ๒๕๖๕ ตามวงรอบ ICAO ก็จะกลับมาตรวจสอบมาตรฐานการบินของประเทศไทย หากเราไม่พัฒนาและเตรียมการในเรื่องนี้ไว้แต่เนิ่น ๆ ลองจินตนาการว่าอีกไม่นานจะเห็นอากาศยานไร้คนขับ หรือ โดรนบินในบ้านเราเต็มไปหมด และหากโดรนเหล่านั้นบินโดยไม่มีมาตรการใด ๆ มาควบคุม หรือบินโดยที่ไม่มีความตระหนักรู้ จะเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย สร้างความเสียหาย หรือหากมีการนำโดรนไปแสวงประโยชน์ในทางที่ผิด จะกลายเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินต่อไป

DTI-UTC ขอเชิญชวนให้ท่านที่ใช้งานโดรน โดยตระหนักถึงการสร้างมาตรฐานการบินโดรน

อย่างปลอดภัยและร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ เข้าร่วมการฝึกอบรมนักบินโดรนตามหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งคาดว่าจะเปิดรับสมัครในช่วงต้นเดือนตุลาคมนี้ และเริ่มเปิดการฝึกอบรมได้ภายในต้นปี ๒๕๖๔ ดูรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ www.dti.or.th และ facebook

fanpage : Defence Technology Institute โดยการดำเนินงานจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมระบบอากาศยานไร้คนขับที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสอดคล้องและบรรลุซึ่งวิสัยทัศน์ของ สทป. คือ “เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศในภูมิภาค ตอบสนองความต้องการของกองทัพไทย และพันธมิตรอาเซียน”

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

ย้อนอดีต ๑๙๖ ปี

แห่งความทรงจำในราชการทหาร และพลเรือนของไทย

พลโท ดร.ทวิ แจ่มจำรัส ข้าราชการบำนาญ

“ประเทศเป็นบ้าน ทหารเป็นรั้ว และชาติใดไม่มีทหาร อีกไม่นานก็ต้องเป็นข้าชาติอื่น” เป็นคำกล่าวที่ติดปากชนชาวไทยโบราณมานานแสนนาน ในเมื่อปัจจุบันชาติไทยของเราอยู่เย็นเป็นสุขมาได้ก็เพราะทหาร จึงจะขอย้อนอดีต เพื่อทวนความทรงจำของทุกท่านที่ขณะนั้นยังไม่เกิด ลืมตาดูโลกว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๖๕ เป็นต้นมาย้อนไป ๑๙๖ ปี ในประเทศไทยมีเหตุการณ์สำคัญอะไรเกิดขึ้นบ้าง โดยเริ่มในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๒ เป็นต้นมาตามลำดับ เพียงบางช่วงบางตอนที่ท่าน พันเอก ถวิล อยู่เย็น ตำแหน่งหัวหน้ากองประวัติศาสตร์ กรมยุทธการทหารบก ได้บันทึกไว้ด้วยสำนวนและอักขระเดิมเมื่อ ๑ มิ.ย. ๒๕๑๕ ดังนี้

👉 พ.ศ. ๒๓๖๕

จอห์น ครอบฟอร์ด ชาวอังกฤษ เข้ามาสมัยรัชกาลที่ ๒ เมื่อ ๑๓ มี.ค. ๒๓๖๕ นำทหารซีปาย (ซีปอย) (Sepoy) เข้ามา ๓๐ คน ฝ่ายไทยจึงจัดกองทหารอย่างฝรั่งขึ้นสำหรับรักษาพระราชฐาน เรียกว่าทหารซีปาย (ซีปอย)

👉 พ.ศ. ๒๓๖๖

อังกฤษรบกับพม่า เสียอย่างกุ่ม ยะไข่ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๙

👉 พ.ศ. ๒๓๖๗

รัชกาลที่ ๓ ขึ้นครองราชย์

👉 พ.ศ. ๒๓๖๙

- เกิดกบฏ เจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ ขณะที่ยังอังกฤษรบกับพม่า

- อังกฤษ (บริษัท อีสต์อินเดีย) ส่ง เฮนรี เบอร์นี เข้ามาทำสัญญาค้าขายกับไทย

👉 พ.ศ. ๒๓๗๑

- มิซซันนารี อเมริกัน เข้ามาเป็นครั้งแรก

- จับเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ลงมากลุมเทศ

👉 พ.ศ. ๒๓๗๔

ร.อ.น็อกซ์ ชาวอังกฤษเข้ามาเป็นครูฝึกทหารของ พระยาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง) มีโรงทหารอยู่ที่วัดบุปผาราม ฝั่งธนบุรี จัดเป็นทหารอย่างยุโรป ๑,๐๐๐ คน แบ่งเป็น ๔ ผลิต เข้ามารับราชการ ผลิตละ ๓ เดือน (บางแห่งว่า ร.อ.น็อกซ์ เข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๑ ต่างกัน ๑๗ ปี)

👉 พ.ศ. ๒๓๗๖

เริ่มสงครามไทยกับญวน เกี่ยวกับเรื่องเมืองเขมร สงครามสงบ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๙

👉 พ.ศ. ๒๓๙๔

- รัชกาลที่ ๓ เสด็จสวรรคต รัชกาลที่ ๔ ขึ้นครองราชย์

- ร.อ.อิมเป ชาวอังกฤษ เข้ามาเป็นครูฝึกทหารวังหลวงจึงได้จัดกองทัพหน้าขึ้น

👉 พ.ศ. ๒๓๙๕

- ไทยส่งกองทัพไปปราบเชียงตุง ครั้งที่ ๒ แต่ทำการไม่สำเร็จ

- ร.อ.น็อกซ์ มาเป็นครูทหารวังหน้า ของสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว สมัยนั้นมีทหารวังหลวง ๑,๕๐๐ กับ ทหารวังหน้า ๒,๖๐๐ ยังแยกกันปกครอง

- ปลายรัชกาลที่ ๔ ลามาช ชาวฝรั่งเศส เข้ามาเป็นครูฝึกทหาร

- ตั้งกรมตำรวจภูธร

👉 พ.ศ. ๒๔๐๘

ร.อ.น็อกซ์ ครูทหารของไทยได้เป็นกงสุล เยนเนอราล ของอังกฤษ

👉 พ.ศ. ๒๔๑๐

มลายูเป็นของอังกฤษ เขมรหลุดจากอิทธิพลของไทยไปอยู่ในความคุ้มครองของฝรั่งเศส

👉 พ.ศ. ๒๔๑๑

รัชกาลที่ ๕ ขึ้นเสวยราชย์ ตั้งทหารมหาดเล็ก ส่วนกองทหารหน้า (ทหารวังหลวง) และทหารวังหน้าก็ยังมีอยู่

👉 พ.ศ. ๒๔๑๓

รัชกาลที่ ๕ เสด็จ สิงคโปร์ ซวา กลับมาจึงปรับปรุงการแต่งกาย เลิกประเพณีหมอบคลาน

👉 พ.ศ. ๒๔๑๔

- ตั้งโรงเรียนกรมทหารมหาดเล็ก ต่อมาเรียกว่าโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ

- เสด็จสิงคโปร์ และประพาสอินเดีย

- ส่งหม่อมเจ้า ๒๐ องค์ ไปเรียนภาษาอังกฤษที่ สิงคโปร์ ไม่เรียนในเมืองไทยเพราะพวกมิชชันนารี จะเอาแต่สอนศาสนา

👉 พ.ศ. ๒๔๑๕

- เปลี่ยนทรงผมของคนไทยไปนิยมทรงรองทรงอย่างฝรั่ง เลิกนิยมทรงมหาดไทย ซึ่งใช้กันมาประมาณ ๒๐๐ ปี ก่อนหน้าที่จะเอาไว้ผมทรง

มหาดไทย ได้นิยมทรงตัดสั้นอยู่ ๑๘๘ ปี แต่เดิมที่เดียวคนไทยนิยมเอาไว้ผมเกล้าทรงสูง

- ตั้งกองทหารม้าขึ้นในกรมทหารมหาดเล็ก

👉 พ.ศ. ๒๔๑๖

นายเฮนรี่ อาลาบาสเตอร์ ชาวอังกฤษ เข้ามารับราชการเป็นที่ปรึกษา รัชกาลที่ ๕

👉 พ.ศ. ๒๔๑๗

ตั้งสภาที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน ๑๒ ท่าน เรียกว่า เคนซิล ออฟ สเตท และยังตั้งที่ปรึกษาในพระองค์อีก ๔๙ คน เรียกว่า ปรีวี เคนซิล

👉 พ.ศ. ๒๔๑๘

- ปราบฮ่อครั้งแรก

- ตั้งกระทรวงพระคลัง (หอรัษฎากรพิพัฒน์)

👉 พ.ศ. ๒๔๒๐

ตรา พ.ร.บ.ทหารมหาดเล็ก

👉 พ.ศ. ๒๔๒๑

เจ้าหมื่นไวยวรนาถ (เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี) เป็นผู้บังคับการที่ ๒ กรมทหารหน้า หลังจากได้ไปดูการทหารประเทศอังกฤษ จึงได้ปรับปรุงการทหารหน้าเสียใหม่

👉 พ.ศ. ๒๔๒๔

ตั้งโรงเรียนนายร้อยสำหรับทหารหน้าที่วังสราญรมย์ มีครูเป็นชาวอิตาลีเรียน (ไม่เอาครูอังกฤษ

- ฝรั่งเศส) ขณะที่โรงเรียนนายร้อยทหารมหาดเล็กอยู่ที่พระตำหนักสวนกุหลาบ ยังไม่ได้มารวมกัน

👉 พ.ศ. ๒๔๒๕

เริ่มสร้างตึกกระทรวงกลาโหม

👉 พ.ศ. ๒๔๒๖

- ปราบฮ่อทุ่งเชียงคำ ครั้งที่ ๒

- ตั้งกระทรวงโทรเลขและไปรษณีย์

👉 พ.ศ. ๒๔๒๘

- ปราบฮ่อครั้งที่ ๓

- วังหน้า (กรมหมื่นบวรวิไชยชาญ) สิ้นพระชนม์ จึงเป็นโอกาสที่จะได้ทหารวังหน้ามารวมกัน

- พม่าเสียแก่อังกฤษทั้งประเทศ หลังจากขับเคี่ยวกันมาถึง ๒๔ ปี

- ส่งพระเจ้าลูกเธอ ๔ พระองค์ไปเรียนในยุโรปเป็นรุ่นแรก

👉 พ.ศ. ๒๔๒๙

สถาปนาเจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ เป็นสยามมกุฎราชกุมาร

👉 พ.ศ. ๒๔๓๐

- ประกาศจัดการทหารใหม่ ตั้งกรมยุทธนาธิการ รวมทหารบก - ทหารเรือ

- ปราบฮ้อ ครั้งที่ ๔

👉 พ.ศ. ๒๔๓๓

- ตรา พ.ร.บ. กระทรวงยุทธนาธิการ ร.ศ. ๑๐๙ ตั้งตำแหน่งจอมพล

- ยุบกระทรวงโทรเลข ไปรษณีย์ ตั้งกระทรวงโยธาธิการ

👉 พ.ศ. ๒๔๓๔

- กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ไปดูงานยุโรป
- กรมหลวงนครไชยศรี เข้าโรงเรียนนายร้อยเดนมาร์ก

- ประกาศตั้งกระทรวงยุติธรรม

👉 พ.ศ. ๒๔๓๕

- ปรับปรุงทรวงกระทรวง กรม จาก ๑๐ กระทรวงเป็น ๑๒ กระทรวง กระทรวงยุทธนาธิการจึงเปลี่ยนเป็นกระทรวงกลาโหม

- อาคารโรงเรียนนายร้อย วังสราญรมย์ สร้างเสร็จ คือ อาคารซึ่งเป็นที่ตั้งกรมแผนที่ทหารในปัจจุบัน

- มร.คัสตาฟ โรลิ่งยัคมินส์ ชาวเบลเยียม เข้ามาเป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน

👉 พ.ศ. ๒๔๓๖

กรณี ร.ศ. ๑๑๒ เสียดินแดนราชอาณาจักรลาวให้ฝรั่งเศส

👉 พ.ศ. ๒๔๓๗

- สมเด็จพระเจ้าพ้ามหาวิชรุณหิศ สวรรคต
- เริ่มระบบเทศบาล เป็นการกระจายอำนาจ การควบคุมในส่วนภูมิภาค

👉 พ.ศ. ๒๔๓๘

- เจ้าฟ้าปริพัตรสุขุมพันธุ์ (กรมพระยานครสวรรค์วรพินิต) และพระองค์เจ้าบุรฉัตรไชยากร (กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน) ไปศึกษาต่างประเทศ

👉 พ.ศ. ๒๔๓๙

- กรมหลวงนครไชยศรี ได้รับพระราชทานยศร้อยเอก, สมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิภูวนารถ (กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ) เสด็จไปศึกษาต่างประเทศ
- เปลี่ยนเครื่องแบบทหารจาก นุ่งผ้าม่วงใจกระเบน มานุ่งกางเกงขายาว

👉 พ.ศ. ๒๔๔๐

- รัชกาลที่ ๕ เสด็จยุโรปเป็นครั้งแรก
- กรมหลวงนครไชยศรี สำเร็จการศึกษาวิชาทหารจาก เดนมาร์ก เสด็จกลับประเทศไทย

- เปลี่ยนเครื่องแบบทหารราบเป็นเสื้อทูนิดสีเทา กางเกงสีน้ำเงิน หมวกแก๊ป หมวกเฮลเมต ใช้จักรและบังเป็นเครื่องหมายยศ

- ตั้งกรมตำรวจภูธร

- ตั้งโรงเรียนกฎหมาย ที่ห้างแบดแมนเก่า คือกรมประชาสัมพันธ์ (ราชดำเนิน)

👉 พ.ศ. ๒๔๔๑

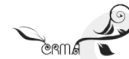
ตั้งกรมเสนาธิการทหารบก
ท่านพลเอก สิทธี จิรโรจน์ (อดีตเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารบก เจ้ากรมยุทธการทหารบก รองผู้บัญชาการทหารบก ปลัดกระทรวงกลาโหม และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ได้บันทึกไว้ในหนังสือหายากชื่อ เอกสารประวัติศาสตร์พระราชบัญญัติ - ข้อบังคับ - คำสั่งที่สำคัญ พ.ศ. ๒๔๓๐ - ๒๔๓๓ ในขณะที่เป็น เจ้ากรมยุทธการทหารบกกว่า กองทัพบกไทยได้ดำรงอยู่คู่ประเทศชาติมาแต่อดีต หลักฐานสมัยนั้นเจ้า พบว่าได้มีระเบียบแบบแผนเป็นของตนเองตลอดมา บางสมัยไทยเราได้เคยแผ่อำนาจขึ้นไปในดินแดนเดิมถึงแคว้นเสฉวนและตั้งเกีย การที่ชาติไทยได้ร่นถอยทิ้งถิ่น

เดิมลงมานั้น ส่วนใหญ่เกิดจากความเพี้ยนพลา ในสงครามเย็น (Cold war คือการต่อสู้ระหว่าง ประเทศต่อประเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ ยกเว้นการทำ สงครามกันโดยเปิดเผย แต่ใช้วิธีแข่งขันกันทาง กำลังอาวุธ กำลังทางเศรษฐกิจแทน เพื่อขัดขวาง การขยายอำนาจของกันและกัน) การทหารจึง อ่อนแอลงเป็นบางยุคบางสมัย ครั้นเมื่อได้เข้ามา อยู่ในแหลมทอง จึงได้รับอารยธรรมอินเดียโบราณ จากขอมมาผสมกลมกลืนกับของไทย จึงเป็น อารยธรรมอีกแบบหนึ่ง ก่อนถึงสมัยอยุธยา ได้มีชาว ต่างประเทศเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร เช่น โปรตุเกส ฮอลันดา ฝรั่งเศส อังกฤษ แวก อาหรับ ตลอดจนญี่ปุ่น กิจกรรมการทหารของไทยจึงผันแปรไป ตามความนิยม และอุปกรณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ยี่งนาน วันเข้าก็กลายเป็นของไทยไป ในสมัยรัตนโกสินทร์ อารยธรรมตะวันตก ได้เข้ามามีอิทธิพล ในสมัย

รัชกาลที่ ๒ จนกระทั่งต่อมาเมื่อครุชาวอังกฤษ เข้ามา รับราชการในสมัยรัชกาลที่ ๔ นอกจากนี้ยังมีการส่ง คนไทยไปศึกษาและดูงานกิจการทหารอยู่หลาย ครั้ง กองทัพอไทยจึงมีวิวัฒนาการมาโดยลำดับ

จากประวัติศาสตร์และความเป็นมาของ ราชการทหาร และพลเรือนของไทยตามที่กล่าวมา แล้วนั้น พวกเราทุกคนในฐานะอนุชนคนรุ่นหลัง ต่าง ก็มีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจที่พระมหากษัตริย์ ไทยทุกพระองค์ ที่ทรงครองราชย์ ได้มีพระมหา กรุณาธิคุณอย่างล้นพ้นที่ได้ปกป้องรักษาชาติบ้าน เมือง ให้อยู่รอดปลอดภัย มาจนถึงทุกวันนี้ และพวก เราทุกคนก็จะต้องรักษามรดกของพระองค์ท่านให้ ดำรงคงอยู่ ในความเป็นชาติไทย ไปชั่วฟ้าดินสลาย

Are Your Texts Passive-Aggressive?

เสนาศึกษา
อาจารย์ไก่

ผู้เขียนได้อ่านบทความของ **npr: National Public Radio** ของวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๓ ที่เกี่ยวข้องกับด้านภาษาศาสตร์ที่บทความเต็ม ๆ คือ **Are Your Texts Passive-Aggressive? The Answer May Lie in Your Punctuation** โดย **Danny Hansel**

ในยุคของโลกดิจิทัล การติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปมากมาย การใช้โทรศัพท์แบบ **landline** ลดน้อยลง ผู้คนหันไปใช้การส่งข้อความ **texting** ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร อันเนื่องมาจากการให้บริการ **internet** ครอบคลุมกว้างขวาง ค่าบริการประหยัดกว่าการใช้การพูดคุยทางโทรศัพท์ ในบทความเล่าว่าแม่ซึ่งเป็นผู้เขียนได้ส่งข้อความหาลูกชายเรื่องการกลับบ้านจากโรงเรียน แม่บอกว่าลูกตอบกลับแบบมีความกังวล พอลูกมาถึงประตูบ้านก็ถามแม่ทันทีว่า แม่หมายความว่าอย่างไร **“What did you mean by this?”** แม่ถึงรู้ว่าข้อความของเธอทำให้ลูกสับสนได้

อย่างไร ใช้ภาษาอังกฤษว่า **innocuous text message / innocuous: not harmful or offensive** เธอกับลูกชายก็มาอ่านดูข้อความนั้นกันใหม่อีกครั้งแล้วแม่ก็พูดว่า **“Well, I meant, see you later or something.”** ลูกชายก็พูดว่า **“But you ended with a period! I thought you were really angry!”** แม่บอกว่าเธอไม่ได้โกรธแล้วเธอก็อธิบายลูกว่า จบประโยคก็ต้องใช้ **period** หรือ **full stop** ไม่ใช่หรือ เรื่องของเรื่องก็คือการส่งข้อความ **text messaging** ของวัย **younger adults** นั้น **period** หรือ **full stop** ทำหน้าที่มากกว่าการจบประโยค นั่นก็คือมันสามารถบอกความรู้สึกได้ด้วย **Periods do more than just end a sentence: they also can set a tone.** แม้เป็นประเด็นเล็ก ๆ อย่างนี้ ก็ไม่พ้นนักภาษาศาสตร์ต้องมาอธิบาย **Gretchen McCulloch** นักภาษาศาสตร์และผู้เขียนหนังสือ **Because Internet: Understanding the New Rules of Language**

อรรถาธิบายว่า ในการส่งข้อความ **period** หรือ **full stop** ได้สูญเสียวัตถุประสงค์หลักในการจบข้อความไปเสียแล้ว เวลาคุณส่งข้อความ คุณพิมพ์เสร็จก็แค่กดส่งไป ไม่ต้องมาใส่จุด **full stop** ทั้งนี้ทั้งนี้ **period** ก็ไม่ได้สูญเสียวัตถุประสงค์ในการใช้ของมันเสียทีเดียว แต่กลับกลายมามีความหมายที่บ่งบอกถึงความจริงจังหรือความรู้สึกสิ้นสุด **indicate seriousness or a sense of finality** แต่ก็ต้องระวังว่าอาจเกิดปัญหาขึ้นได้หากเราไปใช้ **period** กับข้อความที่ส่งสัญญาณทางบวก **positive sentiment** เช่น “**Sure**” หรือ “**Sounds good.**” เพราะเราไปใช้คำที่มีความหมายทางบวกกับเครื่องหมายวรรคตอนที่แสดงความจริงจัง **positive words and serious punctuation** ความขัดแย้ง **clash** ที่เกิดขึ้นก็คือมันก่อให้เกิดความรู้สึกที่เรียกว่า **passive-aggressive** ดังที่เจ้าของบทความได้ใช้เป็นหัวข้อบทความของเขา ไม่ใช่แต่นักภาษาศาสตร์เท่านั้นที่สนใจศึกษาเรื่องนี้ อาจารย์ที่สอนวิชาจิตวิทยาในมหาวิทยาลัย **Binghamton** ที่ชื่อ **Celia Klin** ได้กล่าวว่า **period** เป็นเครื่องหมายวรรคตอนที่ส่งสัญญาณความเป็นอิ **inadvertently set a tone** ถึงแม้ว่าการส่งข้อความอาจทำหน้าที่เหมือนการพูดคุย แต่การส่งข้อความนั้นขาดคุณลักษณะของการพูดคุยต่อหน้าหลายประการ เช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่วงทำนองของเสียง ความสามารถในการออกเสียงคำให้ยาวขึ้น การให้พูดให้ดังหรือการหยุดชั่วคราว **facial expressions, tone of voice, ability to elongate words, to say somethings louder, to pause** เธอยังกล่าวต่อไปว่าภาษามีวิวัฒนาการ ผู้ใช้ภาษาใช้ความฉลาดเฉลียวทางภาษาศาสตร์ในการสอดแทรกข้อมูลความรู้สึกระหว่างผู้สื่อสารโดยอาศัยสิ่งที่มีอยู่ในภาษาอันได้แก่ **period, emoticons: an image made up of symbols such as punctuation marks, used in text messages, emails, etc. to express a**

particular emotion หรือใช้เครื่องหมายวรรคตอนอื่น ๆ ปัจจุบันผู้คนนำ **period** มาใช้ในวัตถุประสงค์อื่น และวัตถุประสงค์อื่นนั้นก็คือ “**passive-aggression**” **Professor Klin** ทำการวิจัยเรื่องนี้ต่อเพื่อยืนยันการศึกษาประเด็นนี้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยให้ประเมินข้อความที่ส่งไปมาซึ่งมีคำถามที่ธรรมดาไม่ได้มีพิษมีภัย และคำตอบว่า “ใช่” **an innocent question and the answer “Yup.”** นักศึกษาจะเห็นทั้งคำตอบ “**Yup.**” และ “**Yup**” คือทั้งมี **period** และไม่มี ผลของการศึกษาพบอย่างสม่ำเสมอว่า “**Yup.**” ที่มี **period** ให้ความรู้สึกในแง่ลบ ดูไม่เป็นมิตร ขาดความจริงใจ และอื่น ๆ ตัวอย่างความรู้สึกของนักศึกษาก็มีเช่น บางคนบอกไม่ชอบข้อความที่มี **period** เพราะส่งความรู้สึกไม่ดี ค่อนข้างห้วนและก้าวร้าวอยู่ในที่ **so harsh and passive-aggressive** คล้าย ๆ ความหมายว่า “**Like, are you mad? What’s going on? Like, did I do something wrong?**” บางคนก็ว่าคำเดียว ๆ ที่มี **period** ให้ความรู้สึกเหมือน “**If it’s like ‘OK.’, that’s like, ‘I don’t want to talk to you anymore.’**” บางคนก็บอกเหมือนอารมณ์ว่า “**We need to talk,’ and then not saying what they want to talk about.**” แต่แน่นอนว่าในการศึกษาวิจัยอันใดก็ตาม ย่อมมีผู้เห็นต่าง นักศึกษาที่ไม่เห็นด้วยก็กล่าวว่าความหมายขึ้นอยู่กับบริบทในการสนทนา เช่นถ้าคุยกันเรื่องภาพยนตร์ที่ชอบแล้วข้อความมีการใช้เครื่องหมาย **period** ที่ท้ายข้อความเขาก็ไม่คิดว่าข้อความส่งสัญญาณความก้าวร้าวแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามความคิดเห็นต่างไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น **Professor Klin** กล่าวว่างานวิจัยของเธอก่อให้เกิดความไม่พอใจในกลุ่มคนจำนวนมากเหมือนกันที่คิดว่า เป็นเรื่องการดูแคลนคุณครูชั้นประถมหนึ่งและคุณย่าคุณยาย (ที่เป็นผู้เริ่มสอนเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาตั้งแต่เยาว์วัย... ผู้เขียนสรุปเอง) **Professor Klin** ก็ย้ำว่าการศึกษา

อภิปรายทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้เห็นว่าภาษา (ทุกภาษา) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและเป็นเรื่องปรกติธรรมดา และยิ่งกล่าวถึงท้ายไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของภาษาจะเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเรื่องดีเสียอีกที่เราผู้ใช้ภาษาสามารถมีความยืดหยุ่นและสร้างสรรค์ทางภาษาศาสตร์

ผู้เขียนเห็นด้วยกับ **Professor Klin** ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของภาษา ไม่ใช่เฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นประเด็นในการอภิปรายกันเท่านั้น ภาษาทุกภาษามีการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ประเด็นใด ๆ ทางภาษาไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ก็สามารถก่อให้เกิดการถกแถลงศึกษาวิจัยได้ทั้งสิ้น การส่งข้อความในภาษาไทยก็น่ามีการหยิบยกมาศึกษาเช่นกัน เราไม่มีปัญหาเรื่อง

การใช้เครื่องหมายวรรคตอน **period** เพื่อจบข้อความ แต่เราอาจมีประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ นักเรียนทางภาษาหรือภาษาศาสตร์ที่กำลังหาหัวข้อในการศึกษาเพื่องานวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ น่าลองเก็บข้อมูลดู อาจได้หัวข้อที่น่าสนใจ เช่น สนุกสนาน คำพูดที่ว่าภาษาดั้นได้ก็คงเป็นเยี่ยมนี้ แล้วแต่มุมมองของผู้ใช้ภาษาในการสื่อสารโดยแท้จริง

Reference: Are Your Texts Passive-Aggressive? The Answer May lie in Your Punctuation by Danny Hensel, as heard on National Public Radio (npr), September 5, 2020

ปลุกผี!!! สร้างอุปสรรค ต่อต้าน โครงการ “คลองกระ” จะแบ่งแยกประเทศ เดกเช่น คลองปานามา ?

...คนที่มองโลกในแง่ร้าย... จะเห็น “อุปสรรค” อยู่ในทุก ๆ โอกาส
ส่วน...คนที่มองโลกในแง่ดี... จะเห็นโอกาสอยู่ในทุก ๆ “อุปสรรค”

วาทะมหาบุรุษ วินสตัน เชอร์ชิล (Winston Churchill) นายกรัฐมนตรีอังกฤษกล่าวไว้
ขณะทำการต่อสู้รบครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์
อังกฤษร่วมกับกองทัพฝรั่งเศส กับกองทัพ “ฮิตเลอร์”
อันเกรียงไกรแห่งเยอรมนี ระหว่างสงครามโลก
ครั้งที่ ๒ (ค.ศ. ๑๙๓๙ - ๑๙๔๕) โดยเฉพาะภายหลัง
ที่กองทัพฝรั่งเศส ไม่สามารถต้านทานการรุกกองทัพ
เยอรมนี และแตกพ่ายแพ้อย่างง่ายดาย ทำให้
ยุโรปเกือบทั้งหมดตกอยู่ในภายใต้การยึดครอง
ของกองทัพเยอรมนี และเป้าหมายต่อไปของ
“ฮิตเลอร์” ก็คือการบุกยึดดินแดนอังกฤษ

หวังสถานการณ์ขณะนั้น บรรดารัฐมนตรี
และนายพลส่วนใหญ่ประเมินศักยภาพกองทัพ
อังกฤษ ไม่มีหนทางต่อสู้กับกองทัพนาซีได้ และเห็น
พ้องต้องกัน ควรยอมเจรจาสงบศึกกับ “ฮิตเลอร์”
แต่ “เชอร์ชิล” ปฏิเสธเสียงแข็งโดยยืนยันว่า

เราต้องไม่เจรจากับพวกเผด็จการ

ทั้งนี้ ยุทธการ ณ หาด “ดังกีร์ก” ใน
ฝรั่งเศส เมื่อ ค.ศ.๑๙๔๐ เป็นบทพิสูจน์ความ
สำเร็จ ดังวาทะมหาบุรุษ “เชอร์ชิล” ข้างต้น นั่นคือ
“เชอร์ชิล” ออกคำสั่งอันเด็ดเดี่ยว ให้กองทหาร
อังกฤษ และฝ่ายสัมพันธมิตรสู้ตาย กับกองทัพนาซี
ในยุโรป โดยไม่มีการถอยทัพยอมจำนนเด็ดขาด
พร้อมกับให้รวบรวมเรือของกองทัพเรือ และ
ยานพาหนะต่าง ๆ ของประชาชน อาทิ เรือ
โดยสารข้ามฟาก เรือหาปลา เรือยอชท์ และเรือออก
ทะเลสำหรับพักผ่อน ระดมสรรพกำลังข้ามทะเลไป
อพยพกองทหารของฝรั่งเศส และอังกฤษ จากหาด
“ดังกีร์ก” เข้าสู่ฝั่งเกาะอังกฤษได้สำเร็จ และ
รอดพ้นจากการเข้ายึดของกองทัพนาซี จำนวน
๓๓๘,๒๒๖ นาย

“เชอร์ชิล” เรียกยุทธการ ฌ หนาด “ดั่ง เคิร์ก” ว่า ยุทธการ “การอพยพที่น่าน้ำหัจจรรย์” เขากล่าวยกย่องทหารอังกฤษและฝรั่งเศส รวมทั้ง กองกำลังทางเรือ ของประชาชน ที่มีความกล้าหาญ ทำให้ทหารอังกฤษ และฝรั่งเศสได้รับการช่วยเหลือ สำเร็จ โดยบทเรียนการรบครั้งนี้ นับว่า “หักปากกา เขียน” ท่านรัฐมนตรี และนายพลคนใกล้ตัว “เชอร์ชิล” ที่เคยประเมินสถานการณ์ไว้ว่า ควรยอม เจราสงบศึกกับ “ฮิตเลอร์”

ขณะเดียวกัน นักประวัติศาสตร์การรบ ยัง วิเคราะห์ไว้ว่า เนื่องเพราะความมี วิทยาศาสตร์ กล้า คิด กล้าหาญ และเด็ดขาด ของเชอร์ชิล ตลอด จน ความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน ส่งผลโดย รวมให้อังกฤษทั้งชาติ ยืนหยัดต่อสู้กับกองทัพ เยอรมนียาวนานถึง ๕ ปี กระทั่ง สามารถตีโต้ จน เยอรมนีพ่ายแพ้สงครามโลกครั้งที่ ๒ ในที่สุด ดังนั้น ชาวอังกฤษ และชาติพันธมิตร จึงให้ เกียรติยกย่อง “เชอร์ชิล” เป็นวีรบุรุษ ของ อังกฤษ และโลก (สรุปย่อจาก www.bbc.com ๒๒ กรกฎาคม ๒๐๑๗, วิกิพีเดีย th.m.wikipedia.org)

ปลุกผี!!! สร้างอุปสรรค ต่อต้าน “คลองกระ”

นักเศรษฐศาสตร์ และ นักยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง ฝ่ายสนับสนุน โครงการ “คลองกระ” อ้างเหตุผลว่า โครงการฯ นี้ นับเป็นขนาดใหญ่ (Mega Project) เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนา ประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเทศในระยะยาว เกิดการร่วมลงทุนของเอกชน ทั้งใน และต่างประเทศ บริเวณพื้นที่แนวคลอง และ ๒ ฝั่งทะเล เกิดเป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ของไทย และ ภูมิภาคโลก โดยเฉพาะในภาวะวิกฤตในปัจจุบัน จะ เกิดการกระตุ้น และพลิกฟื้นเศรษฐกิจ เข้าสู่ภาวะ ปกติโดยเร็ว จะเกิดการจ้างงาน สร้างงาน สร้าง อาชีพ และสร้างรายได้ โดยตรงกับประชาชน มากกว่า ๓ ล้าน ตำแหน่งงาน ประกอบกับการ เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลเป็นเส้นทางใหม่ในการเดินเรือ ของโลก จะเอื้อประโยชน์ให้ประเทศไทย มีภูมิ วิทยาศาสตร์ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือของโลก และ กลายเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางทะเล และ เศรษฐกิจ ของภูมิภาคโลก นับเป็นการสร้างสมุทร ทานุภาพอันเข้มแข็งให้ประเทศไทย

ขณะเดียวกัน นักเศรษฐศาสตร์ และ นัก ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ฝ่ายต่อต้านโครงการ “คลองกระ” อ้างเหตุผลว่า เป็นโครงการที่ต้องใช้เงิน ลงทุนสูง จึงมีความเสี่ยงสูงต่อความคุ้มค่าในการ ลงทุน และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่ง

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการแบ่งแยกดินแดน หรือ การก่อการร้าย เป็นต้น

แต่เนื่องจาก สภาวะวิกฤตซ้อนวิกฤต ของประเทศไทยครั้งนี้ มีเสียงขานรับอย่างกว้างขวาง ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายการเมือง และภาคประชาชน สนับสนุนให้มีการก่อสร้างโครงการคลองกระ และพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ แต่ขณะเดียวกัน ฝ่ายที่ต่อต้านโครงการคลองกระ ได้เริ่มขยับตัว “เขียนเสือให้วัวกลัว” โดยปลูกผี เกิดการแบ่งแยกดินแดน เจกเช่น คลองปานามา สร้างอุปสรรค ให้สยบโครงการคลองกระ ได้แก่ ประเทศปานามา และสาธารณรัฐโคลัมเบีย เป็นอาณานิคม ของสเปน พร้อมกัน และได้รับเอกราช พร้อมกัน

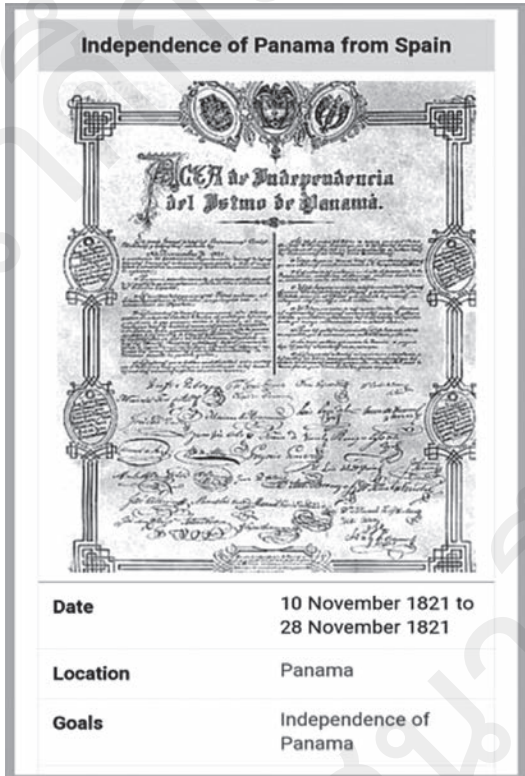
นักยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงจำนวนหนึ่ง ได้แสดงความคิดเห็นต่อต้าน โครงการสร้างคลองกระ เชื่อม ๒ ทะเลไทย ที่จะนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศ โดยอ้างสถานการณ์ การขูดคลองปานามาทำให้ เกิดประเทศปานามาแบ่งแยกประเทศจากโคลัมเบีย ประเด็นนี้จึง เป็นการกล่าวอ้างซึ่งปราศจากข้อเท็จจริงในเชิงลึกของประวัติศาสตร์ กล่าวคือ ทั้งปานามา และโคลัมเบีย ต่างก็เป็นอาณานิคมของสเปน และห้วงเวลาต่อมา ทั้ง ๒ ประเทศ ดังกล่าว ได้รับเอกราชจากสเปน มาก่อนที่จะมีการขูดคลองปานามา ดังนั้น เพื่อ

ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ผู้เขียน จึงขอสรุปข้อเท็จจริง เล่าสู่กันฟังพอสังเขป ดังต่อไปนี้

ปฐมบทปานามา

ปานามา (Panama) มีชื่อทางการว่า สาธารณรัฐปานามา ก่อนการล่าอาณานิคม ของสเปน ปรากฏการตั้งถิ่นฐานโดยคนพื้นเมืองหลากหลายเผ่า ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ปี ปานามาที่มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ อยู่ในอเมริกากลาง ระหว่างทะเลแคริบเบียน มหาสมุทรแอตแลนติก และมหาสมุทรแปซิฟิก ติดกับโคลัมเบียทางทิศตะวันออก และคอสตาริกาทางทิศตะวันตก มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๗๔,๑๗๗.๓ ตารางกิโลเมตร ถือว่ามีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ เพราะตั้งอยู่คอคอดปานามา สามารถเชื่อมโยงการเดินทาง และการค้าขายระหว่างทวีปอเมริกา และทวีปยุโรป รวมถึงทวีปเอเชียด้วย

ทั้งนี้ ในศตวรรษที่ ๑๕ มหาอำนาจสเปน

ได้เข้ายึดกลุ่มประเทศทวีปอเมริกาเป็นอาณานิคม ได้แก่ ปานามา เวเนซุเอลา เอกวาดอร์ และ โคลัมเบีย เป็นอาณานิคม ภายหลังจากที่สเปน พ่ายแพ้สงคราม การแย่งชิงผลประโยชน์บริเวณทวีปอเมริกา กับอังกฤษ และ สหรัฐฯ ทำให้สเปนอ่อนกำลังลง ส่งผลให้อาณานิคมต่าง ๆ ต่อด้านอำนาจของสเปน และแยกตัวออกจากสเปนได้สำเร็จ พร้อมทั้งได้รับเอกราชอันสมบูรณ์จากสเปนในระหว่าง ค.ศ. ๑๘๒๑-๑๘๒๖ ทั้งนี้ ปานามาได้รับเอกราชเมื่อ ๑๐ พฤศจิกายน ๑๘๒๑ ภายใต้อำนาจการต่อสู้ ชื่อ "Simon Bolivar" พร้อมกับได้รวม ๔ ประเทศ เป็นสหภาพโคลัมเบีย (Union of Colombia) และเปลี่ยนชื่อเป็น สาธารณรัฐแกรนด์โคลัมเบีย (Republic of Grand Colombia) ในเวลาต่อมา เพื่อให้เกิดพลังในการรักษาเอกราช ป้องกันไม่ให้สเปน ยึดคืนเป็นอาณานิคมอีก

หลังจากนั้น ประเทศเวเนซุเอลา และ เอกวาดอร์ ได้แยกตัวออกจาก สหภาพโคลัมเบีย (Union of Colombia) เป็นเหตุให้ สหภาพดังกล่าวสลายตัวเป็นสาธารณรัฐโคลัมเบีย ใน ค.ศ. ๑๘๓๐ โดยมีประเทศปานามา สมครใจอยู่ร่วมกับสาธารณรัฐโคลัมเบีย เนื่องจากกลัวว่าสเปน จะกลับเข้ามายึดเป็นอาณานิคมอีก

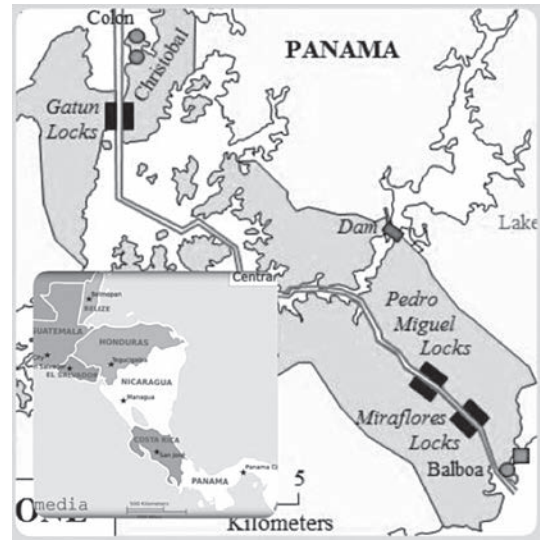
จำเป็นต้องอาศัยสาธารณรัฐโคลัมเบียเป็นพันธมิตรช่วยปกป้องผลประโยชน์บริเวณคอคอดปานามา ยุคการต่อสู้ของปานามา กับสเปน สู่ความเป็นเอกราช

เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ผู้เขียนขอเรียงลำดับเหตุการณ์ (timeline) ของประเทศปานามา อธิบายช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

(สรุปร้อยจาก [วิกิพีเดีย th.m.wikipedia.org](http://th.m.wikipedia.org), artsandcultuer.google.com, history.state.gov/countries/panama, bbc.com)

๑. ในห้วง ค.ศ. ๑๕๐๐ เป็นยุคล่าอาณานิคมของ มหาอำนาจสเปน และ โปรตุเกส โดยสเปน ได้เข้าครอบครองดินแดนอเมริกาใต้ ประกอบด้วย ปานามา เวเนซุเอลา เอกวาดอร์ และ โคลัมเบีย

๒. ในห้วง ค.ศ. ๑๕๒๔ จักรพรรดิชาลส์ที่ ๕ แห่งสเปน ได้ทรงแนะนำว่า การสร้างคลองปานามาจะสร้างความสะดวก ในการเดินเรือตั้งแต่อเมริกาไปมาระหว่าง สเปนกับเปรู รวมไปถึงสร้างความได้เปรียบทางยุทธวิธีเหนือโปรตุเกส และใน ค.ศ. ๑๗๘๘-๑๗๙๓ ได้มีการสำรวจความเป็นไปได้ และวางแผน โครงการสร้างคลองปานามา เชื่อม ๒ ฝั่งทะเล ขณะเดียวกันทั้งฝรั่งเศส และ อังกฤษสนใจการขุดคลองปานามา เช่นเดียวกับสเปน

๓. ในห้วง ค.ศ. ๑๗๙๘ - ๑๘๐๘ สเปนได้ทำสงครามกับ อังกฤษ หลายครั้ง และพ่ายแพ้เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กองทัพเรืออังกฤษสามารถปิดกั้นสเปนไม่ให้เข้าถึงอาณานิคมในทวีปอเมริกา พร้อมกันนี้อังกฤษ และเนเธอร์แลนด์ จึงได้เข้ามา ทำการค้าขายแทนสเปน เป็นผลให้อาณานิคมต่าง ๆ แยกตัวจากสเปน นอกจากนี้ ค.ศ. ๑๘๙๘ เกิดสงครามสเปนกับสหรัฐอเมริกา และ สเปนเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ทำให้อุญเสียดินแดน (ฟิลิปปินส์), คิวบา และ เปอร์โตริโก (คัดย่อจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ดร.ประศาสน์ ตั้งมติธรรม; ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐)

๔. ในห้วง ค.ศ. ๑๘๑๐ -๑๘๒๕ เมื่อสเปนเสื่อมอำนาจลง กลุ่มประเทศที่ตกเป็นอาณานิคม ได้ต่อสู้และประกาศตัวเป็นอิสระภาพ ไม่เป็นเมืองขึ้นต่อสเปน ทั้งนี้ โคลัมเบีย ได้รับเอกราช ใน ค.ศ. ๑๘๑๙ และปานามา ได้รับเอกราช ใน ค.ศ. ๑๘๒๑ ส่วน เวเนซุเอลา ได้รับเอกราช ในปี ค.ศ. ๑๘๒๒ และ เอกวาดอร์ ได้รับเอกราช ในปี ค.ศ. ๑๘๒๖ แต่ทั้ง ๔ ประเทศ ดังกล่าวยังรวมตัวกันอยู่ กับสาธารณรัฐแกรนด์โคลัมเบีย (Republic of Grand Colombia) หลังจากนั้น ใน ค.ศ. ๑๘๓๐ เวเนซุเอลา และ เอกวาดอร์ ได้แยก

ประเทศออกจากสาธารณรัฐโคลัมเบีย โดยยังเหลือปานามาที่ยังไม่แยกตัวออกมา

๕. ประเทศปานามา แม้ได้รับเอกราชจากประเทศสเปนแล้ว เมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๑ แต่ยังคงอยู่กับสาธารณรัฐโคลัมเบีย ด้วยเหตุผล กลัวว่ามหาอำนาจสเปนจะกลับเข้ามายึด ให้ตกเป็นอาณานิคมอีกครั้ง เนื่องจากขณะนั้น ปานามา มีประชากรเพียง ๘๐,๐๐๐ คน ต้องปกป้องพื้นที่ตัวเองถึง ๗๕,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งตั้งอยู่กึ่งกลางทวีปอเมริกา และ เป็นภูมิรัฐศาสตร์สำคัญของภูมิภาค รวมถึงปานามาได้ก่อสร้างเส้นทางรถไฟ และ ใช้งานข้ามคอคอดเชื่อมต่อ ๒ ฝั่งมหาสมุทร (มหาสมุทรแปซิฟิก-มหาสมุทรแอตแลนติก) ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๕๕ เป็นต้นมา จึงมีแนวความคิดที่จะสร้างคลองปานามาเชื่อมระหว่าง ๒ มหาสมุทร ในประเทศตัวเอง

๖. ใน ค.ศ. ๑๘๗๘ ประเทศฝรั่งเศสได้เข้าเจรจา เพื่อขอสัมปทานการขุดคลองปานามา กับสาธารณรัฐโคลัมเบีย ระยะเวลาต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๐๓ ฝรั่งเศสได้รับสิทธิ์สัมปทานและเริ่มก่อสร้างคลอง ในการนี้ ปานามาซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่บริเวณแนวคลองไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ จึงมีความหวาดระแวงตลอดมา และมีความคิดไม่

อยากจะร่วมเป็นพันธมิตรกับ สาธารณรัฐ โคลัมเบียต่อไป

๗. ในปี ค.ศ. ๑๘๘๓ บริษัทฝรั่งเศสเกิดความล้มเหลวในการสร้างคลอง และไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจาก ๑) เกิดโรคระบาดไข้เหลือง และมาลาเรีย ทำให้คนงานเสียชีวิตจำนวนมาก ๒) ขาดการศึกษาด้านภูมิประเทศและอุทกศาสตร์ เพราะระดับน้ำ ๒ ฝั่งทะเลต่างกัน ต้องสร้างประตูน้ำใช้ยกเรือ และ ๓) ขาดเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น บริษัทฝรั่งเศส จึงจำเป็นต้องขายกิจการทิ้ง

๘. ในปี ค.ศ. ๑๘๙๘ ระหว่างที่ สหรัฐได้ทำสงครามกับสเปน พิจารณาเห็นว่า การเดินทางระหว่างฝั่งตะวันตก กับฝั่งตะวันออก หรือระหว่าง ๒ มหาสมุทร หากมีคลองลัดย่นระยะทางการเดินเรือรอบ และเรือขนส่งยุทธศาสตร์ ก็จะเกิดเป็นผลดีทางยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ ดังนั้น ในกรณีที่ บริษัทฝรั่งเศสจะขายสัมปทานการขุดคลองปานามา ทำให้สหรัฐสนใจโครงการนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้เข้าเจรจากับรัฐบาลโคลัมเบีย แต่โคลัมเบียไม่ยอมตกลงในเงื่อนไขของการขอสิทธิสัมปทาน

ขณะเดียวกันปานามา มีความหวาดกลัวว่าจะไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากโคลัมเบีย เหมือนเมื่อครั้งบริษัทฝรั่งเศสได้รับสิทธิสัมปทาน ก่อสร้างคลองฯ ในกรณีนี้ ปานามา และ สหรัฐฯ ได้มีการเจรจาในเชิงลึกแบบลับ ๆ ต่อกัน จึงประกาศแยกตัว ไม่ขึ้นตรงต่อ สาธารณรัฐโคลัมเบีย โดยสหรัฐฯ ให้การรับรองความเป็นอิสระของปานามา พร้อมกับแสดงท่าทีป้องปรามและป้องกัน ไม่ให้สาธารณรัฐโคลัมเบียเข้ามายึดดินแดนปานามา

๙. ในปี ค.ศ. ๑๙๐๓ รัฐบาลสหรัฐฯ โดยประธานาธิบดี แฟรงกลิน ดี โรสเวลต์ ได้เจรจาและทำสัญญา กับรัฐบาลปานามาพร้อมกับการซื้อกิจการจากบริษัทฝรั่งเศส ทั้งนี้ สหรัฐฯ เริ่มต้น

ดำเนินการขุดคลอง ในปี ค.ศ. ๑๙๐๔ วันที่ และคลองเปิดใช้งานได้ ใน ๑๕ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๑๔

๑๐. ใน ๒๐ เมษายน ค.ศ. ๑๙๒๑ รัฐบาลสหรัฐฯ และรัฐบาลโคลัมเบีย ได้ลงนามในสนธิสัญญาทอมสัน-อูร์รูเตีย (Thomson-Urrutia Treaty) เพื่อให้รัฐบาลโคลัมเบียรับรองความเป็นอิสระหรือ เอกราชของปานามา โดยสหรัฐฯ ได้จ่ายเงินจำนวน ๒๕ ล้านดอลลาร์ ให้รัฐบาลโคลัมเบียอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป หากพิจารณาตามลำดับเหตุการณ์ (Timeline) นับตั้งแต่ประเทศปานามา ได้รับเอกราชจากสเปนแล้ว ใน ค.ศ. ๑๘๒๑ แล้ว แต่ยังคงรวมตัวกันอยู่กับประเทศสาธารณรัฐโคลัมเบีย โดยเกรงกลัวว่า สเปน หรือ มหาอำนาจอื่น เช่น ฝรั่งเศส และ อังกฤษ จะเข้ายึดดินแดนปานามา เป็นอาณานิคม เพราะประเทศดังกล่าว มีความมุ่งหวังที่จะสร้างคลองปานามา เชื่อม ๒ ฝั่งมหาสมุทร (แอตแลนติก-แปซิฟิก) เพื่อแสวงหาประโยชน์การเดินทางเรือ และเศรษฐกิจให้ประเทศตัวเอง แต่ประชาชน และผู้นำประเทศปานามา มีความสำนึกตลอดเวลากว่า ปานามาเป็นประเทศเอกราช ไม่ใช่เป็นอาณานิคมของสาธารณรัฐโคลัมเบีย หากมีกำลังป้องกันประเทศที่เข้มแข็ง ก็จะแยกตัว

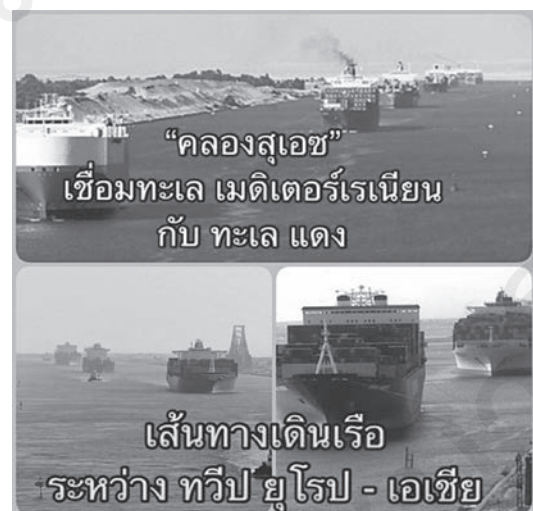
เป็นอิสระจากพันธมิตรโคลัมเบีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปานามาไม่พอใจการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากการขุดคลองฯ ซึ่งโคลัมเบียได้ให้สิทธิ์สัมปทานกับ ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา โดยพื้นที่บริเวณแนวคลองทั้งหมด ก็อยู่ในดินแดนของปานามา ต่อมา สถานการณ์พลิกผัน ด้วยความสมประโยชน์ทั้งปานามาและสหรัฐฯ ในการก่อสร้าง และบริหารคลองปานามา สหรัฐจึงช่วยเหลือ และให้การรับรองปานามาแยกตัวออกมาเป็นอิสระจากสาธารณรัฐโคลัมเบีย ใน ค.ศ. ๑๙๐๓

ทั้งนี้ การแยกตัวของปานามาออกจากสาธารณรัฐโคลัมเบีย ไม่ใช่ข้อเท็จจริงในการสูญเสียดินแดน ของตัวเอง แต่อย่างไร เพราะดินแดนแนวคลองปานามา เป็นอาณาเขต และอธิปไตยของปานามา นับตั้งแต่ได้รับเอกราชจากสเปนแล้ว ดังนั้น สาธารณรัฐโคลัมเบีย เพียงแต่สูญเสียผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการให้สิทธิ์สัมปทานก่อสร้างคลองฯ แก่ ฝรั่งเศส และ สหรัฐฯ เท่านั้น

“คลองขุด” ของโลกอยู่ในดินแดนของชาติใด ย่อมเป็นสิทธิ์ และเป็นเจ้าของภายใต้อธิปไตยของชาตินั้น

มนุษย์ได้มีจินตนาการและแนวความคิดในการเชื่อมดินแดนทวีปต่าง ๆ ด้วยการเชื่อมทะเลเป็นเส้นทางเดินเรือ เพื่อทำมาค้าขาย สร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และความอยู่ดีกินดี ของมวลมนุษยชาติ ความสำเร็จจากการสร้างคลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเล ของมนุษย์ สามารถสร้างประโยชน์อันยิ่งใหญ่ให้กับชาวโลก ในด้านการคมนาคม การค้าขาย และการสร้างความอุดมสมบูรณ์ ให้กับประเทศเจ้าของคลอง อาทิเช่น

☛ **คลองสุเอซ** เป็นคลองขุดอยู่ในดินแดนประเทศอียิปต์ เพื่อเชื่อมทะเลเมดิเตอร์เรเนียนกับทะเลแดง เป็นประตูการค้าทางทะเล ระหว่างทวีปยุโรป และเอเชีย สร้างเสร็จและเปิดใช้งานเมื่อ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๔๑๒ ดำเนินกิจการโดยอียิปต์ ให้สิทธิ์สัมปทานแก่ฝรั่งเศส มีอายุเป็นเวลา ๙๙ ปี กำหนดเงื่อนไขให้คลองสุเอซ เปิดบริการให้มีการเดินเรือทุกประเภทอย่างเสมอภาคกันในอดีตคลองนี้ นับว่าเป็นจุดสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่ประเทศมหาอำนาจ แย่งชิงความได้เปรียบบริเวณพื้นที่ดังกล่าว แต่ก็ไม่มีประเทศผู้ชนะสงครามใด ใช้สิทธิ์ยึดคลองนี้ได้ เพราะเป็นดินแดนที่อยู่ในอธิปไตยอันชอบธรรมของอียิปต์ ปัจจุบันมีอายุ ๑๕๐ ปี มีการบริหาร และจัดการคลองฯ โดยรัฐบาลอียิปต์

☛ **คลองปานามา** เป็นคลองขุดอยู่ในดินแดนประเทศปานามา เพื่อเชื่อมมหาสมุทรแอตแลนติก-แปซิฟิก เป็นประตูการค้าทางทะเลระหว่าง ทวีปอเมริกา ยุโรป และเอเชีย สร้างเสร็จและเปิดใช้งานเมื่อ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ดำเนินกิจการโดยปานามา ให้สิทธิ์สัมปทานแก่ สหรัฐฯ มีอายุไม่จำกัด เมื่อบริหารคลองได้ ๗๐ ปี ทั้ง ๒ ประเทศ มีข้อตกลงร่วมกัน โดยสหรัฐฯ ได้คืนสิทธิ์และการบริหารคลอง ให้กับปานามา กำหนดเงื่อนไขให้คลองปานามา เปิดบริการให้มีการเดินเรือทุกประเภทอย่างเสมอภาคกัน ในอดีตคลองนี้ นับว่าเป็นจุดสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่ประเทศมหาอำนาจแย่งชิงความได้เปรียบบริเวณพื้นที่ดังกล่าว แต่ปานามา และสหรัฐฯ มีความสมประโยชน์ร่วมกัน และเห็นว่าคลองอยู่ในอธิปไตยอันชอบธรรมของปานามา จึงสนับสนุนให้ปานามา เป็นผู้บริหารคลองนี้ในปัจจุบัน ขณะนี้คลองมีอายุ ๑๐๖ ปี

☛ **คลองคิัล** เป็นคลองขุด อยู่ในดินแดนประเทศเยอรมนี เพื่อเชื่อม ทะเลบัลติก กับทะเลเหนือ (มหาสมุทรแอตแลนติก) เป็นประตูการค้าทางทะเล ระหว่าง ทวีป ยุโรป และเอเชีย สร้างเสร็จและเปิดใช้งานเมื่อปี ๒๕๓๕ สร้างและบริหารโดยรัฐบาลเยอรมนี เพื่อใช้ประโยชน์ด้านยุทธศาสตร์ แม้ว่าเยอรมนีจะพ่ายแพ้สงครามโลกครั้งแรกก็ตาม

และมีประเทศผู้ชนะสงคราม เช่น อังกฤษ และฝรั่งเศส ต้องการเข้าบริหารคลอง โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการระหว่างประเทศขึ้น แต่สหรัฐฯคัดค้าน โดยอ้างว่า คลองคิัลอยู่ภายใต้ดินแดนของเยอรมนี มีเส้นทางน้ำระหว่างประเทศ หรือ มีเส้นทางน้ำที่ผ่านหลายประเทศ เพียงแต่มีข้อตกลงร่วมกันว่าให้เยอรมนีเปิดให้มีการเดินเรือทุกประเภท ทั้งเรือรบและเรือพาณิชย์ ซึ่งเยอรมนีก็ปฏิบัติตาม ในปัจจุบันคลองคิัลถือว่าเป็นเส้นเลือดใหญ่ทางเศรษฐกิจของเยอรมนี และ สหภาพยุโรป เพราะเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ ของภูมิภาคยุโรป ขณะนี้คลองมีอายุ ๑๒๕ ปี

การสร้าง “คลองกระ” หรือ คลองไทย ไม่มีโอกาสถูกแยกประเทศ บนดินแดนอธิปไตยของไทย

จากประวัติคลองขุดของโลก ที่มีมานานนับเป็นเวลากว่า ๑๐๐ ปี สามารถใช้ประโยชน์ สร้างความเจริญรุ่งเรือง ให้กับประเทศเจ้าของคลอง ทั้งสิ้น ไม่มีคลองใดเลย ที่ถูกประเทศอื่นยึดไป หรือ มีการแยกเป็นประเทศใหม่ ทั้งนี้เพราะคลองขุดต่าง ๆ เกิดขึ้นในดินแดนประเทศใด ประเทศนั้นเป็นเจ้าของด้วยสิทธิ์อันชอบธรรม

การสร้าง “คลองกระ” หรือ คลองไทย อยู่

ในดินแดนและอธิปไตยของไทยอย่างสมบูรณ์ เป็นเส้นทางเดินเรือของภูมิภาคโลก มีสภาพเหมือนแม่น้ำลำคลองสายหนึ่ง พาดผ่านระหว่างอ่าวไทย-อันดามัน เพื่อเชื่อมการขนส่งทางทะเล ระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และแปซิฟิก ประกอบกับแผ่นดินใต้แนวคลอง ยังเชื่อมกันเป็นปกติไม่ได้แยกจากกันแต่อย่างใด เส้นทางตัดคลองแนวเหนือ-ใต้ จะเชื่อมด้วยสะพาน ๗-๑๐ สะพาน และได้แนวคลองจะเชื่อมอุโมงค์ ๒-๓ อุโมงค์ ทำให้การขนส่งทุกระบบยังเป็นไปตามปกติ และคล่องตัวขึ้นกว่าเดิม

ขณะเดียวกัน ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราชมายาวนานนับ ๑,๐๐๐ ปี ไม่เคยตกเป็นอาณานิคมหรือเมืองขึ้นของใคร และมีความเป็นกลางทางการเมืองระหว่างประเทศ กรณีสร้าง “คลองกระ” เพื่อใช้ประโยชน์ในการเดินเรือ และการค้าขาย ร่วมกันทั่วโลก จึงไม่มีเหตุผลอันใด ที่ผู้ใด หรือ ประเทศอื่น จะมาแบ่งแยกประเทศไทยได้ ดังนั้น การปลูกฝึสร้างอุปสรรคต่อต้านโครงการ “คลองกระ” โดยยกตัวอย่างการแบ่งแยกประเทศ หรือ ดินแดนเฉกเช่นคลองปานามา นับเป็นเหตุผลอคติ (Bias) เพื่อใช้ต่อต้านการสร้างความจริงให้ประเทศด้วยโครงการ “คลองกระ”

การสร้าง “คลองกระ” คือ การสร้างเส้นทางใหม่ ในการเดินเรือ ของโลก

แม้ประเทศไทย จะมีทางออกสู่ทะเล ทั้ง ๒ ด้านก็ตาม เรายังมีจุดอ่อน ด้านการขนส่งทางทะเล เนื่องจาก ลักษณะที่ตั้งของประเทศไทย มีความเสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ ตั้งขวางหรือ คร่อมอยู่ ระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และแปซิฟิก ทำให้ห่างไกลจากเส้นทางเดินเรือของโลก เสมือนตั้งอยู่ท้ายซอย จึงไม่ถือว่าเป็นศูนย์กลางการเดินเรือในภูมิภาค ทำให้เรือสินค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ จะเทียบท่า ณ ท่าเรือสิงคโปร์ ฮองกง เซี่ยงไฮ้ และมาเลเซีย เป็นหลัก ส่วนเรือสินค้าที่เข้ามาใช้ท่าเรือในประเทศไทย มีขนาดเล็ก ซึ่งจะขนถ่ายลำสินค้าขึ้นเรือแม่ ณ ท่าเรือหลักดังกล่าว กรณีนี้ เป็นสาเหตุทำให้ค่าใช้จ่ายการขนส่งสินค้าทางทะเลของไทย ยังอยู่ในระดับสูง มีผลต่อความสามารถแข่งขัน ด้านโลจิสติกส์และด้านต้นทุนของสินค้า

ดังนั้น การเกิดขึ้นของ “คลองกระ” จะสร้างภูมิรัฐศาสตร์ของไทย เปิดเส้นทางเดินเรือเชื่อมระหว่าง ๒ มหาสมุทร (มหาสมุทรอินเดีย และแปซิฟิก) ให้เป็นเส้นทางใหม่ในการเดินเรือของโลก หรือ สร้างให้ประเทศไทย เป็นเมืองท่า มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือของโลก

และสามารถแสวงหาผลประโยชน์ จากเศรษฐกิจ ทางทะเล ได้อย่างเต็มที่

การขนส่งสินค้าทางทะเล เป็นปัจจัยสำคัญ ของระบบการค้า ระหว่างประเทศ

จากอดีตสู่ปัจจุบัน และ อนาคต พิสูจน์ได้ว่าการขนส่งทางทะเล สามารถขนส่งสินค้า ได้คราวละ มาก ๆ และมีค่าระหว่างการขนส่งราคาถูกกว่า การขนส่งในรูปแบบอื่น ๆ สำหรับประเทศไทย การขนส่งสินค้าทั้งขาเข้า และขาออก เป็นการขนส่งทางทะเล

โดยส่วนใหญ่ จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความสามารถในการแข่งขันของตลาดการค้าโลก

จากรากเหง้า ความยากจน และความด้อยโอกาสของคนไทย ตลอดจน ความไม่เป็นธรรมความสังคม ยังตามหลอกหลอนผู้บริหารประเทศทุกยุคสมัย ส่งผลให้เกิดวิกฤตซ้อนวิกฤต ในรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้นำของไทยในยามนี้ ได้ตกอยู่ในสภาพกำลังต่อสู้กับ สงครามเศรษฐกิจ สงครามโรคภัย โควิด-19 และ สงครามวิกฤตศรัทธาต่อผู้นำ ดังนั้น หากผู้นำประเทศไทย สละเวลา ย้อนศึกษาบทเรียน และเกียรติประวัติ ของ “วินสตัน เชอร์ชิล” ดูบ้าง อาจมองเห็นโอกาสอยู่ในทุก ๆ อุปสรรค และกลยุทธ์ ในการสร้างศรัทธา ในภาวะวิกฤตเช่นนี้ ผู้นำต้องกล้าสร้างความปลอดภัยเปลี่ยนแปลงขึ้นใหม่ ดังเช่น การสร้างถนนหนทางแบบเดิม ๆ หรือ สะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) คงไม่สามารถแก้วิกฤตศรัทธาได้ การตัดสินใจสร้างโครงการ “คลองกระ” คือทางรอดในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และแก้วิกฤตศรัทธาในตัวผู้นำ จึงหมดยุคสมัยแห่งความกลัว ว่า “คลองกระ” จะแบ่งแยกประเทศ

“คุณแม่ตั้งครรภ์ ควบคุมน้ำหนักอย่างไรดี”

พ.อ.นพ.ยรรยงค์ อิมสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์ สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.)
กองบัญชาการกองทัพไทย

เรื่องการควบคุมน้ำหนักของคุณแม่ตั้งครรภ์ควรทำตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์ เพราะคุณแม่ที่ผอมเกินไปเสี่ยงต่อโรคติดเชื้อทำให้ลูกที่คลอดออกมา มักจะมีน้ำหนักแรกคลอดน้อย ในขณะที่คุณแม่ที่อ้วนเกินไปจะมีความเสี่ยงต่อโรคต่าง ๆ ทั้งก่อนตั้งครรภ์ เช่น โรคหัวใจขาดเลือด โรคนี้วินในถุงน้ำดี โรคที่เกิดขณะตั้งครรภ์ เช่น โรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ โรคความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ อีกทั้งอาจเกิดภาวะคลอดก่อนกำหนดและในช่วงเวลาคลอดก็ยังเสี่ยงต่อการคลอดยากเนื่องจากลูกมีขนาดค่อนข้างใหญ่เมื่อเทียบกับขนาดช่องเชิงกรานของคุณแม่ตั้งครรภ์ รวมถึงเสี่ยงต่อการติดเชื้อที่แผลฝีเย็บหรือแผลผ่าตัดคลอด รวมทั้งยังมีโอกาสตกเลือดหลังคลอดอีกด้วย

คุณแม่ตั้งครรภ์น้ำหนักควรเพิ่มเท่าไร

น้ำหนักตัวของคุณแม่ตั้งครรภ์ควรเพิ่มประมาณ ๑๐ ถึง ๑๒ กิโลกรัมตลอดช่วงตั้งแต่วินิจฉัยการตั้งครรภ์จนคลอด

• ในช่วง ๓ เดือนแรก

น้ำหนักคุณแม่อาจยังไม่เพิ่มหรือบางคนอาจน้ำหนักลดลงเพราะอาการแพ้ท้องรับประทานอาหารอะไรก็คลื่นไส้อาเจียนออกมาหมด ในช่วงนี้คุณแม่ตั้งครรภ์อ่อนไม่ต้องกังวลว่าลูกจะไม่ได้รับสารอาหารเพราะตัวอ่อนของลูกจะมีอาหารของลูกจากถุงไข่แดงตั้งแต่เกิด (ยังไม่ได้อาหารผ่านทางสายรกของคุณแม่) ในช่วง ๓ เดือนแรกของการ

BMI	Approximate weight you should aim to gain during pregnancy
20 or less	Between 12.5 and 18kg (or 28 – 40lb)
20 – 26	Between 11.5 and 16kg (or 25 – 35lb)
26 or above	Between 7 and 11.5kg (or 15 – 25lb)

ตั้งครรรน้ำหนักคุณแม่มักเพิ่มไม่เกิน ๒ กิโลกรัม ซึ่งมักจะยังคงไม่ออกว่าคุณแม่มีท้องยื่นออกมาจากการตั้งครรร

• ในช่วง ๔-๖ เดือน

น้ำหนักของคุณแม่จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นประมาณ ๔ ถึง ๕ กิโลกรัม ซึ่งรูปร่างภายนอก พอที่จะสังเกตเห็นได้แล้วว่าคุณแม่ตั้งครรรเริ่มอ้วนขึ้น แต่ยังสามารถใส่ชุดปกติได้ ในคุณแม่ตั้งครรรบางคนมีน้ำหนักขึ้นมาแล้วต้องเปลี่ยนไปใส่ชุดคลุมท้องแทน

• ในช่วง ๓ เดือนสุดท้าย

น้ำหนักของคุณแม่ตั้งครรรจะเพิ่มขึ้นประมาณครึ่งกิโลกรัมต่อสัปดาห์ หรือประมาณ ๕ ถึง ๖ กิโลกรัม ตลอดช่วง ๓ เดือนสุดท้ายของการตั้งครรร

รู้ทันร่างกายคุณแม่ตั้งครรรที่เปลี่ยนแปลง

ร่างกายของคุณแม่ตั้งครรรที่เปลี่ยนแปลงไป จากที่หุ่นสวยเอาจางร่างน้อยของคุณแม่กลับมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น ๑๐ ถึง ๑๒ กิโลกรัมโดยเฉลี่ย แบ่งน้ำหนักออกเป็นส่วนรายละเอียด ดังนี้

- น้ำหนักตัวของทารกในครรร ๓,๐๐๐ กรัม
- น้ำหนักของรก ๕๐๐ ถึง ๗๐๐ กรัม

“แม่ท้อง”
คุมน้ำหนักอย่างไรให้พอดี

- น้ำหนักน้ำคร่ำ ๑,๐๐๐ กรัม
- น้ำหนักกล้ามเนื้อตลก ๑,๐๐๐ กรัม
- น้ำหนักเต้านม ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ กรัม
- ปริมาณเลือดที่เพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ กรัม
- ปริมาณน้ำในร่างกายคุณแม่ที่เพิ่มขึ้น ๑,๕๐๐ กรัม
- ปริมาณไขมันที่สะสมในตัวคุณแม่เพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐ กรัม

สรุปว่าในน้ำหนักตัวของคุณแม่ตั้งครรรที่เพิ่มขึ้นมา ๑๐ ถึง ๑๒ กิโลกรัมนั้นเป็นไขมันที่สะสมในตัวคุณแม่ถึง ๓,๐๐๐ กรัม หากน้ำหนักตัวคุณแม่ตั้งครรรเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ก็จะกลายเป็นไขมันส่วนเกินที่ยากจะกำจัดออกได้ ยังไม่รวมถึงภาวะหน้าท้องลายและรอยแตกในส่วนอื่น ๆ ที่เกิดจากร่างกายขยายตัวในช่วงขณะตั้งครรรอีกด้วย ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงร่างกายย่อมมีผลต่อจิตใจของคุณแม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และถ้าคุณแม่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่น้ำหนักของคุณแม่จะค่อย ๆ ลดลงมาได้เองจนคุณแม่หลายคนพอมกว่าตอนก่อนคลอดอีกด้วย หากคุณแม่ออกกำลังกายควบคู่ไปกับการลดน้ำหนักหลังคลอดด้วยแล้วก็จะช่วยให้คุณน้ำหนักลดลงได้เร็วขึ้น

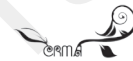

ควบคุมน้ำหนักช่วงตั้งครรภ์อย่างไร ให้อยู่ในเกณฑ์พอดี

น้ำหนักระหว่างตั้งครรภ์ของคุณแม่จะเพิ่มมากขึ้นหรือน้อยขึ้นอยู่กับารรับประทานอาหารของคุณแม่ คุณแม่ต้องการแคลอรีของอาหารที่รับประทานเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๒๐ จากที่เคยได้รับ ซึ่งอาหารครบ ๕ หมู่่นั้นมีประโยชน์และมีความจำเป็นสำหรับคุณแม่ตั้งครรภ์แต่ละคนไม่เท่ากัน คุณแม่ตั้งครรภ์ต้องรับประทานโปรตีนเพิ่มขึ้น เช่น เนื้อสัตว์ นม ไข่ ถั่ว เพื่อนำไปใช้ในการสร้างอวัยวะและส่งเสริมการเจริญเติบโตของลูกในครรภ์ รับประทานอาหารจำพวกแป้งน้ำตาลให้น้อยลง เช่น ข้าว ก๋วยเตี๋ยว และขนมหวาน เพราะระหว่างตั้งครรภ์ร่างกายจะนำคาร์โบไฮเดรตไปใช้น้อยลง และยิ่งคุณแม่ตั้งครรภ์ไม่ออกกำลังกายก็จะมีโอกาสอ้วนหรือน้ำหนักขึ้นง่าย นอกจากนี้คุณแม่ตั้งครรภ์ยังควรหลีกเลี่ยงหรือลดปริมาณกรดไขมันอิ่มตัวที่ได้จากน้ำมันสัตว์ น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม เพราะทำให้คุณแม่ตั้งครรภ์น้ำหนักขึ้นแต่ลูกในครรภ์อาจน้ำหนักไม่ขึ้นตามคุณแม่ไปด้วย

ทำอย่างไรถ้าน้ำหนักตัวคุณแม่ตั้งครรภ์ มากเกินไป

คุณแม่ตั้งครรภ์ไม่ควรใช้วิธีอดอาหารเพื่อควบคุมน้ำหนักหรือลดน้ำหนัก เพราะลูกน้อยในครรภ์จะไม่ได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตและสร้างอวัยวะ แต่ควรรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ครบถ้วนคุณค่าทางอาหารภายใต้การดูแลของสูติแพทย์ ไม่กินจุบจิบ และควรออกกำลังกายระหว่างตั้งครรภ์อย่างสม่ำเสมอ โดยยึดหลักการออกกำลังกายสำหรับคุณแม่ตั้งครรภ์ คือ ไม่รุนแรง ไม่หักโหม และไม่ก่อให้เกิดอันตราย เช่น การว่ายน้ำ การเดินเร็ว การเหยียดแขนขา การก้มตัวบิดตัว เป็นต้น นอกจากการออกกำลังกายจะช่วยควบคุมน้ำหนักคุณแม่ตั้งครรภ์แล้ว คุณแม่ยังได้ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพใจ นอนหลับได้ดีและยังทำให้ระบบขับถ่ายของเสียทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

เอกสาร และ ภาพอ้างอิงบทความนี้ :

<https://th.theasianparent.com>

<https://www.mamaexpert.com>

<https://www.baby.kapook.com>

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

(ภาค ๑)

โดย ปารมิตตา สุนทรนันท์

ตอนที่ ๑๒

“สิน รอดตายอย่างปาฏิหาริย์”

วันหนึ่ง หลังจากที่สิน และเพื่อนทั้ง ๑๔ คน เสร็จสิ้นกิจวัตรประจำวัน ต่างแยกย้ายกันไป ภูมิไคร่ ภูมิมัน ก่อนนอนคืนนั้น เมมได้พูดกับเพื่อน ๆ ทั้ง ๕ คน ถึงเรื่องชาวบ้านชอบเล่นการพนันหลายชนิด โดยเฉพาะกำถั่ว พ่อของเมม ชอบเล่น

เมม เล่าว่า... หลาย ๆ ครั้ง ที่แม่ของเมม ต้องเตือนรื้อกับการเล่นการพนันของพ่อ เมม อยากรู้ว่าทำไมพ่อจึงชอบเล่นนัก เคยแอบติดตามพ่อไป ได้เห็นผู้ใหญ่เล่น หลังจากนั้น เมม ก็ขอติดตามไปเฝ้าพ่ออยู่บ่อย ๆ และเห็นผู้ใหญ่เล่นจนจำได้ เมม นึกสนุกก็ขอเล่นบ้าง แม่มารู้ทีหลังว่า เมมแอบไปกับพ่อบ่อย ๆ แม่โกรธมาก แม่บอกว่าถึงห้ามพ่อไม่ได้ แม่จะไม่ยอมให้เมมเจริญรอยตามพ่อเด็ดขาด แม่ทำทุกอย่างที่จะให้ เมม ห่างพ่อ แม่จึงสนับสนุนให้เมมไปซ้อมศิลปะการต่อสู้ที่ บ้าน สิน ทุกวัน และสนับสนุนให้มาบวชในครั้งนี้ ทั้งยินดีที่จะให้ไปมาไหนก็ได้ ถ้าจะทำให้เมมมีอนาคต และตั้งแต่ เมม ไปฝึกวิทยายุทธ์ ที่บ้านสิน เมม ก็ไม่เคยไปเล่นการพนันกับพ่ออีกเลย ทำให้แม่เมม มีความสุขมาก

สิน และเพื่อน ๆ นอนฟังเมมคุยอย่างตั้งใจ ด้วยความที่ สิน เป็นคนสนใจใคร่รู้ ชอบที่จะศึกษาเรื่อง ใหม่ ๆ และกำลังก้าวสู่วัยที่อยากลอง จึงอยาก

รู้มากกว่า ทำไมชาวบ้านจึงชอบเล่นกัน และคิดอยากลองเล่นดูบ้าง จึงบอกให้เมม ไปหาอุปรถรเมาหัดเล่นกัน

วันรุ่งขึ้น หลังจากทำกิจวัตรประจำวันในภาคเช้าเสร็จ เมม ได้ชวน น้ำ ไปลาพระอาจารย์ทองดี กลับบ้านเป็นเพื่อนกัน และบอกว่าจะกลับมา ก่อนตะวันตกดิน พระอาจารย์ทองดี อนุญาต เสร็จสรรพ เมม และ น้ำ ก็กลับมาถึงวัดตามที่ตกลงกับท่านได้กวาดหน้ากุฏิ ช่วยเพื่อน ๆ

ตกเย็น สิบและเพื่อนทั้ง ๕ คน รีบเข้าไปใน
กฎเร็วกว่าปกติ เมื่อทุกคนเข้ามาครบแล้ว สิบ ก็บอก
ให้เมม สอนวิธีเล่นและเล่นให้ดู เมม เอาผ้าปูที่ด้าน
หน้าตัวเอง แล้ววางเมล็ดถั่วเขียว ๒๐๐ เม็ด ลงไป
สิบ เห็นดังนั้น ก็รีบมานั่งใกล้เมม ชด ลิงห์ ลอย น้ำ
เห็นดังนั้นก็มาร่วมนั่งล้อมวงดู เมม เริ่มสอนวิธีการ
เล่นแก่สิบ โดยมีเพื่อนทั้ง ๔ คน นั่งดูด้วย เมม สอน
ไปหลาย ๆ เที้ยว ก็หัดให้สิบและเพื่อนลองเล่นเองเลย
สิบ เริ่มเล่นเป็น

คืนนั้น ได้จุดไฟนั่งเล่นจนถึงเกือบ ๖ ทุ่ม จน
สิบ เริ่มเล่นได้คล่องแคล่ว จึงได้ล้มตัวลงนอน

คืนต่อมา สิบอยากลองเป็นเจ้ามือจริง ๆ ดูสัก
ครั้ง เสร็จจากกิจวัตรประจำวัน สิบ ได้ชวนเพื่อนทั้ง
๕ คนเข้าไปในกฎเร็วกว่าปกติเหมือนกับเมื่อวาน

สิบ เริ่มตั้งวงเป็นเจ้ามือด้วยตัวเอง เพื่อนทั้ง
๕ คน ก็มานั่งล้อมกันเป็นวงกลม เล่นกันไปลุ่นกันไป
ด้วยความเพลิดเพลิน และทำหาย และมันก็ได้ทำให้
สิบรู้ว่า เพราะเหตุนี้เอง ชาวบ้านจึงชอบกันนัก และ
สิบก็หยุดเล่น บอกให้ชตนำเมล็ดถั่วไปทิ้งไกล ๆ และ
บอกกับเพื่อน ๆ ว่า พวกเราจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนัน
ชนิดใด

เหตุการณ์ทุกอย่างในกฎคืนนี้ ได้อยู่ในสายตา
ของอาจารย์เทียน เพราะได้สงสัยมาตั้งแต่คืนก่อนที่
จุดไฟสว่างถึง เทียงคืน และคืนนี้ยังได้จุดสว่างอีก เห็น
ผิดสังเกต พระอาจารย์เทียน ได้แอบมาดู จึงเห็น
เหตุการณ์ต่าง ๆ ในกฎ และอาจารย์เทียน ได้เดินไป
เก็บเมล็ดถั่ว ที่ชตนำไปทิ้งที่พุ่มไม้ มาไว้เป็นหลักฐาน
เพื่อนำไปรายงานแก่ พระอาจารย์ทองดี

เช้าขึ้นมา พระอาจารย์เทียน เดินไปหาพระ
อาจารย์ทองดี ที่เพิ่งจะกลับจากการบิณฑบาต ตั้งใจ
จะรายงานพฤติกรรมของสิบและเพื่อน ยังไม่ทันได้
รายงาน พระอาจารย์ทองดี ก็รีบบอกอาจารย์เทียน
ให้เตรียมตัวออกไปที่หมู่บ้าน เพราะญาติโยมเสีย
ชีวิตแต่เช้ามีด พระอาจารย์เทียน สอบถามถึงบ้าน
และรายละเอียดของผู้ตายจาก พระอาจารย์ทองดี

เรียบร้อยแล้ว ได้ไปจัดเตรียมสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้
แล้วรีบเดินทางไปที่

กระทั่งหลังเพล พระอาจารย์เทียน เดินทาง
กลับมาถึงวัด จึงได้นำเรื่องของ สิบ ไปรายงานพระ
อาจารย์ทองดี พร้อมมอบเมล็ดถั่วที่เก็บเอาไว้ได้ให้เป็น
หลักฐาน พระอาจารย์ทองดีโกรธและผิดหวังในตัวสิบ
มาก เพราะสิบเป็นแบบอย่างที่ดีมาตลอด แต่กลับมา
ทำในเรื่องที่เสียหายและผิดวินัยเช่นนี้ ความผิดของ
สิบ ครั้งนี้ หากสืบสาวราวเรื่องแล้วเป็นความจริง โทษ
ของสิบนั้น พระอาจารย์ทองดี ตั้งไว้ต้องหนักกว่าคน
อื่นหลายเท่า เพราะนอกจากจะเป็นผู้นำเพื่อนในกลุ่ม
แล้ว สิบ ยังเป็นหัวหน้าที่ดูแลกฎ หลังนี้

พระอาจารย์ทองดี รุดไปหาสิบและเพื่อน ๆ ที่
ศาลาการเปรียญ เห็นทุกคนกำลังช่วยกันเก็บกวาด
ศาลาการเปรียญและชำระล้างภาชนะอยู่ พระอาจารย์
ทองดี จึงตะโกนเรียกสิบและเพื่อนที่นอนร่วมกฎเดียว
กันทั้งหมด ให้ไปพบที่พระอุโบสถ สิบ และ เพื่อนทั้ง
๕ คน ก็คาดเดาว่าอาจจะเป็นเรื่องเมื่อคืนนี้ แต่ก็ยังไม่
แน่ใจ จึงต่างคนต่างนั่งไม่พูดจาอะไร และเดินตาม
พระอาจารย์ทองดีไปยังพระอุโบสถ ส่วนเพื่อน ๔ คน
ที่เหลือ ิ่ง และสงสัย ว่าทำไมไม่เรียกพวกตนไปด้วย
ระหว่างเดินไป สิบ ได้บอกแก่ ชด และ เพื่อน
ทั้ง ๔ คนว่า หากการที่พระอาจารย์ทองดี เรียกไปเข้า
พบครั้งนี้เป็นเรื่องการฝึกเล่นก่าถั่วเมื่อคืนนี้ ตนจะ
สารภาพ และ ขอเป็นคนรับผิดชอบเองทั้งหมด ชด รีบ
พูดขึ้นมาว่า...

“มิได้ดอก คุณหนู ถ้าเป็นเรื่องนี้จริง ๆ คุณหนู
ก็จักสารภาพมิได้เป็นอันขาด พระอาจารย์ทองดี ท่าน
เคร่งวินัยนัก โทษคงจักหนักเป็นแน่ พี่ชด มีหน้าที่ดูแล
คุณหนู แต่มิได้ห้ามปราบ พี่ชด ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้
และพี่ชด ก็โตที่สุดในกลุ่ม”

“ข้าก็ว่าเอียงพี่ชด คุณหนูสิน จักสารภาพมิได้
ดอก ข้าเองก็ผิดนัก ที่พูดเรื่องการเล่นก่าถั่ว ขึ้นมาพูด
ให้ทุกคนฟัง เลยทำให้คุณหนูคิดจักลอง จึงทำให้เกิดเรื่อง
เอียงนี้ขึ้น คุณหนูอย่าได้คิดเรื่องจักสารภาพ ข้ายินดี

จักสารภาพเอง เพราะข้าเป็นคนต้นเรื่อง มิใช่คุณหนู”
น้ำรีบพูดต่อจากเมฆว่า...

“ข้าเองก็ผิดนัก เยี่ยงพี่เมฆ ข้าเป็นคนไปหา
เมล็ดถั่ว ๒๐๐ เม็ด กับพี่เมฆ และ ข้าก็เล่นด้วยจนดึก
เช่นกัน ถ้าใครเป็นเยี่ยงไร ข้าก็จักเป็นเยี่ยงนั้นด้วย
“ลอย กับ สิงห์ก็ออกความเห็นเหมือนกันกับทุกคน
ทั้งยินดีจะรับผิดชอบ และต่างยืนยันจะไม่ให้สิน สารภาพ
“ข้าขอบน้ำใจ พี่ชด พี่เมฆ และ ไอ้หน้า ไอ้สิงห์ ไอ้ลอย
แต่ข้าขอยืนยัน ถ้าเป็นเรื่องนี้จริง ๆ ข้าต้องสารภาพ
ให้ทุกคนเดือดร้อนน้อยที่สุด เพราะข้าเป็นคนสั่งให้
พวกเจ้าจัดหาทั้งหมด ถ้าข้ามีต้องการทดลอง เรื่องมัน
ก็มีเกิดขึ้น ท่านตาสอนข้าเสมอ ลูกผู้ชายออกสามศอก
ทำอะไรต้องกล้ารับ อย่าโยนความผิดให้คนอื่นมันไว้
ศักดิ์ศรี พวกเจ้าอย่าทำให้ข้าต้องเสียศักดิ์ศรีเลย ข้ารู้
ว่าทุกคนรักและห่วงข้า แต่อย่าห่วงข้าเพียงแคตัวข้า
จงห่วงศักดิ์ศรีข้าด้วย ข้าผิดข้าก็รู้อยู่แก่ใจ” เมื่อ สิน
พูดจบ ทุกคนนิ่งอึ้ง เพราะต่างรู้ว่า เมื่อ สิน ตัดสินใจ
แล้ว คำไหนคำนั้น โดยเฉพาะการที่สิน ได้นำเรื่อง
ศักดิ์ศรีขึ้นมาพูด ยิ่งทำให้ทุกคนพูดอะไรต่อไปไม่ได้ คง
ได้แต่คิดว่า เอาก็เอา! ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายอะไร
ก็คงเพียงโดนลงโทษตามกฎหมายของวัด หรือ อาจารย์
ลงโทษลูกศิษย์

ใกล้จะถึงหน้าพระอุโบสถ ชด ได้พูดทิ้งท้ายว่า
“แต่มันอาจจักมิได้เป็น เยี่ยงที่พวกเราคิดก็ได้นะ พระ
อาจารย์ทองดี อาจจักเรียกพวกเรามาด้วยเรื่องอื่น”

“อันใดจักเกิด ก็เกิด เดี่ยว ก็รู้” เมฆ พูดใน
ที่สุด

ถึงหน้าพระอุโบสถ สิน กับชดและเพื่อนรักทั้ง
๔ คน เดินรวมกันเป็นกลุ่มเข้าไปข้างใน เมื่อเข้ามาถึง
ตรงที่เคยนั่งฟังพระอาจารย์ทองดี สอน ก็เห็นพระ
อาจารย์ทองดีนั่งรออยู่ด้วยสีหน้าเคร่งขรึม และ จ้อง
มองพวกตน อย่างเอาเรื่อง ถึงตอนนี้ ทุกคนเริ่ม
หวั่น ๆ และค่อนข้างจะมั่นใจแล้วว่าถูกเรียกมาด้วย
เรื่อง อะไร

ทั้ง ๖ คน ใจดีสู้เสือ ค่อย ๆ ลอดตัวลงนั่ง ตรง
หน้าพระอาจารย์ทองดี ที่กำลังจ้องมองพวกตนทีละ

คนอย่างไม่ลดละ สลับไปสลับมา และสุดท้ายสายตา
ก็มาหยุดอยู่ที่สิน ทั้ง ๖ คนอยู่ในอาการที่สงบ นั่งก้ม
หน้า ไม่กล้าสบสายตากับพระอาจารย์ทองดี เพราะ
ตั้งแต่พวกตนเข้ามาเป็นเด็กวัดที่นี่ ไม่เคยเห็นพระ
อาจารย์ทองดี มีท่าทางเช่นนี้ บรรยากาศอยู่ในความ
เงียบสงบ ทันใดเสียงหนึ่งก็ดังขึ้น

“รู้ตัวกันแล้วใช้รีไม่ ว่าข้าเรียกพวกเอ็งมาด้วย
เรื่องอันใด” พระอาจารย์ทองดีถามด้วยท่าทางจะเคঁ
ให้ สารภาพมาก่อน แต่ทุกคนนิ่งสงบ ยังไม่มีใคร
ตอบ เพราะยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นเรื่องใด... พระ
อาจารย์ทองดี จึงถามขึ้นมาอีกด้วยเสียงที่ดังกว่าเดิม
“มิได้ยิน ที่ข้าถามกันรี? เป็นลูกผู้ชายทำได้ ทำไมมิก
กล้ารับ” สินรีบตอบขึ้นมาอย่างรวดเร็ว

“ถ้าเป็นเรื่องเมื่อคืน กระผม ขอสารภาพ ครับ
กระผมเป็นคนชักชวนทุกคนเล่น”

“แล้วคนอื่น ๆ หละ” พระอาจารย์ทองดี ตวาด
เสียงดัง และจ้องหน้า ๕ คนที่เหลือ

“กระผมก็เล่นด้วยกันครับ “ทั้ง ๕ คนสารภาพ
หมดเปลือก ว่าใครทำหน้าที่อะไร และ ชด ได้พูดเสริม
ว่า...

“แต่เราไม่ได้เล่นพนันเอาเงินเอาข้าวของกัน
ขอรับ”

“แล้วพวกเอ็งเล่นเพื่ออันใดกัน”

สินได้สารภาพความคิดของตนเองอย่างหมด
เปลือก แม้ทุกคนจะสารภาพ และ บอกเหตุผลในการ
เล่นแต่พระอาจารย์ทองดี ก็ยังมองว่าเป็นเรื่องผิดอยู่ดี
หากไม่ลงโทษ เกรงว่าเด็กวัดเหล่านี้ จะเห็นว่าการเล่น
การพนันเป็นเรื่องปกติ และหาทางนำมาเล่นอีก
อาจจะติดเป็นนิสัยและกลายเป็นคนติดการพนัน ใน
วันข้างหน้า จึงได้ประกาศกับเด็กวัดทั้ง ๖ คนว่า “ไม่
ว่าพวกเอ็ง จักบอกว่าเล่นด้วยเหตุผลอันใด มันก็
เป็นการผิดกฎผิดวินัยที่ข้าได้ตั้งไว้ ยังไง ข้าจักต้อง
ลงโทษ พวกเอ็งทุกคนตามกฎหมาย ตามสถาน”

พระอาจารย์ทองดี หยุดพูดชั่วขณะ แล้วหันไป
มองที่สิน และพูดว่า “โดยเฉพาะเจ้าสิน ข้าจักต้อง
ลงโทษเอ็งด้วยสถานหนัก เพราะนอกจากเอ็งจักเป็น

ตัวตั้งตัวตีชวนเพื่อนเล่นแล้ว เอ็ง ยังเป็นหัวหน้าดูแล กฎีหลังที่พวกเอ็งใช้เล่น และอีกประการ เอ็งยังเป็นผู้ช่วยครูฝึกศิลปะการต่อสู้ของข้า ศิษย์วัดทั้งรุ่นเล็ก อย่างพวกเจ้าและรุ่นใหญ่ ก็ให้การนับถือเจ้า การที่ เจ้าพาเพื่อนทำการเยี่ยงนี้ เป็นการเสียเกียรติครูฝึก นัก ข้าจ้กต้องลงโทษเจ้าด้วยสถานหนัก หนักกว่า เพื่อนเอ็งทุกคน”

“ขอรับ”

สินรับคำพระอาจารย์ทองดี ด้วยสีหน้าเศร้า อย่างคนสำนึกผิด ในขณะที่ชดและเพื่อนรัก ทั้ง ๔ คน มีสีหน้าเศร้าและขมขื่น ด้วยความสงสารสิน เพราะ สิน ไม่ได้เป็นเพียงเพื่อนของพวกเขาอย่างเดียว แต่ ครอบครัวยังเป็นผู้มีบุญคุณ ให้โอกาส และ เอื้อเพื่อต่อพวกเขาตลอด ทั้ง ๕ คน หันไปมองสิน และกำลังจะเคลื่อนตัวขยับ เข้าไปนั่งชิดสิน เพื่อปลอบใจ เสียงประกาศิต ของพระอาจารย์ทองดีก็ได้ดังขึ้น มาอีกครั้ง...

“พวกเอ็ง! ไม่ต้องไปสงสารเจ้าสิน มันดอก เพราะพวกเอ็งก็มีโทษของพวกเอ็ง อยู่มิใช่น้อย และ ข้าจ้กสั่งลงโทษพวกเอ็งทั้ง ๕ คนก่อน แล้วจึงจ้กเอา เจ้าสิน ไปลงโทษตามสถานของมัน”

“ขอรับ” ทั้ง ๕ คน รับคำพระอาจารย์ทองดี พร้อม ถอนหายใจ เพราะไม่มีอะไรจะไปต่อรอง

“เอาหละ... พวกเอ็งทั้ง ๕ คน จงฟัง ข้าจ้กกัก บริเวณให้พวกเอ็งอยู่ในนี้ มิให้กระดิกออกไปไหน จนกว่าจ้กได้รับคำสั่งจากข้า และข้าจ้กมิให้พวกเอ็ง กินข้าวเย็น ให้กินได้แต่น้ำเปล่า ข้าจ้กให้ศิษย์วัดรุ่น ใหญ่ ๒ คนมาคุมพวกเอ็ง และเมื่ออยู่ในนี้ พวกเอ็งจ้ก ต้องทำหน้าที่ ๒ ประการ

ประการที่หนึ่ง... เช็ดถูทำความสะอาดพระ อุโบสถ ให้สะอาดในทุกซอกทุกมุม หากข้ากลับมาแล้ว เห็นไม่สะอาด ข้าจ้กยังมีปล่อยตัว จนกว่าพวกเอ็งจ้ก กลับไปทำใหม่ให้สะอาด

ประการที่สอง... เมื่อเช็ดถูสะอาดแล้ว พวก เอ็งจ้กต้องนั่งสมาธิอยู่ที่นี้จนกว่าข้าจ้กกลับมา หากข้า

กลับมาแล้ว คนคุมรายงานข้าว่าพวกเอ็งคุยกันไม่หั่นสมาธิ ข้าก็จ้กมีปล่อยตัว แล้วให้พวกเอ็งนั่งใหม่ จนกว่าข้าจ้กพอใจ พวกเอ็ง เข้าใจกันรึไม่...”

“เข้าใจขอรับ”

“ถ้าเยี่ยงนั้น พวกเอ็งก็ปฏิบัติกันเสียแต่เดี๋ยวนี้”

“ขอรับ” ทั้ง ๕ คน รับคำของพระอาจารย์ทองดี อย่างไม่มีข้อแม้ ตั้งเป็นนักโทษ พระอาจารย์ทองดี ลูกขึ้น เตรียมจะเดินออกจากพระอุโบสถ แล้วหันมา สั่งสินว่า...

“อ้าว... เจ้าสิน ตามข้ามา”

สิน เดินตามพระอาจารย์ทองดี เพื่อไปรับ โทษทัณฑ์อย่างว่างาย พระอาจารย์ทองดี พาสินเดิน ไปยังท่าน้ำ ที่อยู่ติดกับบริเวณวัดและ นำตัวสินลงไป แล้วมัดมือคร่อมไว้อยู่กับบันไดท่าน้ำ สิน ไม่ได้ขัดขืนอะไรและยอมให้พระอาจารย์ทองดี ลงโทษแต่โดยดี

เมื่อลงโทษตามวิธีการของตัวเองเสร็จ พระ อาจารย์ทองดี ได้กลับเข้าวัดและปฏิบัติศาสนกิจตาม ปกติ เนื่องจากวันนี้ในหมู่บ้านมีญาติโยมเสียชีวิต จึง เป็นภาระของทางวัดที่จะต้องดูแลและ นำเอา เตรียม พิธีการต่าง ๆ ช่วย จึงทำให้วันนี้พระอาจารย์ทองดี มี กิจยุ่งทั้งทางวัด และทางหมู่บ้าน จึงหลงลืมลูกศิษย์ ที่ตัวเองได้ทำโทษไว้

เวลาพลบค่ำ พระอาจารย์ทองดีจึงนึกขึ้นมาได้ และ รู้สึกตกใจเป็นอย่างมาก เพราะเวลานี้เป็นเวลา ที่น้ำในแม่น้ำจะต้องเอ่อล้นขึ้นฝั่งเป็นประจำ พระ อาจารย์ทองดี จึงรีบสั่งให้พระลูกวัด ไปปล่อยตัวลูก ศิษย์ทั้ง ๕ คนที่ลงโทษไว้ในพระอุโบสถ ส่วนพระ อาจารย์ทองดี ชวนพระลูกวัดไปดูที่ท่าน้ำ ปรากฏว่า ไม่พบเด็กชายสิน

พระอาจารย์ทองดีตกใจมาก เกรงว่าเจ้าสิน จะเป็นอะไร ทั้งเป็นห่วงลูกศิษย์ ทั้ง เกรงเจ้าพระยา จักรี จึงสั่งให้ไปตามเด็กวัดมาช่วยกันค้นหา

ชด และเพื่อนรักทั้ง ๔ คน รวมทั้งเพื่อนคน อื่น ๆ รู้ข่าวต่างตกใจ รีบวิ่งไปที่ท่าน้ำกันอย่าง

จำลองหน้า เพื่อน ๆ ต่างแยกย้ายกันวิ่งค้นหา ในที่สุด
ก็มีคนมองเห็น ร่างลายนอยอยู่ในน้ำ ผีตรงข้ามทำน้ำ
นี้ โดยมือยังผูกติดเสาบันไดที่ถอนหลุดและลอยน้ำ
ออกมา จึงตะโกนบอก พระอาจารย์ทองดี

ขต มองเห็นไม่รอช้า รีบกระโดดลงน้ำว่ายข้าม
ไปอย่างรวดเร็ว และในทันทีนั้น เมฆ สิงห์ และ ลอย
ก็กระโดดลงน้ำว่ายตามกันไปอย่างไม่คิดชีวิต เจ้าน้ำ
หัวจุก ที่ตัวเล็กที่สุดในกลุ่ม กำลังตั้งท่ากระโดดตาม
พระอาจารย์ทองดี มองเห็นตะโกนห้ามบอกอย่าลงไป
เพราะลงไปกันมากแล้ว ให้รอช่วยตอนมาขึ้นฝั่งทางนี้

เจ้าน้ำ ยอมฟังอาจารย์ แต่ยืนกระวนกระวาย
สายตาค้องไปที่สินที่ลอยน้ำอยู่ เพื่อนคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้
ถูกลงโทษก็เป็นห่วงสินไม่น้อยเหมือนกัน

ใช้เวลาไม่นาน ขต เมฆ สิงห์ และลอย ก็ช่วย
กันพยุงหอบหัวสิน ขึ้นฝั่งจนสำเร็จ “น้ำ เด็กหัวจุก”

วิ่งไปกอดสินที่ยังนอนหมดเรี่ยวแรงอย่างไม่มีแรง
จะพูด น้ำร้องไห้พร้อมเอามือเขย่าตัวสินและพรวด
พรรณนา “คุณหนูอย่าตายนะ คุณหนูอย่าตายนะ”

พระอาจารย์ทองดี เดินเข้ามาหาสินอย่าง
รวดเร็ว และเอามือลูบศีรษะ ใบหน้า ฝ่าเท้า และทั่ว
เรือนร่างของสินและทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้
ทั้งด้วยความสงสารและด้วยความดีใจ พร้อมกับกล่าว
ขอโทษลูกศิษย์ว่า...

“เจ้าสิน เอ๊ย...ข้าขอโทษ ข้าไม่ตั้งใจ ด้วยความ
หวังดีของข้าแท้ ๆ แต่กลับจกทำให้เอ็งต้องเกือบ
สิ้นชีวิต”

โปรดติดตามตอนต่อไป

ภูมิปัญญาไทยในการนำสมุนไพรมาใช้ตามวิถีไทย แนวคิดของ พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (๑)

ผศ.ดร.ณรงค์ โพธิ์พฤษานันท์
narong.p@rmutp.ac.th

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่านครับ บทความฉบับนี้เป็นบทความแรกในนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อเผยแพร่สาระความรู้ในทางวิชาการ วิเคราะห์และศึกษาเรียนรู้เรื่องสมุนไพรไทย ภูมิปัญญาไทย เพื่อนำเสนอแนวคิดบางประเด็นเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย เพื่อสุขภาพของคนไทย เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพื่อสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ฉบับนี้จึงขอแนะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ “กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์” ในประเด็น “บทบาทพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ กับการจัดการความรู้ภูมิปัญญาสมุนไพรไทย” ในฐานะ “หมอพร” หมอสมุนไพรไทยพื้นบ้าน

หลายท่านคงจะรู้จักเป็นอย่างดี เพราะทรงเป็นบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถ และมีน้ำพระทัยอันดีงาม อีกทั้งด้วยคุณประโยชน์อย่างมหาศาลที่ทรงสร้างให้กับประเทศและกองทัพเรือ ได้รับการยกย่องให้เป็น “พระบิดาแห่งราชนาวีไทย” แม้พระองค์จะสิ้นพระชนม์ไปแล้วก็ตามแต่ก็ยังทรงเป็นที่รัก

ของประชาชนถึงทุกวันนี้ ประชาชนทั่วไปมักเรียกพระองค์ว่า “เสด็จเตี้ย” โดยเฉพาะทหารเรือและชาวบ้านที่อยู่ตามหัวเมืองชายฝั่งทะเล ต่างก็นิยมตั้งศาล หรือพระบรมราชานุสาวรีย์ของพระองค์ขึ้นเพื่อเป็นสถานที่สักการบูชา และเป็นสิริมงคลสำหรับชาวเรือ ด้วยเชื่อว่าเมื่อออกทะเลคราวใด วิญญาณของพระองค์จะปกป้องรักษาเรือให้เดินทางกลับมาโดยสวัสดิภาพ สำหรับชาว พ.พ. (พนิตยการพระนคร) มักจะเรียกพระองค์ว่า “เสด็จพ่อ” เปรียบเหมือนพ่อคือครูคนแรก

“ภูมิปัญญาไทย” หรือ “ภูมิปัญญาท้องถิ่น” เป็นมรดกที่มีการสืบทอดกันมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน การสืบทอดภูมิปัญญาไทยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการบอกเล่าปากต่อปากจากบิดามารดา ปู่ย่าตายาย ซึ่งถ่ายทอดภูมิปัญญาให้ลูกหลาน ซึ่งเป็นการสืบทอดภายในตระกูลหรือจากครูถ่ายทอดสู่ลูกศิษย์ โดยส่วนใหญ่ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้ภูมิปัญญาไทยหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลาย ๆ ด้านได้สูญหายไปตามกาลเวลา เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์และการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมที่เน้นเทคโนโลยีและ

วิทยาการสมัยใหม่ ประกอบกับการไม่ได้รับความสนใจอย่างจริงจังจากภาครัฐ จากปัญหาดังกล่าวในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีหลายหน่วยงานได้เข้ามามีบทบาทเพื่อต้องการฟื้นฟูภูมิปัญญาไทย โดยมีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน รวมทั้งประชาชน

บทความแรกนี้ขอแนะนำประวัติคร่าว ๆ นะครับ ผมเองก็ไม่ได้เป็นนักประวัติศาสตร์ แต่อยากแนะนำในเชิงสังคมวิทยา ย้อนดูอดีตประวัติกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ว่า มีความเป็นมาอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของท่าน และท่านเกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทยด้านสมุนไพรไทยอย่างไร หวังว่าท่านผู้อ่านคงไม่เบื่อก่อนนะครับ เริ่มด้วยมารู้จักนามเดิมของท่านชื่อ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ ประสูติเมื่อ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ ท่านทรงเป็นพระราชโอรสลำดับที่ ๒๔ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕

๕ พิธีสมรสพระราชทาน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงขอหม่อมเจ้าทิพยสัมพันธ์ พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมพระภาณุพันธุวงศ์วรเดช พระราชทานให้เป็นพระชายาเสด็จในกรมหลวงชุมพรฯ

ได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานน้ำพระมหาสังข์ ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๔๓ เวลา ๕ โมง มีเลี้ยงน้ำชาประชุมพระบรมวงศานุวงศ์ และมีงานราตรีสโมสร ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกที่พิธีเสกสมรส จัดงานราตรีสโมสรคู่บ่าวสาว ให้เชิญทั้งไทย ทั้งฝรั่ง มีการเดินรำอย่างธรรมเนียมสากลด้วยเป็นพิเศษ

แต่ทว่าเป็นที่สลดสะเทือนใจนัก เพราะหลังจากเสกสมรสไม่กี่ปีต่อมา ความรักของหม่อมเจ้าทิพยสัมพันธ์กับเสด็จในกรมฯ ก็มีได้ราบรื่นดังงามตามพระประสงค์ของสมเด็จพระพุทธเจ้า

หลวง หม่อมเจ้าทิพยสัมพันธ์ ทรงมีเหตุให้น้อยพระทัยพระสวามี ทรงตั้งมาพิชิตชีพิตักษัย เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ และได้รับพระราชทานเพลิงศพในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๑

กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้รับการศึกษาขั้นต้นในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ จากนั้นทรงเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ในพระบรมมหาราชวัง ขณะที่มีพระชนมายุได้ ๑๓ พรรษา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบรมชนกนาถโปรดให้เสด็จไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษพร้อมกับพระอนุชาธิราช พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ซึ่งขณะนั้นยังดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าชิราวุธ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้ทรงเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายเรือ ซึ่งถือว่าเป็น “ชาวไทยพระองค์แรก” ที่ทรงไปศึกษาวิชาทหารเรือในประเทศอังกฤษ และอยู่ที่ประเทศอังกฤษเป็นเวลา ๖ ปี จนสำเร็จการศึกษาในระดับนายเรือและพระองค์ได้เข้าประจำการในราชนาวีอังกฤษอีกด้วย

เมื่อจบการศึกษา เสด็จกลับประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ และทรงเข้ารับราชการในกองทัพเรือไทย และโปรดเกล้าฯ สถาปนาขึ้นเป็นกรมหมื่น มีพระนามจารึกตามพระสุพรรณบัฏว่า “**พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นชุมพรเขตอุดมศักดิ์**” และในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ พระบรมชนกนาถได้โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ ในขณะที่ทรงดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในกองทัพเรือ ได้ทรงปฏิบัติพระกรณียกิจที่สร้างความเจริญให้กับกองทัพเรือเป็นอย่างมาก และสำคัญที่สุด ทรงปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนนายเรือ เนื่องจากทรงปรารถนาที่จะให้กองทัพเรือมีนายทหารที่มีความสามารถมากขึ้น จะได้ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยชาวต่างประเทศอีกต่อไป

ในขณะนั้นผู้ที่เดินเรือได้มีเพียงแต่ชาว

ภาพที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระราชโอรส

ตะวันตกเท่านั้น ส่วนพวกอาสาจามที่เดินเรือได้บ้างก็เดินเรือได้เฉพาะแต่ในอ่าวไทยเท่านั้น แม้ว่าในขณะนั้นได้มีการจัดตั้งกรมทหารเรือ และโรงเรียนนายเรือขึ้นแล้วก็ตาม กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์จึงทรงริเริ่มเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนนายเรือแบบใหม่ให้มีวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานอย่างมาก เช่น วิชาช่างกล แผนที่ ดาราศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา และตรีโกณมิติ ไม่เพียงแต่หลักสูตรเท่านั้น ท่านยังวางระเบียบแบบแผนภายในโรงเรียนนายเรือ คือ ให้นักเรียนที่มีอายุใสมากกว่าหรือรุ่นพี่ปกครองรุ่นน้องตามชั้นลงมาตามลำดับ ซึ่งพระองค์เองทรงดูแลควบคุมอีกชั้นหนึ่ง ต่อมาทรงเห็นว่าวิชาช่างกลนั้นมีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่าวิชาการทหาร ดังนั้นจึงทรงก่อตั้งโรงเรียนนายช่างขึ้น สำหรับเป็นสถานที่สอนวิชาเกี่ยวกับเครื่องกลโดยเฉพาะ โรงเรียนนายเรือมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๙ โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดด้วยพระองค์เอง ส่งผลให้กองทัพเรือยึดถือวันดังกล่าวของทุกปีเป็น **“วันกองทัพเรือ”**

พระองค์ได้ขอพระราชทานที่ดินบริเวณ

อำเภอสัตหีบ เพื่อสร้างเป็นฐานทัพเรือเนื่องจากอ่าวสัตหีบเป็นอ่าวที่มีขนาดใหญ่ มีน้ำลึก มีเกาะน้อยใหญ่รายล้อมรอบสามารถบังคลื่นลมได้ดี

กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ได้ดำเนินการของโรงเรียนนายเรือให้มีความเจริญก้าวหน้านับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อบ้านเมืองอย่างยิ่ง เนื่องจากกิจการทหารเรือในประเทศไทยขณะนั้นยังไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนและประสิทธิภาพก็ยังคงอ่อนแออยู่มาก การที่เป็นเช่นนี้ทำให้การป้องกันประเทศไร้ประสิทธิภาพ อีกทั้งในขณะนั้นประเทศในแถบยุโรปก็ทำการล่าอาณานิคมกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะดินแดนในแถบอินโดจีนกำลังเป็นเป้าหมายหลักในเวลานั้น เพราะฉะนั้นกองทัพเรือย่อมมีความสำคัญในการป้องกันประเทศให้รอดพ้นจากการเป็นประเทศอาณานิคมของต่างชาติ

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ ได้เปลี่ยนพระยศเป็นพระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหมื่นชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการสืบลำดับพระบรมวงศานุวงศ์ ต่อมาโปรดเกล้าฯ สถาปนากรมทหารเรือขึ้นเป็นกระทรวงทหารเรือ ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเสนาบดี แต่ทรงดำรงตำแหน่งได้

ภาพที่ ๒ “หมอพร” กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พระราชโอรส
ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพียงปีเดียวก็ประจวบ จึงต้องขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตออกเป็นนายทหารกองหนุน จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ จึงกลับเข้ารับราชการทหารอีกครั้งหนึ่งในตำแหน่งจเรทหารเรือ ต่อมาในปีเดียวกันนั้นได้ทรงเลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นนายพลโท ครั้งหนึ่ง กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์เป็นผู้ที่เดินทางไปจัดซื้อเรือรบที่ประเทศในยุโรป โดยทรงเลือกเรือเรเดียนจากประเทศอังกฤษ และประทานนามเรือลำนั้นว่า “พระร่วง” จากนั้นได้ทรงเป็นผู้นำเรือเดินทางจากประเทศอังกฤษมาประเทศไทยด้วยพระองค์เอง จึงถือว่ากรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ทรงเป็นนายทหารเรือไทยพระองค์แรกที่บังคับเรือในระยะทางที่ไกล เรือพระร่วงดังกล่าวเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ บำเหน็จความชอบครั้งนี้โดยการเลื่อนบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็นกรมหลวง มีพระนามจารึกในพระสุพรรณบัฏว่า “พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์” ทรงศักดินา ๑๕,๐๐๐ ไร่ (ศักดินาในสมัยนั้น)

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เลื่อนพระยศทางทหารเป็น “นายพลเอก” นอกจากพระกรณียกิจเกี่ยวกับทหารที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น อีกสิ่งหนึ่งที่ทรงมอบให้กับกองทัพเรือคือ เพลงปลุกใจ เช่น เพลงดอกประดู่

และเพลงเกิดมาทั้งที เป็นต้น การที่ทรงนิพนธ์เพลงเหล่านี้ขึ้นก็ด้วยทรงต้องการให้ทหารเรือทุกคนมีความรู้สึกรักและต้องการปกป้องแผ่นดินไทยให้รอดพ้นจากศัตรูที่เข้ามารุกราน รวมถึงทรงต้องการให้ทหารเรือมีความสามัคคี กล้าหาญ เข้มแข็ง อดทน เด็ดเดี่ยว มีวินัย และรักษาเกียรติของตน เพลงที่พระองค์ทรงนิพนธ์ยังคงเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงกันอยู่ในกองทัพเรือทุกวันนี้

กิจการภายในกองทัพเรือ ทำให้กิจการกองทัพเรือมีความเจริญมากขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เกิดจากพระปรีชาสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของพระองค์โดยแท้ ด้วยเหตุนี้ทรงได้รับพระราชทานให้ดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชาการทหารเรือ แต่ทรงดำรงตำแหน่งนี้ได้ไม่นานก็ทรงลาออกจากราชการ เนื่องจากทรงพระประชวรด้วยโรคภายใน แต่ในระหว่างที่ทรงพักรักษาตัวก็ได้ทรงอยู่เฉย แต่ได้ทำคุณประโยชน์ให้กับประชาชนเป็นอันมาก คือ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ได้ทรงศึกษาวิชาการแพทย์แผนโบราณจนมีความรู้ความชำนาญได้ดำเนินการจัดการความรู้ดังกล่าว อีกทั้งยังทรงทำการทดลองค้นคว้าหาการรักษาโรคชนิดใหม่ และทรงสามารถปรับปรุงยาฉบับเดิมให้มีประสิทธิภาพในการรักษามากขึ้น กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์เป็นผู้ที่มีพระอัธยาศัยดี และมีน้ำใจดีต่อผู้ป่วยที่ยากจนอยู่เสมอ แม้แต่ชื่อของพระองค์ก็โปรดให้ผู้ช่วยเหล่านั้นเรียกพระองค์ว่า “หมอพร” ทรงรับรักษาผู้ป่วยโดยไม่คิดค่ารักษาพยาบาลแต่อย่างใด

๕ หมอพร หมอสมุนไพร่ของชาวบ้าน

เมื่อทรงลาออกจากราชการแล้ว จึงศึกษาวิชาแพทย์แผนโบราณจนชำนาญและรับรักษาโรค ให้ประชาชนทั่วไป โดยไม่คิดมูลค่าจนเป็นที่

ภาพที่ ๓ พระคัมภีร์อติสาระวรรค ณ เรือนหมอมพร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เลื่องลือว่ามีหมอมรินหารรักษาป่วยไข้ได้อย่างหาย เป็นปลิดทิ้ง

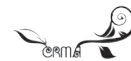
ทรงเห็นว่าการช่วยชีวิตคน เป็นบุญกุศลแก่พระองค์ จึงทรงมานะเล่าเรียนกับพระยาพิษณุฯ หัวหน้าหมอมหลวงแห่งพระราชสำนัก และทรงพยายามค้นคว้า ปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าจะทรงชำนาญชำนาญ ในกิจการแพทย์ฝ่ายแผนโบราณแล้วก็ตาม แต่จะไม่ทรงยินยอมรักษาใครเป็นอันขาด จนกว่าจะได้รับการทดลองแม่นยำแล้วว่าเป็นยาที่รักษาโรคชนิดนั้นให้หายขาดได้อย่างแน่นอน ทรงเขียนตำรายาสมุดข่อยด้วยฝีพระหัตถ์ของพระองค์เองชื่อ **“พระคัมภีร์ อติสาระวรรคโบราณะกรรม และปัจจุบันะกรรม”**

นอกจากกิจการทหารเรือที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ยังทรงมีพระปรีชาสามารถในด้านอื่น ๆ อีกหลายแขนง ได้แก่ ด้านศิลปะ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ทรงเป็นผู้

ที่มีฝีมือในด้านนี้มากพระองค์หนึ่ง ภาพฝีพระหัตถ์ที่สวยงามที่ยังคงปรากฏให้เห็นจนทุกวันนี้คือ ภาพผนังโบสถ์ ที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท เป็นภาพพุทธประวัติของพระพุทธเจ้า ตอนโปรดปัญจวัคคีย์ นอกจากนี้ยังทรงมีฝีมือในเรื่องของศิลปะการต่อสู้ โดยเฉพาะเรื่องมวย และกระบี่กระบอง กรมหลวงชุมพร

เขตอุดมศักดิ์ ยังโปรดให้ทหารเรือทั้งหลายฝึกซ้อมศิลปะการต่อสู้เหล่านี้ด้วย ทรงต้องการให้นายทหารเรือได้มีวิชาการต่อสู้ และได้ออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ

หลังจากที่ทรงลาออกจากราชการได้ไม่นาน พระองค์ทรงประชวรและสิ้นพระชนม์ ในขณะที่ประทับอยู่ที่หาดทรายรี ปากน้ำเมืองชุมพร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๔๖๖ เวลา ๑๑.๔๐ น. โดยกองทัพเรือยึดถือวันดังกล่าวเป็น **“วันอาภากร”** ในขณะที่ทรงมีพระชนมายุเพียง ๔๔ พรรษา นี่คือนิราลัยของพระองค์คร่า ๆ ของพระองค์ยังมีอีกมากมาย ฉบับนี้ขอจบเรื่องราวต่าง ๆ ของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ไว้เพียงเท่านี้ โปรดติดตามเรื่องราวฉบับต่อไปครับ

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย

บทที่ ๘ มิติแห่งสงคราม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

เช้าวันนั้น ธรณินเดินทางมาส่งอาทิตยาที่อยู่
ในคราบของแม่กับลูกน้อยที่ริมถนนเพชรเกษม
พร้อมคำอวยพรให้ปลอดภัย สหายชายอีกคนหนึ่ง
รับหน้าที่เป็นเพื่อนเดินทางต่อไปยังอีกฟากของเทือก
เขาบรรทัดสู่ตัวเมืองตรังด้วยรถสองแถวประจำทาง

ก่อนลือทิ้งสิ่งจะเริ่มหมุน อาทิตยาหันไป
สบสายตารถมินอีกครั้งความรักความห่วงใยยังคง
ถ่ายทอดผ่านสายตาคู่นั้นชัดเจนไม่เปลี่ยนแปลงใน
ใจหญิงสาวเกิดความว่าเหวขึ้นมาทันทีทันใด ความ
รู้สึกจากการเดินทางที่ต้องเสี่ยงภัยทุกอย่างก้าวเช่นนี้
คงไม่เกิดขึ้นหากมีธรณินร่วมเดินทางมาด้วย

แต่ก็นั่นแหละ...เรื่องส่วนรวมต้องมาก่อน
เรื่องส่วนตัว และหลังจากส่งมอบแม่หนูน้อยให้กับ
แนวร่วมคุณหมอสามีภรรยาแล้ว อาทิตยาก็เดินทาง
กลับทันทีพร้อมด้วยสัมภาระที่เพิ่มขึ้น ๑ กล่องใหญ่
ซึ่งเป็นยาและเวชภัณฑ์ที่คุณหมอช่วยจัดหาไว้ให้
เพื่อนำไปใช้ในเขตงาน

อาทิตยานั่งปะปนมากับผู้โดยสาร ถึงตอนนี้
แดดลมและประสบการณ์กว่าสองปีของชีวิตนักรบ

ทบท. ทำให้เธอดูไม่แตกต่างจากชาวบ้านทั่วไปนัก
ไม่มีใครให้ความสนใจเธอเป็นพิเศษเหมือนเมื่อครั้ง
เดินทางเข้าพื้นที่ครั้งแรก เธอจึงรู้สึกผ่อนคลายและ
นั่งปล่อยความคิดไปกับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างไม่รู้จุด
หมาย ลมเย็นที่พัดปะทะใบหน้ายิ่งทำให้รู้สึกชุ่มชื้น

แต่อาทิตยาไม่รู้ตัวเลยว่า เธอกำลังถูกเฝ้า
ติดตามจากชายคนหนึ่งซึ่งขณะนี้นั่งอยู่ตรงที่นั่ง
ตอนท้าย นาน ๆ ครั้งเขาก็เหลือบสายตาดูเธอเสีย
ครั้งหนึ่งอย่างมีความมุ่งหมาย...

อาทิตยาไม่รู้ว่า คลินิกของแนวร่วมคุณหมอ
สามีภรรยาคู่นั้นได้ตกเป็นเป้าหมายด้านการข่าวของ
ทางราชการมานานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ
หลัง ๆ เมื่อมีการปะทะต่อสู้กันมากขึ้น คลินิกแห่งนี้
ก็ถูกวางกำลังเฝ้าตรวจไว้ตลอดเวลาวันละ ๒๔
ชั่วโมง ดังนั้นการมาถึงของอาทิตยาเมื่อสายที่ผ่าน
มาจึงไม่รอดพ้นสายตาของเจ้าหน้าที่ไปได้

รถโดยสารสองแถวสายตรัง-พัทลุงวิ่งใกล้ช่วง
เส้นทางเขาพับผ้าไปทุกขณะ จิตใจของอาทิตยา
โอบยิบขำทิวเขาบรรทัดไปสู่จุดนัดพบซึ่งป่านนี้

ธรณีนคนทีเธอรักคงมารอคอยอยู่แล้วตามนัดหมาย ความรู้สึกว่าเหว่เริ่มหายไป แทนที่ด้วยความรู้สึก มั่นคงปลอดภัยซึ่งเกิดขึ้นเสมอเมื่อมีธรณีนอยู่ใกล้

กระทั่งรถโดยสารค่อย ๆ ชะลอตัวหยุด สมาธิของหญิงสาวจึงกลับคืน เธอชะเง้องหน้ามองผ่านไป บริเวณถนนเบื้องหน้าก็เห็นด่านตรวจของเจ้าหน้าที่ กำลังตรวจรถที่จอดรอเป็นแถวอยู่ยาวเหยียด

ผ่านประสบการณ์มาถึงตอนนี้ แม้จะไม่ตื่นตระหนกเหมือนครั้งแรก ๆ แต่กระนั้นก็ยังอดหวั่นไหวไม่ได้ อาทิตยาสุดลมหายใจเข้าปอดเต็มที่แล้วค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจออกช้า ๆ เธอจึงรู้สึกดีขึ้น สมาธิมั่นคงขึ้น ก่อนจะพยายามทำตัวให้เป็นปกติ จนกระทั่งถึงคราวของรถโดยสารที่เธอนั่งมา...

ชายคนหนึ่งที่นั่งมาทำรถยนต์ขับตัวก้าวลงจากรถ แวบหนึ่งที่อาทิตยาหันไปสบตาอย่างไม่ตั้งใจ แต่สัญชาตญาณบางอย่างที่รู้สึกได้นั้นทำให้เธอถึงกับตัวชาไปวูบหนึ่งคล้ายพบเห็นลางสังหรณ์บางอย่าง เธอสุดลมหายใจเข้าปอดอีกครั้ง พยายามทำตัวให้เป็นปกติ

ชายคนนั้นลงจากรถแล้วเดินตรงเข้าไปหาเจ้าหน้าที่ด่านตรวจซึ่งตอนนี้อาทิตยารับรู้แล้วว่า เป็นด่านของเจ้าหน้าที่ทหารล้วน ๆ ซึ่งจะเคร่งครัดมากกว่าด่านของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรืออาสาสมัคร ทุกคนอยู่ในเครื่องแบบที่รัดกุมเป็นระเบียบ อาวุธประจำตัวอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หลังจากพูดคุยด้วยหน้าตาท่าทางเคร่งเครียดชั่วระยะเวลาหนึ่ง ทหารเกือบสิบนายก็วางกำลังรายล้อมรถโดยสารคันที่อาทิตยานั่งมาไว้ เสียงปลดห้ามไกจากอาวุธในมือดังเกือบพร้อมกัน

“ขออภัยในความไม่สะดวก...ขอเชิญทุกท่านลงจากรถครับ” นายทหารหนุ่มท่าทางเป็นหัวหน้าเดินมาที่ทำารถแล้วประกาศด้วยเสียงสุภาพแต่เด็ดขาด ผู้โดยสารซึ่งมีอยู่ ๗-๘ คน ค่อย ๆ ทอยลงมายืนอยู่ทำารถ นายทหารผู้ออกคำสั่งเดินสำรวจผู้โดยสารแต่ละคนอย่างจริงจัง ขณะกำลังอีกส่วนทำการตรวจค้นสัมภาระบนรถอย่างละเอียด ราย

ล้อมด้วยส่วนคุ้มกันที่อยู่ในสภาพพร้อมรบเต็มที่

นายทหารหนุ่มเดินผ่านผู้โดยสารมาทีละคน ๆ จนกระทั่งมาหยุดยืนตรงหน้าอาทิตยา ทันทีที่สายตาสบกัน เขาก็ชะงักอยู่ชั่วขณะแล้วยกมือขวาขึ้นหงายดูสิ่งของบางอย่างที่ถือไว้ในอุ้งมือ

ในนั้นมีภาพถ่ายใบหน้าของใครคนหนึ่ง...

เขาเหลือบมองใบหน้าของหญิงสาวที่ยืนอยู่ตรงหน้าสลับไปมากับภาพถ่ายในมือ ทำท่าครุ่นคิดอยู่ครู่ใหญ่แล้วถามด้วยน้ำเสียงสุภาพแต่เสียดแทงลึกเข้าไปถึงหัวใจ...

“ขอโทษ...คุณอาทิตยาใช่ใหม่มั้ยครับ ?”

หญิงสาวแทบไม่สามารถทรงกายอยู่ได้ ขณะที่กำลังรวบรวมสมาธิเพื่อหาทางออกจากเหตุคับขัน เฉพาะหน้านั้นเอง ทหารคนหนึ่งก็หิ้วกล่องสัมภาระยาและเวชภัณฑ์ที่เธอนำมาจากคุณหมอแนวร่วมมาวางไว้ตรงหน้า

“ของคุณใช่ใหม่มั้ยครับ ?”

ผ่านภพวางหนังสือพิมพ์รายวันที่รายงานการข่าวการนิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมในธรรมศาสตร์โดยละเอียดลงบนโต๊ะทำงานในกองบัญชาการกองทัพภาคที่ ๔ แล้วเอนกายพิงพนักเก้าอี้ หยิบบุหรี่ยอดใหม่ขึ้นจุด หมุนแก้อ้อหันทิศทางไปนอกหน้าต่างอย่างไร้จุดหมาย แล้วครุ่นคิดถึงเรื่องราวที่ผ่านมาซึ่งจบลงด้วยนิรโทษกรรม

หวนรำลึกถึงภาพการล้อมปราบที่ธรรมศาสตร์ที่เห็นด้วยตาของตัวเองในสายของวันที่ ๖ ตุลาคม รวมทั้งรายงานภาพและเหตุการณ์ที่ผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศถึงความทารุณของเหตุการณ์ครั้งนั้นที่ได้ประจักษ์ในเวลาต่อมา เขารู้สึกเวทนามักกับผู้ถูกกระทำซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็ก ๆ นักศึกษาทั้งนั้น

ในด้านลึกของความเป็นมนุษย์ เขาปฏิเสธความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับคนที่ไม่มีทางต่อสู้ เหมือนอย่างที่เขาเคยกล่าวในที่ประชุมว่า สงครามไม่ใช่การสังหารหมู่ การสังหารหมู่เป็นอาชญากรรม และเขาเคยประสบความสำเร็จในการผลักดันความคิดนี้สู่ที่ประชุมของนายทหารในกองทัพภาคที่ ๔ มาแล้ว

แต่อีกด้านหนึ่งของความเป็นทหารซึ่งมีหน้าที่พิทักษ์เอกราชและอธิปไตยของชาติ เขาหรือใคร ๆ ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า เหล่านักศึกษาพวกนี้แหละที่เข้าไปสร้างความสำเร็จให้กับ ทปท.จนกลายเป็นศัตรูตัวฉกาจที่กำลังเป็นคู่ต่อสู้ที่สำคัญในทุกภูมิภาคประเทศ

นึกถึงเด็กหนุ่มสาวสองคนที่เขาและชายชาญได้ช่วยชีวิตไว้เมื่อเข้าวันกลียุคที่ธรรมศาสตร์ ซึ่งบัดนี้เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า เด็กสาวคนนั้นก็คือเจ้าของนามอาทิตยาที่วันนี้เธอเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของ ทปท. ค่ายเขาแค้นที่กำลังทวีความเข้มแข็งทั้งด้านการทหารและการเมืองขึ้นทุกขณะ

ชีวิตมิได้มีเพียงสองด้าน การสงครามก็มีใช้เพียงการเป็นผู้ฆ่าหรือผู้ถูกฆ่า ระหว่างด้านทั้งสองนี้ยังมีเชื้อใยบาง ๆ ของความเป็นมนุษย์เชื่อมโยงอยู่

ก้าวเดินมาบนถนนแห่งสงครามมานับถึงวันนี้ก็ไม่น้อยแล้ว จะอย่างไรผ่านภพก็ยังเชื่อว่าสงครามไม่ใช่อาชญากรรม หากยังคงมีสัดส่วนแห่งมนุษยธรรมอยู่ เพียงยากที่จะกำหนดเส้นแบ่งที่ชัดเจนเท่านั้น

การตัดสินใจนิรโทษกรรมของรัฐบาลครั้งนี้สำหรับผ่านภพแล้วด้านหนึ่งทำให้เขารู้สึกโล่งใจ คำถามและภาพของเหตุการณ์ที่เคยวนเวียนอยู่ในห้วงของความคิดซึ่งหาทางออกไม่ได้ บัดนี้ดูเหมือนจะได้รับการปลดปล่อยไปแล้วเปลาะหนึ่ง แต่ครั้นเมื่อจิตใจที่ปล่อยเป็นอิสระไร้จุดหมายเริ่มกลับคืนสู่สมานธิ สายตาที่เลื่อนลอยผ่านหน้าต่างห้องทำงานไปอย่างไร้จุดหมายเริ่มปรับโฟกัสชัดเจนกับภาพเบื้องหน้า

ภาพทิวเขาพรหมคีรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาบรรทัดที่อยู่ห่างไปไม่ถึง ๑๐ กิโลเมตร จึงชัดเจนอยู่ในครรลวงจักขุ

ห่างจากตัวกองบัญชาการกองทัพภาคที่ ๔ ในตัวเมืองนครศรีธรรมราชไปไม่ถึง ๒๐ กิโลเมตร ในระยะที่ปืนใหญ่ยิงถึง ที่นั่นคือรังใหญ่อีกแห่งหนึ่งของ ทปท.ที่ยังคงมีนักรบ ทปท.พร้อมจะเคลื่อนพล

มาโรมรันกับพวกเขา ซึ่งแน่นอนว่าในจำนวนนั้นย่อมมีนักศึกษาพวกเดียวกันที่เพิ่งได้รับนิรโทษกรรมเข้าร่วมต่อสู้ด้วย...

ผ่านภพกลับไปสู่วังวนแห่งปัญหาในใจที่ยังหาทางออกไม่ได้อีกครั้ง

“มีรายงานข่าวด่วนครับ...” เสียงจากเสมียนดังขึ้นดังเขาออกจากความคิดคำนึงพร้อมกับแฟ้มเสนอเซ็นที่ยื่นส่งข้ามโต๊ะมาให้ ผ่านภพรับแฟ้มแล้วเปิดออก เป็นข่าวที่ส่งมาจากวิทยุซึ่งบันทึกไว้ด้วยลายมือบนกระดาษเขียนข่าวบาง ๆ สีฟ้าอ่อน ข้อความในนั้นทำให้เขาต้องอ่านทวนเป็นครั้งที่ ๒ เพราะแทบไม่เชื่อตัวเองจากการอ่านครั้งแรก

รายงานจากหน่วยกำลังในจังหวัดตรังถึงผลการจับกุมผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้สองคนพร้อมยา เครื่องเวชภัณฑ์และอาวุธปืนพก ๑ กระบอก ผู้ถูกจับกุมเป็นชายหนึ่งคนและหญิงอีกหนึ่งคน

ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่เป็นผู้หญิงมีชื่อจัดตั้ง ‘สหยาตาว’ และตรงกับเจ้าของนามอาทิตยาตามภาพถ่ายที่ได้รับจากกองทัพภาค ๔

หลังจากการซักถามเบื้องต้น ขณะนี้หน่วยกำลังนำตัวผู้ถูกจับกุมทั้งสองเดินทางมาส่งยังกองทัพภาค ๔ เพื่อดำเนินการต่อไป...

ในพื้นที่อันกว้างขวางของค่ายวชิราวุธอันเป็นที่ตั้งของกองบัญชาการกองทัพภาคที่ ๔ นั้น นอกจากเป็นที่ตั้งของหน่วยทหารและบ้านพักของข้าราชการและครอบครัวทหารแล้ว มีเรื่องแปลกอยู่อย่างหนึ่งคือ ในบริเวณใจกลางค่ายกลับเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อ ‘บ้านชะเอียน’ ซึ่งประกอบด้วยบ้านเรือนไม้ที่สีหลังคาเรือน ทั้งหมดล้วนเป็นชาวมุสลิมทั้งสิ้น มีสุเหร่าเล็ก ๆ อยู่แห่งหนึ่งสำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ชุมชนแห่งนี้อยู่อาศัยกันมาตั้งแต่ก่อนตั้งค่ายเมื่อประมาณก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มุขของดี มาฝาก

ฉบับนี้ ขอนำเรื่องเกี่ยวกับประเทศจีน ตอนที่ ๒ ต่อจากฉบับที่แล้ว มาฝากครับ ขออภัยที่ต้องแบ่งเป็น ๒ ตอน ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดของหน้ากระดาษ หวังว่าสมาชิกรับให้อภัย

๑๕ ข้อ ที่จะทำให้คุณเข้าใจจีนตั้งแต่อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต (ต่อ)

๘. โมเดลแบบเน้นลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ด้วยการเน้นสร้างเมืองมันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย รัฐบาลจีนเองเป็นคนพูดว่า “ตอนนี้จีนเจอความท้าทายหนักหนาสาหัส ทั้งภายใน และภายนอก (สงครามการค้า)” ส่วนความท้าทายภายในตอนนี้ เป็นปัญหาใหญ่ นั่นคือ การผลิตที่เกินตัว มากเกินไป ต้องบอกว่าเป็นปัญหาที่เสมือนเป็นระเบิดเวลาเลย เหตุผลคือช่วงรัฐบาลก่อนเน้นลงทุนอย่างหนัก ทำให้เศรษฐกิจโตช่วงหนึ่ง เพราะต้องเอาวัตถุดิบ เช่น เหล็ก ซีเมนต์ เป็นต้น มาสร้างถนน สนามบิน แต่ไม่ได้ดูความจำเป็นหรือความต้องการที่แท้จริง สิ่งที่เกิดขึ้นคือ การผลิตมากเท่าเดิม มากกว่าความต้องการใช้ ทำให้เกิดปัญหานี้สิน การผลิตเกินตัว และปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา

๙. ยุทธศาสตร์ Belt and Road (一带一路) คือหนึ่งในคำตอบ

ยุทธศาสตร์ Belt and Road (一带一路) คือการเชื่อมจีนให้เข้ากับประเทศในเอเชีย

กลาง ตะวันออกกลาง และอาเซียน เอเชียตะวันออกทั้งหมด “เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วยให้จีนสามารถส่งออกสินค้า หรือบริการที่สนองต่อความต้องการในประเทศจีนไปยังต่างประเทศได้” และนี่คือสิ่งที่ คนทั้งโลกสามารถเรียนรู้จากจีนได้

๑๐. จีนมุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยี AI และ 5G จีนเน้นพัฒนาทั้ง AI และ 5G ไปพร้อม ๆ กัน เพราะแม้ว่าสหรัฐจะมีโปรแกรมเมอร์เก่งที่สุดในโลก แต่ AI ที่มีข้อมูลเยอะที่สุด คือจีน

“เพราะ AI จะฉลาดได้ก็ต่อเมื่อมีข้อมูลป้อนให้มาก ๆ ซึ่งจีนได้เปรียบเพราะมีข้อมูลมหาศาล” ในขณะที่ 5G มีความเร็วกว่า 4G กว่า ๑๐๐ เท่า

คำถาม คือ ทำไมจีนต้องทุ่มสุดตัว กับเทคโนโลยี AI, 5G เพราะจะช่วยตอบทุกโจทย์ เรื่องเศรษฐกิจได้ทั้งหมด ก่อนหน้านั้น จีนเน้นแต่ผลิตสินค้าเป็นจำนวนมาก คือเน้นแต่ปริมาณ แต่ไม่เน้นคุณภาพ แต่การใช้ AI ประยุกต์เข้ากับ อุปกรณ์เทคโนโลยี (ที่วิ วิทยุ ลำโพง ตู้เย็นอัจฉริยะ) จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับเศรษฐกิจจีนได้อย่างมหาศาล

๑๑. เทคโนโลยียุคใหม่มีส่วนช่วยจัดระเบียบสังคม

“ตอนนี้จีนรู้หมดเลยว่าตรงไหนคนไม่จับจ่าย ใช้สอย ตรงไหนมีปัญหาหนี้สิน” และที่พูดถึงกันมาก

ก็คือการใช้เทคโนโลยีมาช่วยให้คะแนนคนจีนด้วยกันเอง (ที่เรียกว่า social credit score 社会信用体系 หรือจิตพิสัยสังคม) เช่น ถ้าเราขับรถฝ่าไฟแดง ก็จะมีใบสั่งมาส่งที่บ้าน หรือถ้าไม่ข้ามถนนทางม้าลาย คนจีนก็จะถูกตัดคะแนน (ทำให้อาจจะเสียสิทธิบางอย่างไป เช่น การโดยสารเครื่องบิน เป็นต้น) จะเห็นชัดว่า ตอนนี้จีนมองว่าเทคโนโลยีตอบโจทย์การเมือง และการสร้างเสถียรภาพทางสังคมไปพร้อม ๆ กัน

.....

๑๒. สงครามการค้ายังไม่จบง่าย ๆ เพราะทฤษฎีหมู่สามชั้น

สงครามการค้าน่าจะยังไม่จบในระยะสั้น ๆ นี้... เราจะเห็นภาพของการนั่งโต๊ะเจรจากัน แล้วก็ต่อรองกัน แล้วจากนั้นก็ทะเลาะกันอีก ทำให้เกิดความผันผวนมาก

“เหตุผลคือ ทฤษฎีหมู่สามชั้น เพราะการทำสงครามการค้ารอบนี้ ไม่ใช่เหตุผลแค่เรื่องการค้าเท่านั้น”

เพราะถ้าสหรัฐบอกว่า ปัญหาสงครามการค้าเกิดจากการค้าขายที่ไม่เป็นธรรมทำให้สหรัฐขาดดุลการค้า “ถ้าอย่างนั้นก็ให้จีนซื้อถั่วเหลืองมากขึ้นหน่อย ซื้อเครื่องบินมากขึ้นหน่อยก็จบแล้ว”

คำตอบคือไม่จบ เพราะความขัดแย้งนี้ฝังรากลึก หมู่ชั้นที่ ๒ คือเรื่องเทคโนโลยี “ใครก็ตามที่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้เร็ว และใช้อย่างกว้างขวางได้มากกว่า ก็จะมีรายได้เปรียบ” จีนมีความได้เปรียบ สองอย่างคือ ข้อมูลมหาศาล มีกล้องวงจรปิด ทุกมุมเมือง มีข้อมูลมหาศาลมาก ช่วยทำให้ระบบ AI พัฒนาได้ไกล ได้เก่งมากขึ้น และการที่รัฐบาลจีนทุ่มสุดตัว เพราะมองว่าจะตอบโจทย์ทุกความท้าทายที่จีนกำลังเจออยู่ได้

“สังเกตให้ดีๆ บริษัทยักษ์ใหญ่ของจีนอย่าง Baidu (百度) Alibaba (阿里巴巴) Tencent (腾讯) ก็บอกว่าตัวเองเป็นบริษัท AI

ที่กำลังจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลมหาศาล” “ส่วน هواเหว่ย (หัวเว่ย 华为) ก็บอกว่า “เค้าคือผู้นำ 5G มีสิทธิบัตร 5G ในครอบครองกว่า ๑๘% ของทั้งโลก” นี่ยังไม่นับยุทธศาสตร์ made in china ๒๐๒๕ ที่จะทำให้จีนก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจด้านเทคโนโลยีในอีกไม่กี่ปี แต่การแข่งขันเรื่องเทคโนโลยี ไม่ได้แข่งขันว่าใครจะซื้อมือถือมากกว่ากัน ทุกวันนี้เทคโนโลยีมันผูกกับความมั่นคงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือ หมู่ชั้นที่ ๓: “เราคงเคยได้ยินสหรัฐบอกว่า ถ้าคุณใช้ 5G ของ هواเหว่ย (หัวเว่ย 华为) สหรัฐจะไม่เชื่อมต่อกับเรา เพราะในทางเทคนิคอาจจะถูกติดตั้ง มัลแวร์ แล้วส่งข้อมูลกลับไปจีน ทำให้โดนตรวจสอบยกมาก”

นั่นเลยทำให้สหรัฐมองว่าเป็นปัญหาด้านความมั่นคงด้วย

.....

๑๓. ระยะเวลาจีนก็ยังมีเรื่องดี ๆ อยู่มากมาย ข้อแรก กำลังซื้อของชนชั้นกลาง ซึ่งมีนิยามว่า กำลังเป็นชนชั้นกลางรุ่นใหม่ หากว่าจีน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มรายได้ เพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนยากจนในจีนได้สำเร็จ จะทำให้จีนมีคนชั้นกลาง ๖๐๐ ล้านคน คิดเป็นสองเท่าของประชากรสหรัฐเลย

นอกจากนี้จีนเองก็ยังเป็นประเทศที่มีบัณฑิตที่เรียนจบวิทยาศาสตร์มากที่สุดในโลก “สหรัฐอาจจะมีคนเก่งที่สุดในโลกอยู่สหรัฐก็จริง แต่ถ้านับคนระดับกลาง ๆ จะเห็นว่าจำนวนผู้ของจีนไม่ได้”

.....

๑๔. แต่ก็ยังเต็มไปด้วยความเสี่ยงที่ห้ามกระพริบตา

หนึ่งในปัญหา คือโครงสร้างประชากรที่บิดเบี้ยว ปัญหาของจีนคือ กำลังจะเป็นประเทศที่มีผู้สูงอายุจำนวนมาก เพราะมีนโยบายที่ทำให้โครงสร้างประชากรมีความบิดเบี้ยว

เหตุผลหลัก ๆ คือ มาจากนโยบายลูกคน

เดียว ทำให้แรงงานในยุคนี้ลดมหาศาล ถึงขั้นเจอ
ภาวะขาดแคลนแรงงาน สิ่งที่ยังแก้ปัญหาวันนี้คือ ต้อง
เน้นสร้างอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงมาก เน้น
โรงงานหุ่นยนต์ โรงงานอัจฉริยะ เป็นต้น

แต่ก็ยังมีปัญหาอื่นยังมีอีก เช่น ความเสี่ยง
ทางการเมือง ความเสี่ยงด้านกำลังซื้อ และยังไม่แนบ
ว่าถ้าสงครามการค้า ยกระดับ เป็นสงครามเย็น ก็จะมี
ยังทำให้มีความผันผวนมากขึ้น

.....

๑๕. ภายใต้วิกฤติ ย่อมมีโอกาสซ่อนอยู่เสมอ
ถึงบทสรุปส่งท้ายแล้ว ภาษาจีน คำว่า
เว่ย จี (危機) ที่แปลว่าวิกฤตินั้น ประกอบไปด้วย
ตัวอักษร สองตัวคู่กัน คือ “เว่ย 危” แปลว่า
วิกฤติ และ “จี 机” แปลว่า โอกาส

ข้อดีของจีนคือ จีน disrupt ตัวเอง เปลี่ยน
แปลงตัวเอง ปรับกลยุทธ์ตลอดเวลาหลายสิบปี
ที่ผ่านมา พอเจอวิกฤติอะไรก็ตามก็จะมองหา
โอกาส หาวิธีในการแก้ไขเสมอ ตอนนี้ จีนยังคงเดิน
หน้ายุทธศาสตร์ AI และเร่งพัฒนาเทคโนโลยี

เพราะมองว่าเป็นคำตอบทุกด้านของจีน ซึ่งจีนก็ยัง
คงพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างเหมาะสม แต่ไม่
สามารถทำมากมายได้อย่างในอดีต

“เพราะตอนนี้สิ่งที่สำคัญคือการควบคุม
ความเสี่ยงทางการเงิน ต้องทำให้วิกฤติไม่เกิดขึ้น จะ
ไม่มีวิกฤติเปิดปากกึ่งโดยเด็ดขาด” เพราะรัฐบาลจีน
คุมทุกภาคส่วนในระบบเศรษฐกิจ มีการปล่อยหนี้
ให้กับรัฐวิสาหกิจ และยังคงเดินหน้า ยุทธศาสตร์
belt and road และพยายามควบคุมความเสี่ยงจาก
สงครามการค้า บางคนอาจจะทำให้ตัวเองเป็นวิกฤติ
เสียเอง ในขณะที่บางคนก็อาจจะมองว่าวิกฤติเป็น
โอกาส

“ถ้ามองว่าวิกฤติเป็นโอกาส เราก็เดินหน้า
รับมือกับความเสี่ยงแบบรอบด้าน แล้ววิกฤติก็จะ
เป็นโอกาสเสมอ”

ขอขอบคุณ www.tam-eig.com

เกมอักษรไขว้

จงวงกลมรอบคำต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ข้างใต้นี้ ให้ครบ

เสนาศึกษา

ส่งคำตอบได้ที่ เข้าร่วมกลุ่ม

ส่งคำตอบได้ตั้งแต่บัดนี้ ถึง ต.ค. ๖๓ มีรางวัลสำหรับคนตอบถูกต้องและเร็วที่สุด ๑ รางวัล (๑ คน / ๑ เกม / ๑ รางวัล)

งจจวาง งูเห่า งูสามเหลี่ยม งูกะปะ งูเขียวหางไหม้ งูแมวเซา งูทับสมิงคลา งูปล้องหวายหัวดำ
งูสาบสอคอดแดง งูเขียวบอน งูเขียวร้อน งูทางมะพร้าว งูสิงหางลาย งูสิงตาโต งูสิงหางดำ
งูอด งูสายม่าน งูปล้องฉนวน งูเขียวพระอินทร์ งูปลิง งูวงช้าง งูปีแก้ว งูหลาม งูหลามปากเป็ด
งูกันขบ งูพังกา งูทางแถมกาญจน์ งูเขียวตุ๊กแก

ง	เ	ช	ย	ว	พ	ร	ะ	อ	น	ท	ร	ง	ง	ก	ง	ข	บ	ง
ป	ง	เ	ช	ย	ว	ร	อ	ง	สิ	ง	ง	ป	สิ	บ	ง	บ	ไ	เ
ล	เ	จ	ง	แ	ม	ง	เ	ช	า	ฟ	เ	ล	น	แ	ท	พ	ห	ช
อ	ช	ง	ง	ส	ฝ	ง	ป	แ	ก	ว	ห	น	ห	ก	บ	ง	ง	ย
ง	ย	ป	ง	อ	ม	ป	ง	ง	สิ	ง	า	พ	า	ไ	ส	ส	สิ	ว
ฉ	ว	แ	ง	ห	า	ล	ท	ง	ง	ง	อ	ง	ง	ง	มิ	า	ง	ตุ
น	ตุ	ก	ว	ป	ห	ง	า	ล	ง	ก	ภ	ไ	ดำ	ดำ	ง	บ	ห	ก
ว	ง	ง	ด	ง	ว	ง	ง	ง	วิ	ช	ง	น	ฟ	ค	ช	า	แ	
น	ส	ง	น	า	ดำ	ดำ	ม	ห	พ	ง	ง	ย	ม	ส	ล	อ	ง	ก
พ	า	ร	อ	ช	ง	ง	ส	า	ม	เ	ห	ล	ย	ม	า	ค	ล	ง
ง	บ	อ	บ	ง	ง	สิ	ะ	ง	พ	ช	ล	ล	ภ	ค	ต	อ	า	เ
ง	ส	น	ว	ว	อ	ง	พ	ดำ	น	ย	า	ส	า	ฝ	ง	แ	ย	ห
า	อ	แ	ย	ง	อ	ดำ	ร	พ	ไ	ว	ม	ง	ว	ม	ส	ด	ห	ล
ดำ	ค	ร	ช	ง	ด	ห	า	ดำ	พ	ห	ป	ห	ด	ห	า	ง	ง	อ
ว	อ	ง	เ	ช	ย	ว	ร	อ	น	า	า	า	ง	า	ง	ง	สิ	ง
ห	แ	ง	ก	ะ	ป	ะ	ดำ	ร	ง	ก	น	ง	ง	เ	ดำ	ง	ป	
ย	ด	ช	ส	ม	ว	ง	ล	บ	ย	ไ	เ	แ	อ	แ	ห	ย	ต	า
า	ง	ย	ท	บ	ง	ก	ด	า	ส	ห	ป	ฮ	ด	ฮ	ล	า	า	ก
ว	พ	ว	พ	ข	ส	ด	ก	พ	ร	ม	ด	ม	ฝ	ง	ย	ว	โ	เ
ห	ง	ห	อ	น	ง	ง	ย	บ	ร	ว	ย	ไ	ง	ส	ม	ห	ต	ป
ง	ห	า	อ	ก	พ	ง	สิ	ง	ห	า	ล	ต	ก	า	ก	ง	พ	ด
อ	า	ง	ง	แ	ม	ว	เ	ช	า	ง	ก	ร	ย	เ	อ	ร	ย	
ล	ง	ท	า	ง	ม	ะ	พ	ร	า	ว	ฝ	ป	ะ	ม	เ	ล	พ	า
ป	ว	ง	พ	ง	ค	า	ง	ก	ง	ข	บ	ม	ป	า	น	ป	พ	ง
ง	ห	า	ง	แ	ฮ	ม	ก	า	ญ	จ	น	ฟ	ะ	น	ว	ง	ก	ส
ง	ท	ด	ส	มิ	ง	ค	ล	า	ง	เ	ช	ย	ว	ต	บ	แ	ก	ด

เกมอักษรไขว้

จงวงกลมรอบคำต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ข้างใต้นี้ ให้ครบ

ส่งคำตอบได้ที่ เข้าร่วมกลุ่ม

ส่งคำตอบได้ตั้งแต่บัดนี้ ถึง ต.ค. ๖๓ มีรางวัลสำหรับคนตอบถูกต้องและเร็วที่สุด ๑ รางวัล (๑ คน / ๑ เกม / ๑ รางวัล)

งูดินลายขีด งูดินหัวเหลือง งูดินหัวขาว งูดินธรรมดา งูดินโคราช งูดินเมืองตรัง งูดินใหญ่
งูเหลือม งูหลามปากเป็ด งูวงช้าง งูผ้าขี้ริ้ว งูพงอ้อเล็ก งูพงอ้อหัวขาว งูพงอ้อหลากหลาย
งูพงอ้อท้องเหลือง งูขอนไม้ งูกินทาก งูลายสาบตาโต งูรังแห งูหัวศร งูคอขี้วัว งูสายทอง
งูปล้องฉนวน งูปีแก้ว งูคุด งูอด งูควนขนุน งูหลาม งูแสงอาทิตย์

งู	ล	า	ย	ส	า	ป	ต	า	โ	ต	ม	งู	ง	ว	ต	ญ์	งู	งู
งู	ด	งู	ติ	น	โ	ค	ร	า	ช	งู	อ	งู	ห้	ว	ห	ง	ป	ค
ค	น	ติ	ติ	งู	ง	งู	งู	ค	อ	ส	ลิ	พ	ฟ	ใ	พ	ด	ลั	ว
งู	ว	น	งู	น	ส	ห	งู	ค	ด	า	ห	พ	น	ม	ด	งู	อ	น
ง	น	เ	งู	ข	บ	ล	กั	น	ข	ย	เ	ติ	น	พ	ท	ค	ง	ข
ว	ฉ	มี	ห้	งู	งู	า	บ	ข	น	กั	งู	ก	เ	ท	งู	ด	ฉ	นุ
ง	ง	อ	ว	ระ	กั	ม	ย	งู	กั	น	ติ	ติ	น	ใ	ติ	ห	น	น
ชี้	อ	ง	ส	ง	ม	ป	พ	ชี	ฟ	งู	น	พ	น	ไ	น	พ	งู	งู
า	ลั	ต	ร	แ	ป	า	ก	ม	ด	ล	ธ	ฝ	พ	ห้	ห้	ร	กิ	ก
ง	ป	ระ	งู	ห	ม	ก	งู	ง	พ	า	ร	ร	น	ย	ว	อ	น	ท
เ	งู	ง	พ	งู	ส	เ	พ	งู	งู	ย	ร	ค	ถ	ไ	เ	ข	ท	ม
งู	ข	อ	น	ไ	ม้	ปี	ง	ปี	ค	ส	ม	งู	ด	งู	ห	งู	า	พ
พ	ฝั	งู	อ	ว	ด	ด	อ้	แ	ช	า	ด	ส	อ	พ	ลิ	ห	ก	ว
ง	งู	า	งู	พ	ง	อ้	อ	กั	งู	บ	า	า	ง	ง	อ	ล	งู	ส
อ้	ก	ด	งู	ไ	พ	พ	เ	ว	พ	ต	ห	ย	งู	อ้	ง	า	ด	ว
อ	งู	งู	ร	ระ	พ	พ	ลิ	พ	ง	า	ผ	ม	ท	อ	อ	บ	อ	ง
ห	งู	ร	เ	น	ว	พ	ก	ไ	อ้	โ	อ	า	ว	เ	ป	บ	ยั	งู
ล	ส	ส	งู	ห	ว	า	รี	ม	อ	ต	ใ	ล	า	ลิ	งู	ม	ต	ยั
า	า	งู	า	จ	ลิ	พ	ป	ห	ห้	งู	ร	ห	ข	ห้	ย	น	ทิ	ต
ก	ย	ส	ร	ย	ง	อ	ท	ผ	อ	ท	ย	งู	ว	งู	วั	น	า	ทิ
ล	ม้	า	ส	งู	ท	อ	ง	ม	ง	ล	ไ	ศ	ห้	ข	ท	า	อ	า
า	า	ม	า	ก	ท	อ	า	พ	เ	า	ร	ง	อ	ผ	ด	ม	ง	อ
ย	น	เ	ง	แ	ป	ร	ง	ง	ท	น	พ	ค	อ้	ห	ป	เ	ส	น
ใ	ท	ห	ส	งู	แ	ห	า	พ	ลิ	พ	งู	พ	ง	พ	พ	อ	แ	ส
งู	ปี	ง	แ	กั	ว	ก	ด	ส	อ	ท	เ	ส	พ	ร	ม	แ	งู	แ
แ	อ	ลิ	ย	ม	ย	พ	ไ	ม	ง	ผ	อ	ม	งู	พ	ร	ท	ฝ	งู

เสนาศึกษา

ที่ฟังในกาลทุกเมื่อ

คำป่น อักษรวิลัย เรียบเรียง

ในสังสารวัฏฏ์ที่ผ่านมา แต่ละคนเกิดมาแล้ว นับชาติไม่ถ้วน และสะสมอกุศล คือ ความไม่ดีมา มาก เพราะความเป็นปุถุชนจึงมากไปด้วยอกุศลซึ่ง ได้สะสมมาอย่างเนิ่นนาน เมื่อได้เหตุปัจจัยอกุศล ก็เกิดขึ้น แม้ในวันหนึ่งวันเดียวอกุศลก็เกิดมากมาย เหลือเกิน เมื่อมีความเข้าใจว่า อกุศล มีมาก จึงมี การเห็นโทษของอกุศล มีการฟังพระธรรม ศึกษา พระธรรม สะสมปัญญาความเข้าใจถูกเห็นถูก เพื่อที่ จะขัดเกลาละคลายอกุศล เมื่อได้ศึกษาพระธรรม แล้วก็จะค่อย ๆ เห็นว่าในแต่ละวันนั้น จิตเป็นอกุศล ตลอดเวลาที่ไม่ได้เป็นไปในกาให้ทาน ไม่ได้เป็นไป ในการรักษาศีล และไม่ได้เป็นไปในการอบรมเจริญ ปัญญา จากการฟังพระธรรมบ้าง สนทนาธรรมบ้าง ถ้าไม่ได้ نن้อมไปในสิ่งที่ดีเหล่านี้ จิตก็จะเป็นอกุศล โดยตลอด นี่คือความจริง

อกุศลทั้งหลาย เป็นที่ฟังไม่ได้เลย มีแต่จะ นำมาซึ่งทุกข์โทษภัยโดยส่วนเดียว แต่กุศลคือ ความ ดีทั้งหลาย รวมถึงปัญญา ด้วย เป็นที่ฟังได้ และ สำหรับกุศลที่ประเสริฐนั้น ก็ต้องเป็นกุศลที่ประกอบ ด้วยปัญญา คือ กุศลที่ประกอบด้วยความเข้าใจถูก เห็นถูก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมที่เป็น ที่ฟังที่แท้จริง ซึ่งก็คือ กุศลที่ประกอบด้วยปัญญา ที่ เป็นไปในการระลึกถึงลักษณะของสภาพธรรมที่กำลัง

ปรากฏตามปกติตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อค่อย ๆ สะสมความเข้าใจจนกว่าจะเป็นปัจจัย ทำให้สามารถที่จะละคลายอกุศลได้ตามลำดับ ซึ่ง จะต้องมีรากฐานที่สำคัญมาจากการฟังพระธรรม เป็นปกติในชีวิตประจำวัน สะสมความเข้าใจถูก เห็นถูกไปที่ละเล็กทีละน้อย กุศลที่ประกอบด้วย ปัญญาความเข้าใจถูกเห็นถูก มีคุณมาก ค่อย ๆ เข้าใจสภาพธรรมที่กำลังปรากฏและมีการอบรม เจริญให้มากขึ้นจนเห็นโทษของอกุศลและรู้ลักษณะ ของสภาพธรรมตามความเป็นจริงที่กำลังปรากฏ ในขณะนี้

ปัญญาเป็นสภาพธรรมที่ปรุงแต่งจิตให้มีการ สะสมแต่สิ่งที่ดีงามและทำให้ดำเนินชีวิตไปในทาง ที่ถูกต้อง อุปมาเหมือนกับผู้ที่เดินทางไกล เพื่อจะ ออกจากสังสารวัฏฏ์ ออกจากการเวียนว่ายตายเกิด สิ้นทุกข์โดยประการทั้งปวง ก็ต้องมีการสะสมเสบียง ในการเดินทาง เเสบียง ก็คือ กุศลทั้งหลาย ซึ่งจะ เป็น เพื่อนสนิท เป็นมิตรที่คอยอุปถัมภ์ที่จะให้ผลที่ดีใน ภายหน้า คือ การเกิดในสุคติภูมิ ไม่เป็นเหตุทำให้ เกิดความทุกข์ความเดือดร้อน แล้วจึงสะสมเป็น ปัจจัยทำให้มีการได้ฟังพระธรรมต่อไปอีก เพื่อที่จะ ได้อบรมเจริญปัญญาจนกว่าจะถึงการดับกิเลส (เครื่องเศร้าหมองของจิต) ตามลำดับขั้นได้ในที่สุด

ข้อความในพระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท แสดงความเป็นจริงของเสบียง คือ กุศล ดังนี้

“ดูกร อุบาสก ท่านเป็นคนแก่ มีสิริระแก่มห่อมเช่นกับใบไม้เหลือง เสบียงทาง คือ กุศล เพื่อจะไปยังปรโลก (โลกหน้า) ของท่าน ยังไม่มี ท่านจงทำที่พึงแก่ตน จงเป็นบัณฑิต อย่าเป็นคนพาล”

อีกทั้งข้อความในพระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ปาเถยยสูตร และอรรถกถา ได้แสดงสภาพธรรมที่เป็นเครื่องรวบรวมซึ่งเสบียง คือ กุศล ดังนี้

เทวดาได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่าอะไร ย่อมรวบรวมไว้ซึ่งเสบียง พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสตอบว่า “ศรัทธา (สภาพธรรมที่ผ่องใส) ย่อมรวบรวมไว้ซึ่งเสบียง” ในอรรถกถา ได้มีคำอธิบายไว้ว่า บุคคลยังศรัทธาให้เกิดขึ้นแล้ว ย่อมให้ทาน ย่อมรักษาศีล ย่อมทำอุโบสถกรรม (รักษากุโบสถศีล) ด้วยเหตุนี้แหละ พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงตรัสว่า ศรัทธาย่อมรวบรวมไว้ซึ่งเสบียง ดังนี้

จะเห็นได้จริง ๆ ว่า พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโดยละเอียด โดยประการทั้งปวง ตลอด ๔๕ พรรชานั้น เป็นเครื่องเตือนพุทธบริษัททุกกาลสมัย ถ้าหากว่าไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดง การที่จะเป็นผู้มีความเข้าใจถูกเห็นถูก ซึ่งจะเป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นของกุศลธรรมทั้งหลาย ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ในแต่ละวันจึงควรที่จะเป็นโอกาสของการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรม อบรมเจริญปัญญา สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกไปตามลำดับ เพราะเหตุว่าความเข้าใจที่ถูกต้องนี้เอง จะเป็นเครื่องชำระล้างขัดเกลาอกุศลทั้งหลาย ขัดเกลาความไม่รู้ให้ออกไปจากจิตใจได้อย่างแท้จริง ในทางตรงกันข้าม ถ้าปล่อยให้ชีวิตในแต่ละวันดำเนินไปโดยที่ไม่ได้อบรมเจริญปัญญา โดยที่ไม่ได้สะสม

เสบียงในการเดินทาง คือ กุศลทั้งหลายไว้เลย สะสมแต่สิ่งที่ไม่ดี เป็นคนไม่ดี กล่าวได้ว่าเป็นการดำเนินชีวิตที่เต็มไปด้วยความประมาทหมัวเมาอย่างยิ่ง เมื่อวันสุดท้ายของภพนี้ชาตินี้มาถึงก็จะจากโลกนี้ไปโดยที่ไม่สามารถจะขอร้องเพื่อที่จะหยุดพักสำหรับการเจริญกุศลได้เลย จะขอฟังพระธรรมก่อน จะขอให้ทานก่อนสัก ๒ - ๓ วัน ก็เป็นไปไม่ได้ จะต้องจากไปด้วยความเป็นผู้ไม่มีที่พึ่ง มีแต่จะเต็มไปด้วยอกุศลประการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เป็นโทษกับตนเอง ยังวนเวียนอยู่ในสังสารวัฏฏ์อย่างไม่มีวันจบสิ้น

ข้อที่น่าพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง คือ ความเป็นจริงของธรรม ไม่เคยเปลี่ยนแปลง เป็นจริงอย่างไรก็เป็นจริงอย่างนั้น ใคร ๆ ก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผลของกุศลกรรม แต่เกิดมาแล้ว ก็มีความแตกต่างกัน มีความประพฤติที่แตกต่างกันตามการสะสม เมื่อว่าโดยสภาพธรรมแล้ว ก็ไม่มีสัตว์ ไม่มีบุคคล ไม่มีตัวตน มีแต่ธรรมเท่านั้นจริง ๆ แม้แต่ที่เรียกว่าเป็นคนไม่ดี ก็เพราะเหตุว่า ธรรมฝ่ายชั่ว ธรรมฝ่ายไม่ดี คือ อกุศลเกิดขึ้น ถูกอกุศลครอบงำ จึงมีความประพฤติเป็นไปตามกำลังของอกุศล จึงเรียกบุคคลประเภทนี้ว่า เป็นคนไม่ดี ในทางตรงกันข้าม บุคคลผู้ที่มีกุศลธรรม มีเมตตาต่อผู้อื่น มีการช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น ไม่เบียดเบียนผู้อื่น พร้อมทั้งฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมอบรมเจริญปัญญา ขัดเกลากิเลสในชีวิตประจำวัน บุคคลประเภทนี้เป็นคนดี เพราะมีกุศลธรรมเกิดขึ้นเป็นไปนั่นเอง **คนดี กับ คนไม่ดี ไม่ใช่ว่าเพิ่งจะมีในสมัยนี้ แต่มีทุกยุคทุกสมัย** ตามความเป็นจริงแล้ว ผู้ทำกรรมดี ย่อมได้รับผลดี ผู้ทำกรรมชั่ว ย่อมได้รับผลชั่ว ตามสมควรแก่เหตุ ในอดีตชาติที่ผ่านมา ๆ มา แต่ละคนก็ได้กระทำกรรมมาอย่างมากมาย มีทั้งดีและไม่ดี กรรมดี กับ กรรมชั่ว เป็นคนละส่วนกัน ซึ่งไม่สามารถที่จะทราบได้ว่ากรรมใด จะให้ผลเมื่อใด เมื่อกรรมที่ได้กระทำแล้ว ถึงคราวให้ผล ผลก็ย่อม

เกิดขึ้น ถ้าเป็นผลของกรรมดี ย่อมทำให้ได้รับในสิ่งดีที่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ ถ้าเป็นผลของกรรมชั่วหรืออกุศลกรรม ย่อมทำให้ได้รับในสิ่งที่ไม่ดี ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร่ ไม่น่าพอใจ เป็นไปไม่ได้ที่เหตุดีแล้วจะให้ผลไม่ดี และ เป็นไปไม่ได้ที่เหตุไม่ดีแล้วจะให้ผลที่ดี แต่เหตุย่อมสมควรแก่ผล เหตุดี ผลก็ต่อดี เหตุไม่ดี ผลก็ต่อไม่ดี เหตุกับผล ย่อมตรงกัน

บางคนในชาตินี้ ทำแต่กรรมชั่ว แต่ก็มีชีวิตที่สะดวกสบาย มีทรัพย์สินเงินทอง นั่นเป็นเพราะกรรมดีในอดีตของเขายังให้ผลอยู่ กรรมชั่ว ยังไม่ให้ผล แต่เมื่อใดที่กรรมชั่วที่เขาทำถึงคราวให้ผล ก็ย่อมเป็นผลที่ไม่ดี ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร่ ไม่น่าพอใจ ซึ่งผู้นั้นย่อมประสบด้วยตนเอง โดยไม่มีใครทำให้เลย ในทางตรงกันข้าม บางคนในชาตินี้ เป็นคนดี ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น แต่กลับมีชีวิตที่ไม่สะดวกสบาย ขัดสน หรือ ญาติร้าย เป็นต้น นั่นเป็นเพราะกรรมชั่วในอดีตของเขายังให้ผลอยู่ กรรมดียังไม่ถึงคราวให้ผล แต่เมื่อใดที่กรรมดีให้ผล ผลนั้นก็ย่อมเป็นผลที่ดี เท่านั้น ตามข้อความในพระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท ดังนี้

“แม้คนผู้ทำบาป ย่อมเห็นบาปว่าดี ตลอดกาลที่บาปยังไม่ผลัดผล แต่เมื่อใด บาปผลัดผล เมื่อนั้น เขาย่อมเห็นบาปว่าชั่ว ฝ่ายคนทำกรรมดี ย่อมเห็นกรรมดีว่าดี ตลอดกาลที่กรรมดียังไม่ผลัดผล แต่เมื่อใด กรรมดีผลัดผล เมื่อนั้น เขาย่อมเห็นกรรมดีว่าดี”

สัตว์โลกทั้งหลาย มีความประพฤตินั้นไป ตามการสะสมและเนื่องจากว่าโดยส่วนมากแล้ว ขาดความเข้าใจถูกเห็นถูก ไม่มีที่ฟังที่ประเสริฐ ไม่มีความเข้าใจความจริง เมื่อได้รับสิ่งที่ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร่ ไม่น่าพอใจหรือประสบกับภัยพิบัติต่าง ๆ เกิดโรคภัยไข้เจ็บประการต่าง ๆ ก็

หวั่นไหวเป็นอย่างมาก จึงไปแสวงหาที่ฟังที่แตกต่าง กันตามความเชื่อถือของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่ได้เป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นของกุศลธรรมและความเข้าใจ ถูกเห็นถูกเลยแม้แต่น้อย แต่กลับเป็นการพอกพูน อกุศล มีความไม่รู้ ความติดข้องและความเห็นผิด ให้มากขึ้น เช่น หันไปฟังภิกษุอลัชชีผู้ไม่มีความ ละอาย เพื่อสะเดาะเคราะห์บ้าง ดูดวงชะตาชีวิตบ้าง ให้พรมน้ำมนต์บ้าง เป็นต้น

ซึ่งนั่นนอกจากตนเองจะทำในสิ่งไม่ถูกต้อง แล้ว ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ภิกษุอลัชชีผู้ ไม่มีความละอายได้ทำในสิ่งที่ผิดมากยิ่งขึ้น เพิ่ม ความหลงงมงายให้กับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น เพราะ เป็นการทำเดรัจฉานวิชา ซึ่งภิกษุในพระธรรมวินัย ทำอย่างนี้ไม่ได้ **ในพระสุตตันตปิฎก ทิฆนิกาย สีลขันธวรรค พรหมชาลสูตร แสดงถึงเดรัจฉาน วิชาไว้มาก ที่ภิกษุในพระธรรมวินัย ทำไม่ได้ ภิกษุในพระธรรมวินัย เป็นผู้เว้นขาดจากการทำ เดรัจฉานวิชา เช่น ทำนายอวยวะ ทำนายฝัน ทำนายลักษณะ เป็นต้น** ภิกษุใดทำเดรัจฉานวิชา ย่อมผิดพระวินัย เป็นการกระทำที่ผิด เป็นการ กระทำที่ไม่ดี เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับกุศลธรรม เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามคำสอนของพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นการกระทำที่ไม่สามารถ นำไปสู่การรู้ความจริงได้ และยิ่งถ้าเป็นการอวดคุณ วิเศษที่ไม่มีในตน ก็ต้องโทษหนัก คือ ขาดจากความเป็นภิกษุ

สำหรับบุคคลผู้ที่มีปัญญา มีความเข้าใจถูก เห็นถูก จะไม่ไปฟังสิ่งที่ไม่ใช่ที่ฟัง แต่ได้มีที่ฟังที่ ประเสริฐ คือ พระรัตนตรัย ได้แก่ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะและพระสังฆรัตนะ เป็นที่ฟังโดย ตลอด เนื่องจากมีการได้ฟังพระธรรมศึกษาพระ ธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง สะสมความ เข้าใจถูกเห็นถูกไปตามลำดับ **เมื่อมีความเข้าใจ อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ประสบกับอะไร ก็เข้าใจความจริง เข้าใจเหตุและผล ไม่หวั่นไหว**

หรือหวั่นไหวน้อยลงตามกำลังของปัญญา เมื่อได้รับสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาไม่น่าใครไม่น่าพอใจหรือประสบกับภัยพิบัติต่าง ๆ เกิดโรคภัยไข้เจ็บประการต่าง ๆ ก็เข้าใจถูกว่าเป็นเพราะอกุศลกรรมที่ตนเองได้กระทำแล้วถึงคราวให้ผล ผลเช่นนั้นจึงเกิดขึ้น โดยไม่มีใครทำให้เลย เป็นธรรมที่เกิดเพราะเหตุปัจจัยไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น เมื่อเข้าใจความเป็นเหตุและเป็นผลถูกต้องแล้วก็ย่อมจะเป็นเครื่องเตือนให้เป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตที่จะได้สะสมความดี ทำประโยชน์ทั้งกับตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมอบรมเจริญปัญญาสะสมเป็นที่พึ่งต่อไป

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบำเพ็ญพระบารมีมาตลอดระยะเวลาสี่อสงขัยแสนกัปตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงเป็นพระโพธิสัตว์ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างยิ่ง เพื่อตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งจะได้แก้อกุศลสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง เมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้ว ทรงมีพระมหากรุณาต่อสัตว์โลก จึงทรงแสดงพระธรรมที่พระองค์ตรัสรู้แก่อกุศลสัตว์โลก ตลอดระยะเวลา ๔๕ พรรษา นับคำไม่ถ้วน ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อปัญญาความเข้าใจ ถูกเห็นถูกโดยตลอด ซึ่งมีผู้ที่ได้รับประโยชน์จากพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงมากนับประมาณไม่ได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็ดยามใด ทั้งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอริยสงฆ์สาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ประกาศคำจริงแก่อกุศล

พุทธบริษัท ซึ่งเป็นการช่วยผู้อื่นที่ประเสริฐยิ่ง คือ ช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นที่พึ่งสำหรับผู้นั้นได้โดยตลอด

ดังนั้น ประโยชน์สูงสุดที่เกิดมาในแต่ละภพแต่ละชาติ ก็คือ การฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ซึ่งจะทำให้ผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษา มีความเข้าใจถูกเห็นถูก เป็นที่พึ่งในชีวิตได้อย่างแท้จริง นำมาซึ่งประโยชน์ในโลกนี้ ประโยชน์ในโลกหน้า และประโยชน์สูงสุด คือ สามารถดับกิเลสได้ตามลำดับขั้น มีแต่จะนำมาซึ่งประโยชน์โดยส่วนเดียวเท่านั้นจริง ๆ ซึ่งจะต้องเริ่มฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เมื่อมีความเข้าใจอย่างถูกต้อง ก็จะมีปัญญาเป็นเครื่องนำทางชีวิตที่ดี นำไปสู่คุณความดีทั้งปวง ไม่นำพาไปในทางที่ผิดเลยแม้แต่น้อย เพราะเหตุว่าบุคคลผู้มีปัญญา ย่อมรู้ว่า อะไรควร อะไรไม่ควร อะไรถูก อะไรผิด แล้วประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องยิ่งขึ้น ไม่ประมาทในการเจริญกุศลทุกประการ จึงเป็นเสมือนมีเครื่องปกครองหรือเครื่องนำทางชีวิตที่ดี ว่า สิ่งนี้ท่านควรทำ สิ่งนี้ท่านไม่ควรทำ สิ่งนี้ควรอบรมให้เจริญมากขึ้น เพราะปัญหาที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นนั่นเอง เป็นประโยชน์ทั้งกับตนเองและสังคมชาติบ้านเมือง เพราะเหตุว่า คุณความดี ไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาหรือความไม่สงบใด ๆ เลยทั้งสิ้น

กรรมเตือนใจ

“ข้าวเปลือก ทรัพย์ เงินทอง สิ่งของที่หวงแหนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทาส กรรมกร คนรับใช้ และผู้อาศัย ที่มีอยู่ ทั้งหมดนั้นเขานำไปไม่ได้ จะต้องละทิ้งไว้ทั้งหมด ก็บุคคล ทำกรรมใด ด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วยใจ กรรมนั้นแหละ เป็นของเขา และเขา ย่อมพาเอากรรมนั้นไป อ้อ กรรมนั้น ย่อมติดตามเขาไป เหมือนเงาติดตามตน ฉะนั้น เพราะฉะนั้น บุคคล ควรทำกรรมดี ดังส้มไว้สำหรับภายหลัง บุญทั้งหลาย ย่อมเป็นที่พึง ของสัตว์ทั้งหลายในโลก (โลกหน้า)”

(พระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ทูติยาปุตตกสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่
มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

 www.dhammadhome.com

[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น กระจาดสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, พังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]

 YouTube : มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

[พิมพ์ค้นหาในช่องค้นหาเพิ่มเติมด้วยคำว่า บ้านธัมมะ, ธรรม อ.สุจินต์

มีพระธรรมหลากหลายประเด็นให้ได้ศึกษา

เพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกตรงตามความเป็นจริง]

 Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ท.ณัฐวุฒิ ชุนชนะนันท์	ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ท.)	ปช.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.อ.)
๒	พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว	รอง ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	รอง จก.ยศ.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๓	พล.ต.ประมวล จันทร์ศรี	ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	ผทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๔	พ.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ปช.สพท. (อัตรา พล.ต.)
๕	พ.อ.อำนาจ ไกรสงคราม	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๖	พ.อ.ณรงค์ อิวสกุล	นปก.ประจำ รร.จปร.(อัตรา พ.อ.(พ.))	ประจำ บก.มทบ.๑๑
๗	พ.อ.หญิง อัจฉรา บุญโยบล	นปก.ประจำ รร.จปร.(อัตรา พ.อ.(พ.))	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๘	พ.อ.กิตติ ประพิตรไพศาล	รอง ผบ.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผบ.ร.๑๒ รอ. (อัตรา พ.อ.(พ.))

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ต.จิรเดช กมลเพชร	รอง มทภ.๓ (อัตรา พล.ต.)	ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ท.)
๒	พ.อ.โสฬส รัตนผ่องใส	รอง ผบ.รพศ.๓ รอ. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผบ.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๓	พ.ต.อภิเชก มนเทียรวิเชียรฉาย	ประจำ รร.สท.ทบ.	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๔	พ.ต.ธนพล พันธุรังษี	ประจำ รร.สท.ทบ.	ผช.นายทหารฝ่ายกำลังพล กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.อ.พีรพงษ์ สุภาพรพัฒน์	ประจำ รร.สท.ทบ.	รอก.หน.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.สิทธิลา สารินุตรานนท์	รอง ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๒	พ.อ.องอาจ พิมพ์พันธ์	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๓	พ.อ.ภาณุวัตร อาดำ	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๔	พ.อ.สมพงศ์ ประทุมชน	รอง ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๕	พ.อ.สรวิชัย จันทร์วัฒน์	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๖	พ.อ.ศรัณย์ภัทร พลศรี	ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๗	พ.อ.เสกสิทธิ์ ศิริพละ	รอง ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๘	พ.อ.ชนะชัย ไชยานุกูล	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๙	พ.อ.ฐานันตริย์ เปาวรัตน์	รอง ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๐	พ.อ.กวีชา ศรีลัด	ผอ.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๑	พ.อ.อนันต์ ปัจฉิวิทย์	นปก. ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๒	พ.อ.ณรงค์ อิวสกุล	หก.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ รร.จปร.(อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๓	พ.อ.หญิง อัจฉรา บุญโยบล	ประจำ รร.จปร.	นปก.ประจำ รร.จปร.(อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๔	พ.อ.มนต์ชัย ดวงปัญญา	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ รร.จปร.(อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๕	พ.ท.ธนกร งามจริงจิต	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๖	ร.อ.ศุภกิจ โพธิ์ทอง	รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๗	ร.ท.กำพล ราชพลแสน	ผบ.มว.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๘	ร.ต.วินัย สุขรามิ	ผบ.มว.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ผบ.มว.สุทกรรม พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.ท.)

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

บรรจุนใหม่

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งใหม่
๑	นายเอกเทพ เอกกมลกุล	Master of Science (Environmental Engineering) แห่ง New jersey Institute of Technology สหรัฐอเมริกา	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๒	นายสำเร็จ ลำเจียก	ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๓	นายกิตติศักดิ์ พิมพ์ชัน	ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมอุตสาหกรรม) แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	นายทวีชัย ริมสว่าง	ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ความมั่นคงทางระบบสารสนเทศ) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	นายชาคริต สุขประเสริฐ	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แห่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๖	น.ส.นฤกร อ่อนหวาน	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รกก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๗	นายวิษณุพล พลดีธนะกุล	ปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมอุตสาหกรรม) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	ประจำแผนก สปร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๘	น.ส.กมลชนก คชศิริ	นักเรียนพยาบาลกองทัพบก	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๙	น.ส.ธัญหทัย ฝ่ายเดช	นักเรียนพยาบาลกองทัพบก	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๐	น.ส.สาววดี พรหมณักระโท	ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) แห่งมหาวิทยาลัยมหิดล	ครูฝึก รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

เลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตร

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งใหม่
๑	จ.ส.อ.หญิง กานดา บุญทรง	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	ผช.นบช.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๒	จ.ส.อ.หญิง อัญชลิน	เลื่อนฐานะโดยไม่ใช่คุณวุฒิ	ผ.มว.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.ท.)
๓	จ.ส.อ.จิราวัตร กิงเกษ	เลื่อนฐานะโดยไม่ใช่คุณวุฒิ	นายทหารเคสี่นย้าย สปร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๔	จ.ส.อ.วัฒนา สมดวงศรี	เลื่อนฐานะโดยไม่ใช่คุณวุฒิ	ประจำแผนก กทพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

